

NOBEL-MYANMAR
LITERARY FESTIVAL
(Literature for Children) 2016

Who Is

BILL GATES?

Aung Pyae

စိန်ဖိုးယံစာအုပ်တိုက်

အမှတ်(၁၅)၊ အောင်တော်မူလမ်း၊
မေဗြဟ္မာစာအုပ်တိုက်၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
☎ - ၀၉၅၁၈၄၁၀၀

ပြိုင်ပွဲမုတ်တမ်း

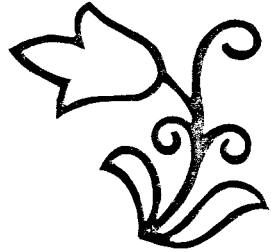
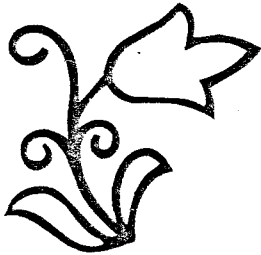
- ထုတ်ဝေသူ - ဒေါ်စန္ဒာမာလာ (စိန်မိုးယံစာပေ)
အမှတ်(၁၅)၊ အောင်တော်မူလမ်း၊
မြေနီကုန်း၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်မြို့။
- ပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်ခင်စီ (ပြည်ဦးဘေ ပုံနှိပ်တိုက်)
အမှတ်(၁၅၈)၊ ဥဂလမ်း၊
ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
- အုပ်ရေ - ၅၀၀
- ထုတ်ဝေခြင်း - ဒုတိယအကြိမ်၊ ဇန်နဝါရီလ၊ ၂၀၁၆
- ရောင်းစျေး - ၁၀၀၀

၉၂၃•၂

အောင်ပြည့်
 Who is Bill Gates?/ အောင်ပြည့်
 - ရန်ကုန်။ စိန်မိုးယံစာပေ၊ ၂၀၁၃။
 စာမျက်နှာ ၁၁၅၊ ၂၆စင်တီ × ၂၁ စင်တီ
 (၁) အောင်ပြည့်
 Who is bill Gates?

Who is Bill Gates?

အောင်ဖြည့်

အရဟံ ဗဟိ-အန္တ-ဇယံ သုဂတံ
 အမိတံ ဝိရုဇံ လလိတံ အတုလံ
 စရဏံ တိ-ဘဂ္ဂဝ-သမံ ယမကံ
 သုခဒံ သရဏံ ပနာမာမိ ဂိနံ

ဗဟိုဏ်

၁။	ဘီလိဂိတ်က ဘယ်သူလဲ?	၁၁
၂။	အတွေးသမားလေး	၁၅
၃။	Seattle And The Space Needle	၂၁
၄။	Lakeside တွင် ထူးချွန်သောကလေး	၂၄
၅။	ခေတ်အစောပိုင်း ကွန်ပျူတာ	၂၉
၆။	ဘာသာစကားအသစ် သင်ယူခြင်း	၃၁
၇။	အခွင့်အလမ်းများ ဝင်ရောက်လာခြင်း	၄၀
၈။	မိုက်ခရိုဆော့ဖ် မွေးဖွားခြင်း	၄၉
၉။	ကြီးမားသော သဘောတူညီမှု	၅၇
၁၀။	မြန်ဆန်သော လမ်းကြောင်းဖြင့်	၆၇
၁၁။	မိသားစုဘဝ	၇၂
၁၂။	လီယိုနာဒို ဒါဗင်ချို	၈၃
၁၃။	စိန်ခေါ်မှုကို ရင်ဆိုင်ခြင်း	၈၆
၁၄။	ချမ်းသာမှုကို ဝေမျှခြင်း	၉၃
၁၅။	ဝါရင်းဘာဖက်	၁၀၀
၁၆။	ပိုလီယို	၁၀၂
၁၇။	ယနေ့ဘဝ	၁၀၅

စိန်မိုးယံစာပေမှ ထွက်ရှိပြီးသော စာအုပ်များ

- ၁။ မေတ္တာရင်(ရွှေပြည်သာ)
- ၂။ ရဲဘော်
- ၃။ မင်းပုည
- ၄။ အရှင်ဝိစိတ္တလင်္ကာရ
- ၅။ အရှင်ဝိစိတ္တလင်္ကာရ
- ၆။ ရီရီငွေ
- ၇။ မင်းပုည
- ၈။ ရီရီငွေ
- ၉။ ရီရီငွေ
- ၁၀။ မင်းပုည
- ၁၁။ မင်းပုည
- ၁၂။ ရီရီငွေ
- ၁၃။ မင်းပုည
- ၁၄။ ကိုနိုင်း (ချင်းတောင်)
- ၁၅။ ကိုနိုင်း (ချင်းတောင်)
- ၁၆။ မင်းပုည
- ၁၇။ ရီရီငွေ
- ၁၈။ မင်းပုည
- ၁၉။ မင်းပုည
- ၂၀။ မင်းပုည
- ၂၁။ ကလောင်စုံ

စိတ်ဓာတ်မြင့်မှ လှမြင့်မယ်

ပိုပြုပုံဒွင်ရပ်စုံ

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ နောက်ဆုံးမိန့်ခွန်းများ

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့၏ အစွဲမှားများ

နှုတ်ဖျားတကာ ရင်မှာအသိပ်

ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည်မိခင်လောင်းများအတွက်

ဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန်နှင့် ကလေးမွေးပြီးစပြုသောနာများ

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ မမေ့နိုင်သောမိန့်ခွန်းများ

သားအိမ်ခေါင်းကင်ဆာနှင့် အမျိုးသမီးကျောဂါများ

အရိုးပွဲကျောဂါလားလေးဖက်နာလားနှင့်အရိုးအကြောင်း သိကောင်းစရာ

အမျိုးသမီးအာဇာနည်များ

ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်၏မိန့်ခွန်းကောက်နှုတ်ချက်များ

အမျိုးသမီးများနှင့် ရင်သားကင်ဆာ

ခေါင်းဆောင်များ၏ မိန့်ခွန်းများ

ချင်းမျိုးချစ်များ၏ နယ်ချဲ့တွန်းလှန် တိုက်ပွဲဝင်တေးဂဏထုများ

မြန်မာကဏ္ဍစပ်နည်းဖွဲ့ထုံးမှတ်စု

နိုင်ငံရေးခရီးသည်နှစ်ဦး၏ ဘဝမှတ်တမ်း

အသိချရန် နည်းလမ်း (၄၀)

မြန်မာနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံရေးအဘိဓာန်

အမေ့ပြောသောစကား ဟောသောတရား

လူတိုင်းအတွက် ဒီမိုကရေစီ

စိန်မိုးယံတပေမှ ထွက်ရှိပြီးသော စာအုပ်များ

- ၂၂။ ဖောင်ခြမ်းသူ(ကြိုပင်ကောက်) တစ်ခါကံပဲလား၊ တစ်ဘဝခံမလားနှင့် လူငယ်ထုစံပြုစာစုများ.....
- ၂၃။ ဖောင်ပေဇော် ကုန်းဘောင်ခေတ်ခရီးသည်နှင့်
သမိုင်းဝင်ဇာတိယမြန်မာနိုင်ငံတော်အရေးခင်းများ
- ၂၄။ အင်နာထွန်း * ပျိုမေတိုင်း အမြဲလှစေဖို့ *
* * * * *
- ၂၅။ ကလောင်စုံ ခေတ်ကြေးမုံ(လူငယ်နှင့်နိုင်ငံရေးစာစုများ Vol-2) *
* * * * *
- ၂၆။ ရီရီငွေ * အမျိုးသမီးများနှင့်သွေးဆုံးချိန်အန္တရာယ် *
* * * * *
- ၂၇။ ရီရီငွေ * ပုံပြရုပ်စုံတစ်စာကိုးများ *
* * * * *
- ၂၈။ အောင်မြတ်ဦး * မိန်းမတို့၏ လျှို့ဝှက်ချက်နှင့် အတွင်းသဘော *
* * * * *
- ၂၉။ ရီရီငွေ * ပျိုဖော်ဝင်ချိန်နှင့် သယ်ကျော်သက်အရွယ်ဖြစ်တတ်သောဇရာဂါများ *
* * * * *
- ၃၀။ အရှင်ဝေဒ(ပဲခူး) * နောင်ကြိုးမဲ့ ပျံသန်းခြင်း *
* * * * *
- ၃၁။ ကလောင်စုံ * ခေတ်ကြေးမုံ(အနာဂတ်၏ သော့ချက်များ Vol-3) *
* * * * *
- ၃၂။ သီသီနိုင် * လုပ်ငန်းရှင်သူငွေအဖြစ်(၁)မိနစ် *
* * * * *
- ၃၃။ ကိုညီ(Marketing) အမှားမကင်းသောကုမဏီများနှင့်လမ်းဘေးက 4.P *
* * * * *
- ၃၄။ ဝသုန်ဟိန်းထက် * ဒါပတ်ပြီးမှထိထိုးကြ *
* * * * *
- ၃၅။ သကုတော်ကြီးများ * သာသနာပျိုးခင်း *
* * * * *
- ၃၆။ ကလောင်စုံ * ခေတ်ကြေးမုံ(အနိတစ်ဝက်၊ အနက်တစ်ခြမ်း Vol-4) *
* * * * *
- ၃၇။ အောင်မြတ်ဦး * သွေးစွန်းသောအာဏာရှင်များ *
* * * * *
- ၃၈။ အရှင်ဝေဒ(ပဲခူး) * ဟောရေး၊ ငြောရေး၊ တရားတော်များ *
* * * * *

စိန်မိုးယံစာပေမှ ထွက်ရှိပြီးသော စာအုပ်များ

- ၃၉။ အရှင်ဩဘာသင်္ခါ ယောဂီများသို့.....
- ၄၀။ ရီရီငွေ သွားဆွတ်ခြားခြင်း နည်းလမ်းအသွယ်သွယ်
- ၄၁။ ကိုဂျွန်ဖြိုး Android Top(20) Application
- ၄၂။ ရီရီငွေ ကင်ဆာရောဂါဖြစ်စေနိုင်သော အကြောင်းအရာများနှင့် သိကောင်းစရာ
- ၄၃။ စည်သူပြသန်း လူဝိုက်အလိုရှိသည် ကြော်ငြာခေါ်ယူသော စာရေးဆရာနှင့် ထောင်ထွက်နိုင်ရေးသမားကျောင်းသားလူငယ်
- ၄၄။ နှင်းမုဒြာ လွယ်ကူလျင်မြန် Sushi ထမင်းလိပ်ပြုလုပ်နည်း
- ၄၅။ ကိုဂျွန်ဖြိုး Android Top(20) Application (Vol-2)
- ၄၆။ အရှင်ဩဘာသင်္ခါ အပေများသို့
- ၄၇။ ဝသုန်ဟိန်းထက် ထွက်သွားသူတွေ ပြန်ရောက်စေ
- ၄၈။ ဝသုန်ဟိန်းထက် ခေတ်အဆက်ဆက် လျှို့ဝှက်အစွမ်းထက် ပုတီးစိပ်နည်းများ

စိန်မိုးယံစာပေမှ ဆက်လက်ထွက်ရှိမည့် စာအုပ်များ

- ၄၉။ အရှင်ဩဘာသင်္ခါ ဓမ္မကထိက မုတ်စု
- ၅၀။ အောင်ပြည့် Who is Bill Gates?
- ၅၁။ ဝသုန်ဟိန်းထက် ငွေကြေးကိစ္စ အခက်ကြုံနေလျှင်
- ၅၂။ ကိုညီ (Marketing) Supervisor ဘဝအတွေ့အကြုံများ
- ၅၃။ ညီညီနိုင် လူငယ်များအတွက် လျှို့ဝှက်မိလျ်နာကလပ်
- ၅၄။ ရီရီငွေ မွေးကင်းစမှ တစ်နှစ်အရွယ်အထိ ဖွံ့ဖြိုးပုံအဆင့်ဆင့်နှင့် ဖြစ်ပွားတတ်သော ရောဂါများ
- ၅၅။ ကလောင်စုံ အချစ်မှာ မျက်စိရှိ၏ နှင့် ဘာသာပြန်ခံစားမှု ရသအသစ်

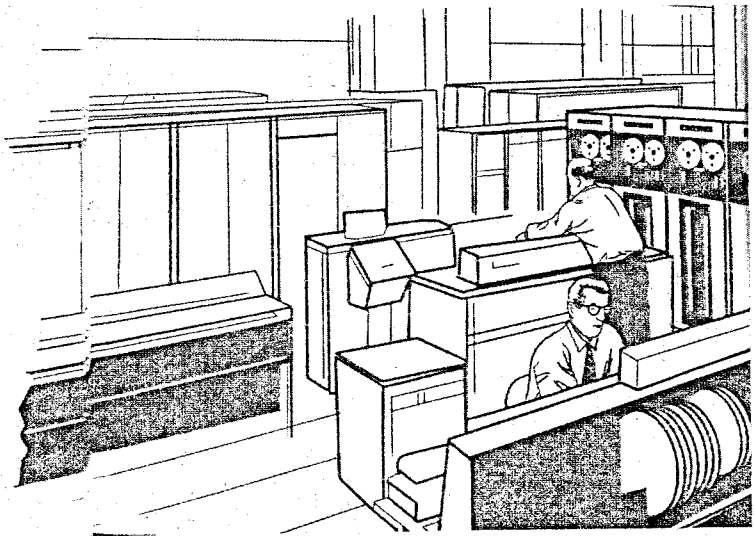
Who is Bill Gates?

ဘီလ်ဂိတ်က ဘယ်သူလဲ?

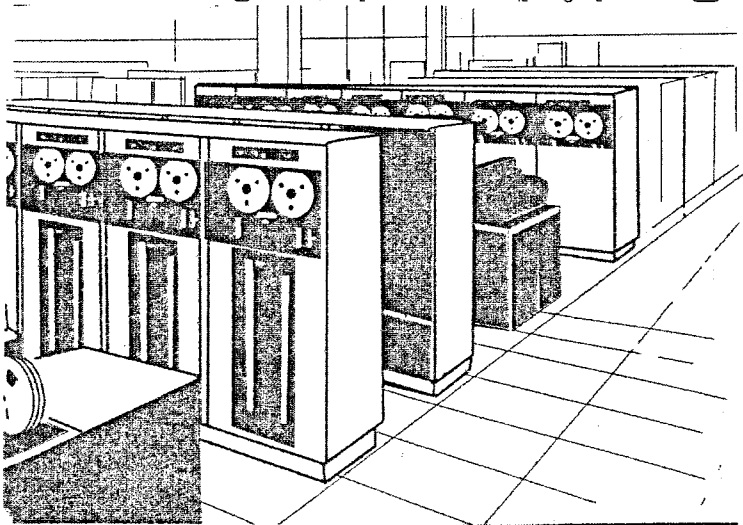
၁၉၈၀-ခုနှစ်က စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်အချို့ဟာ Microsoft လို့ခေါ်တဲ့ ကုမ္ပဏီလေးတစ်ခုကို ရောက်ရှိလာကြတယ်။ သူတို့ဟာ ဘိလ်ဂိတ်လို့ခေါ်တဲ့ ဥက္ကဋ္ဌနဲ့တွေ့ဖို့အတွက် လာကြတာပါ။

ကုတ်အင်္ကျီ၊ ရုပ်အင်္ကျီဖြူနှင့် လည်စည်းကို ဝတ်ဆင်ထားပြီး လက်ဆွဲအိတ် တစ်လုံးစီကို သယ်ဆောင်လာတဲ့ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ အရေးကြီးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဖြစ်ပုံရပါတယ်။ သူတို့တွေဟာ အိုင်ဘီအမ် (နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ စီးပွားရေးစက်ပစ္စည်းများလုပ်ငန်း)ရဲ့ စီမံပိုင်ခွင့်ရှိသူများ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်တုန်းက အိုင်ဘီအမ်ဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ကွန်ပျူတာ အများဆုံး ထုတ်လုပ်သူဖြစ်ပါတယ်။

လူငယ်လေးတစ်ယောက်ကိုတွေ့တော့ သူတို့ဟာ ဘီလ်ဂိတ်ရဲ့ ရုံးခန်းကို မေးတယ်။ အဲဒီလူငယ်လေးလည်း သူတို့ကို ဦးဆောင်ပြီး ခေါ်သွားခဲ့တယ်။ တစ်ခဏကြာတော့ စားပွဲခုံနောက်မှာရှိတဲ့ ထိုင်ခုံမှာ သူဟာ ဝင်ထိုင်လိုက်တယ်။ သူကတော့ Microsoft ရဲ့ ခေါင်းဆောင် ဘီလ်ဂိတ်ပါပဲ။

အဲဒီအချိန်တုန်းက ဘီလ်ဂိတ်ဟာ အသက်(၂၄)နှစ်သာ ရှိသေး တယ်။ သူဟာ အသက်ထက် ပိုငယ်သေးတယ်လို့ ထင်ရတယ်။ သူ့ရဲ့ ဆံပင် ဖုတ်သိုက်၊ မျက်မှန်ဝိုင်းကြီးကြီး၊ မွဲ့ခြောက်တွေနဲ့ ခေါင်းစွပ် စွယ်တာဟာ သူ့ကို ဆယ်ကျော်သက်ပုံစံ ဖြစ်စေပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘီလ် စတင်စကားပြောတာနဲ့ အိုင်ဘီအမ်က လူတွေကို အထင်ကြီး

လေးစားမှုတွေ ဖြစ်စေပါတယ်။ ဘီလ်ဟာ ကွန်ပျူတာနဲ့ပတ်သက်

ပြီး စေ့စေ့စပ်စပ် နှိုက်နှိုက်ချွတ်ချွတ် သိတယ်ဆိုတာကို သူတို့တွေ သိမြင် လာပါတယ်။

အိုင်ဘီအမ်က ထုတ်တဲ့ ကွန်ပျူတာဟာ အလွန်ကြီးမားပါတယ်။ တချို့ဆိုရင် အခန်းနဲ့အပြည့်ပါပဲ။ ကုမ္ပဏီကြီးတွေနဲ့ အစိုးရဌာနတွေ ကတော့ ဝယ်ပါတယ်။ လူအနည်းစုသာ ကိုယ်ပိုင်ကွန်ပျူတာရှိပါတယ်။ အိမ်သုံးကွန်ပျူတာ အသေးလေးတွေကို ပြုလုပ်ဖို့ စတင်နေဆဲပဲ ရှိပါသေး တယ်။ အဲဒါကြောင့် အိုင်ဘီအမ်က Microsoft ဆီ လာရောက် လေ့လာလည်ပတ်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ Microsoft ဟာ အိမ်သုံး ကွန်ပျူတာအသေးတွေကို အထူးပြုလုပ်မယ့် ကုမ္ပဏီငယ်လေးပဲ ဖြစ်ပါ တယ်။

မကြာခင်ပဲ အိုင်ဘီအမ်ဟာ Microsoft ဘီလ်ဂိတ်နဲ့အတူ ကတိစာချုပ်ချုပ်ဆိုခဲ့တယ်။ အိုင်ဘီအမ်နဲ့ပူးပေါင်းခြင်းဟာ ကမ္ဘာမှာ ကွန်ပျူတာ ခေတ်သစ်တစ်ခေတ် ဖြစ်လာမယ်လို့ မသိခဲ့ပါဘူး။ အဲဒီ ဟာကပဲ ဘီလ်ကို ကမ္ဘာမှာ အချမ်းသာဆုံးလူတစ်ယောက် ဖြစ်လာစေခဲ့ တာပါပဲ။

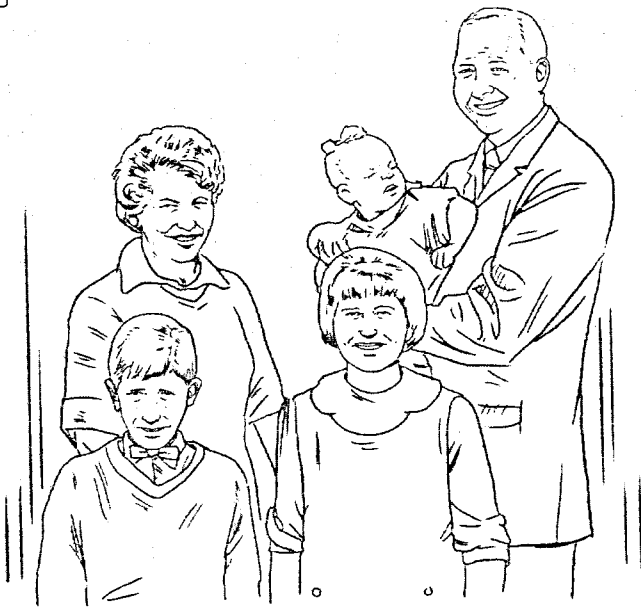
Chapter-1
 Young Thinker
 အတွေးသမားလေး

သုံးဆက်မြောက် ဝီလီယံ ဟင်နရီဂိတ်ကို ၁၉၅၅-ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ၊ (၂၈)ရက်မှာ စိတ်လံမြို့ ဝါရှင်တန်မှာ မွေးဖွားခဲ့ပါတယ်။ သူဟာ သုံးဆက်မြောက် ဂိတ်မျိုးရိုးရဲ့သားဖြစ်တာကြောင့် ဝီလီယံ ဟင်နရီလို့

ခေါ်တွင်ပြီး အိမ်မှာတော့ ချစ်စနိုးနဲ့ ထရေးလို့ ခေါ်ကြပါတယ်။ လူတိုင်း ကတော့ သူ့ကို ဘီလ်လို့ ခေါ်ကြတယ်။
 ဘီလ်ဟာ အလွန်သွက်လက် ဖျက်လတ်တဲ့ ကလေးတစ်ယောက်ပါ။ သူဟာ နာရီပေါင်း များစွာကြာအောင် သူ့မြင်းလှုပ်ခုံနဲ့ လှုပ်စီးနေလေ့ရှိပါတယ်။ နောက်

ဆုတ်လိုက် ရှေ့တိုးလိုက်၊ နောက်လှုပ်လိုက် ရှေ့လှုပ်လိုက်နဲ့ပေါ့။
 နှစ်အတော်ကြာပြီးတော့ စီးပွားရေးဆိုင်ရာ ဆွေးနွေးပွဲတွေမှာ သူဟာ
 သူ့ထိုင်ခုံကို ရှေ့နောက်လှုပ်ခြင်းနဲ့ သူ့ကို လူသိများလာတယ်။ သူက
 အဲဒီလိုလုပ်ရတာ သူ့ကို အတွေးသစ်တွေရအောင် ကူညီပေးတယ်လို့
 ပြောပါတယ်။

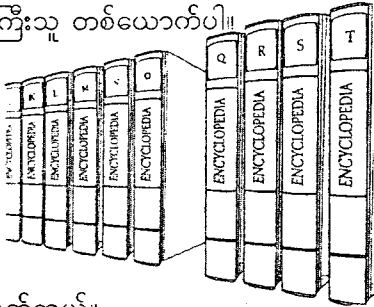
ဘီလိဂဲ့မိဘတွေဟာ ပညာတတ်တွေဖြစ်ပြီးတော့ ကောင်းမွန်စွာ
 ပြုမူနေထိုင်ကြပါတယ်။ ဆာဝီလီယမ်ဂိတ်ဟာ အောင်မြင်ကျော်ကြားတဲ့
 ရှေ့နေတစ်ယောက် ဖြစ်ပါတယ်။ မေရီဂိတ်ကတော့ ကျောင်းဆရာမ
 တစ်ယောက်ပါ။ သူမ ကလေးတွေ မွေးဖွားပြီးနောက်မှာတော့ သူမဟာ

ကလေးတွေကို ဂရုစိုက်စောင့်ရှောက်ပြီးတော့ လုပ်အားပေးအလုပ်တွေ လည်း များစွာလုပ်ဆောင်ပါတယ်။ အပြင်ထွက်တော့မယ်ဆိုရင် မေရီဟာ ဘီလ်လေးကို သူမလုပ်အားပေးသွားရာနေရာတွေကို မကြာခဏ ခေါ် သွားလေ့ရှိပါတယ်။

ဂိတ်မိသားစုဟာ နွေးထွေးပြီးချစ်ခင်မှုရှိတဲ့ မိသားစုပါ။ ဘီလ်ရဲ့ အစ်မဖြစ်သူ ခရစ်တီဟာ သူ့ထက်(၂)နှစ်ပိုကြီးပြီး ညီမဖြစ်သူ လစ်ဘီ ကတော့ သူ့ထက် (၉)နှစ်ငယ်ပါတယ်။

ကျောင်းဖွင့်ရက်ညတွေမှာတော့ TV ကြည့်ခွင့်မရှိပါဘူး။ ဒါပေ မယ့် ဂိတ်မိသားစုဟာ စကားပြောတယ်။ ကစားတယ် နောက်ပြီး စာအုပ် တွေ ဖတ်ကြတယ်။

ဘီလ်ဟာ စာဖတ်လောဘကြီးသူ တစ်ယောက်ပါ။ အသက်ခုနစ် နှစ်အရွယ်မှာ သူဟာ စွယ်စုံကျမ်းစာအုပ် တစ်အုပ်လုံးကို ဖတ်ဖို့ ဆုံးဖြတ် လိုက်ပါတယ်။ ကမ္ဘာ့စာအုပ်တွေ အားလုံးကို သူ့ရဲ့နည်းအတိုင်း ဖတ်တယ်။

ဘီလ်လေးဟာ အလွန်ခန့်ညားတယ်ဆိုတာ မည်သူမဆို မြင်နိုင် ပါတယ်။ နောက်ပြီး သူ့မှာ ထူးခြားချက်လုပ်ဆောင်ချက်တစ်ခု ရှိပါ တယ်။ အဲဒါကတော့ စဉ်းစားခြင်းပါ။ ဘီလ်အတွက်တော့ စဉ်းစားခြင်း ဟာ ပုံဆွဲခြင်း၊ စာဖတ်ခြင်းတို့လိုပဲ လုပ်ဆောင်ချက် တစ်ရပ်လို့

မြင်လာပါတယ်။ ဘီလိမုလွဲ၍ မိသားစုတစ်ခုလုံးဟာ ခရီးတို တစ်ခုသွားဖို့ ကားထဲမှာ အဆင်သင့်ဖြစ်နေပါပြီ။

“ဘီလိ ဘာလုပ်နေတာလဲ”

လို့ ပြောတော့ ဘီလိက ပြန်ဖြေရှင်းတယ်။

“ကျွန်တော် စဉ်းစားနေတယ် အမေ”

လို့ ပြန်ပြောတယ်။

ဘီလိဟာ အမြဲတမ်း သူ့ကိုယ်ကို စိန်ခေါ်တဲ့နည်းလမ်းတွေကို ရှာဖွေနေပါတယ်။ သူ့ဟာ ဘယ်သန်ဖြစ်ပြီး ကျောင်းမှာငြီးငွေ့လာပြီဆို လျှင် သူ့ရဲ့ညာဘက်လက်မှာ မှတ်စုစာအုပ်တွေကို ယူလာပါတယ်။

သူ့အသက် နှစ်တစ်နှစ်မှာ ဘုရားကျောင်းက ယှဉ်ပြိုင်ပွဲတစ်ခု မှာ ပါဝင်ခဲ့ပါတယ်။ “တောင်ပေါ်က တရားတော်” စာပိုဒ်ကို မှတ်မိဆုံး ကလေးတွေကို စိတ်လဲမြို့ပေါ်ရဲ့ အကျော်ကြားဆုံး Space Needle စားသောက်ဆိုင်မှာ ညစာစားသုံးရမှာဖြစ်ပါတယ်။ တောင်ပေါ်က တရား တော်စာပိုဒ်ဟာ ကျမ်းစာထဲမှာ အရှည်ဆုံးသော စာပိုဒ်တစ်ခုဖြစ်ပါ တယ်။ စာအုပ်ထဲမှာပါတဲ့ စာမျက်နှာဟာ (၁၇)မျက်နှာစာ အပြည့်ပါရှိ တယ်။ ဘီလိဟာ အလွတ်ကျက်မှတ်နိုင်ပြီး ဝန်ကြီးကို အံ့အားသင့်စေခဲ့ ပါတယ်။ ဘီလိတစ်ယောက်သာ အမှားမရှိ ဆိုပြနိုင်သူဖြစ်ခဲ့တယ်။

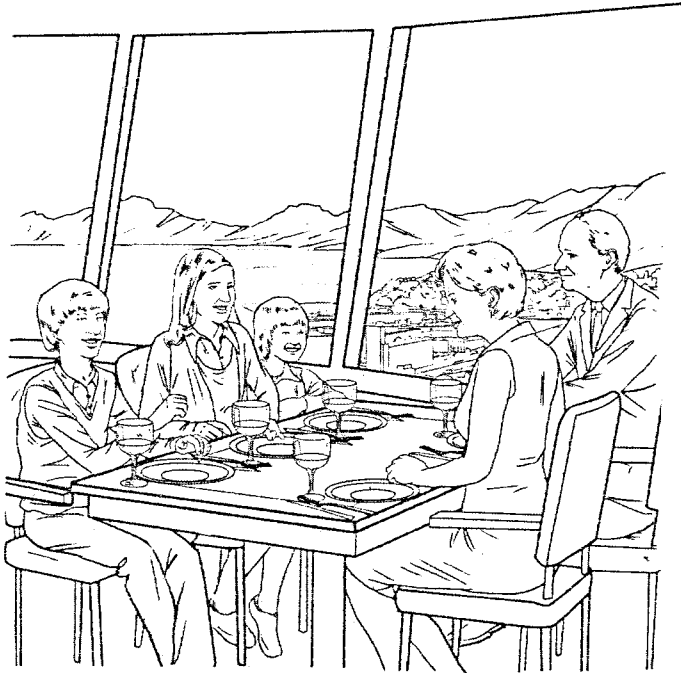
“ဆယ့်တစ်နှစ်ကောင်လေးတစ်ယောက်က ဒီလိုအသိမျိုးရှိ တယ်ဆိုတာ ယုံတောင်မယုံနိုင်ဘူး”

လို့ ဝန်ကြီးကပြောတယ်။ ဘီလိက ဝန်ကြီးကို ပြတ်သားစွာပြန်

ပြောလိုက်တယ်။

“ကျွန်တော်စိတ်ဆုံးဖြတ်ပြီးရင် ဘာမဆိုလုပ်နိုင်တယ်”
လို့ ပြောလိုက်တယ်။

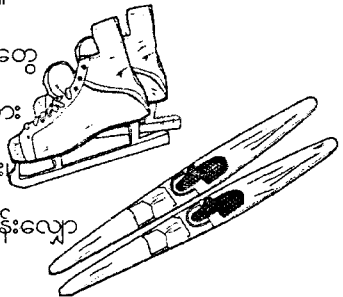
ဘီလ်အတွက်တော့ အောင်မြင်မှုတွေဟာ အများကြီးပါပဲ။ သူဟာ ဘယ်အရာမဆို နှိုးနှိမ့်မှုကို မုန်းတယ်။ နွေရာသီရောက်တိုင်း ဂိတ် မိသားစုဟာ ပူဂေးရေလက်ကြားနားမှာရှိတဲ့ ဟုတ်တူးမြောင်းပေါ်က အိမ် ငယ်လေးမှာ (၂)ပတ်ကြာနေထိုင်တယ်။ အဲဒီနေရာကို ချဲရီးယိုလိုခေါ် ပါတယ်။ တခြားမိသားစုလေးတွေလည်း ချဲရီးယိုကို လာကြတယ်။ အဲဒီ

မှာရှိတဲ့အချိန်တွေဟာ ကစားပွဲတွေ၊ အားကစားပွဲတွေ၊ ပျော်ရွှင်စရာတွေ နဲ့ပဲ ပြည့်နေတယ်။ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ကလေးတွေဟာ သူတို့ရဲ့ “ကိုယ်ပိုင် အိုလံပစ်” ပွဲကို ကျင်းပကြတယ်။

ကလေးအားလုံးဟာ ဘီလ်ကို သူတို့အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်စေချင်တယ်။ သူဟာ အားကစားမှာ မတော်ဘူးလို့ မဆိုနိုင်ပေမယ့် သူဟာ သွက်လက် ပြီး စကားတတ်လို့ပါပဲ။ ဘီလ်ဟာ လူကောင်သေးသေးလေးပေမယ့် သူဟာ ပြုပြင်ပြောင်းလဲနေချင်သူတစ်ယောက်ပါ သူဘာပဲဖြစ်နေပါစေ သူ့မှာရှိတာအားလုံးကို ပေးချင်သူပါ။

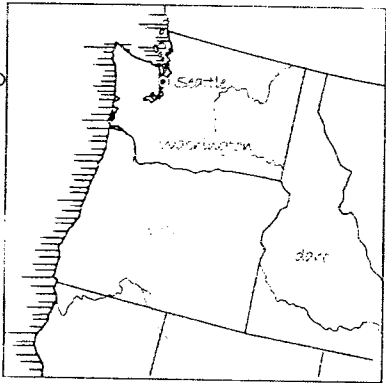
ဘီလ်အကြိုက်ဆုံး အားကစားတွေ ကတော့ မြန်မြန်လှုပ်ရှားရတဲ့ အားကစား တွေပါပဲ။ သူဟာ ရေပေါ်စက်စီးခြင်း၊ ရေခဲပြင်စက်စီးခြင်း၊ ရေကူးခြင်းနဲ့ကုန်းလျှော စီးရတာတွေကို နှစ်သက်ပါတယ်။

ငါးတန်းနှစ်မှာတော့ ဘီလ်ဟာ ကျောင်းမှာ စိတ်ပါဝင်စားမှုတွေ လျော့နည်းလာပါတယ်။ ဒါကို မိတန့်ဦးဖြစ်တဲ့ ဆာဘီလ်နဲ့မေရီဟာတို့ဟာ သူတို့ရဲ့သားမှာ ပြောင်းလဲမှုလိုအပ်နေပြီဆိုတာကို သိခဲ့ပါတယ်။ ဆာဘီလ်နဲ့ မေရီတို့ဟာ သူတို့သားကို လိတ်စိုက်လို့ခေါ်တဲ့ ပုဂ္ဂလိကကျောင်းတစ်ခုမှာ ခြောက်တန်းကနေ ဆက်သင်ရန် ပို့ဖို့ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒါဟာ ဆုံးဖြတ်ချက်ကြီးတစ်ခုကို ချခဲ့တာပါပဲ။ အဲဒီကျောင်းက ဘီလ်ရဲ့ဘဝကို လမ်းညွှန်မှုအသစ်တွေ ပေးနိုင်ခဲ့လို့ပါပဲ။

Seattle And The Space Needle

စီတဲလ်ဆိုတဲ့နေရာဟာ အနောက်မြောက် ပစိဖိတ်ဒေသမှာ အကြီးဆုံးမြို့ဖြစ်တဲ့ ဝါရှင်တန်မြို့ မှာ တည်ရှိပါတယ်။ လူဦးရေ (၅)သိန်းကျော်ရှိတဲ့ ဒြို့လည်း ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီဒြို့လေးဟာ တောင်ကုန်းတွေနဲ့ ရေပတ်လည်

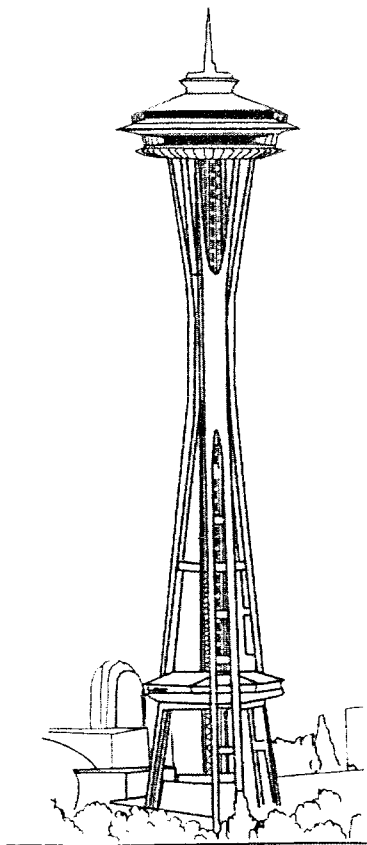
ငန်းရံထားပြီး လှပသောမြို့တစ်မြို့လည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ပစိဖိတ်သမုဒ္ဒရာရဲ့ လက်တစ်ကမ်းအနား၊ ပူဂေးရေလက်ကြားပေါ်မှာ တည်ရှိနေပါတယ်။

(၁၉)ရာစုအကုန်ပိုင်းမှာတော့ စီတဲလ်ဒေသဟာ ကိုလွန်ဒိုက် မြစ်နားမှာ ရွှေတွေကို ရှာဖွေတွေ့ရှိပြီးနောက် မြောက်ပိုင်းဒေသနှင့် အလက်ဇကာကို ဖြတ်သန်းသွားလာနိုင်သော အဓိကနေရာဒေသတစ်ခု

ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။ ထောင်ပေါင်းများစွာသော လူတွေဟာ ရွှေတွေကို ရှာတွေ့ပြီး မြန်မြန်ချမ်းသာချင်လာကြပါတယ်။ ရာစုနှစ်ခုနီးပါးကြာပြီး ၁၉၇၉-ခုနှစ်တွင် နယူးမက်ဆီကိုဒေသရှိ အယ်ဘူကွာကျမြို့မှ Microsoft Corporation လုပ်ငန်းကြီးပြောင်းရွှေ့လာပြီးနောက် ၎င်းမြို့ဟာ အဓိက နည်းပညာဗဟိုချက်မ နေရာအဖြစ် ဖွံ့ဖြိုးလာခဲ့ပါတယ်။ ဘီလ်ဂိတ်ဟာ စီတဲလ်ရဲ့ အကျော်ကြားဆုံး နယ်ခံဒေသသမား ဖြစ်ပါတယ်။

၁၉၆၂-ခုနှစ်တွင် စီတဲလ်ဟာ ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာပွဲတစ်ခုဖြစ်သော (၂၁)ရာစုပွဲတော်ကို အိမ်ရှင်နိုင်ငံအဖြစ် စီစဉ်ဆောင်ပေးခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ ပွဲတော်ဟာ ခြောက်နှစ်အရွယ် ဘီလ်ဂိတ်အပါအဝင် ဧည့်သည်များကို အနာဂတ်ရဲ့ အံ့ဩစရာတွေကို မြင်တွေ့သွားစေခဲ့ပါတယ်။ ပွဲတော်ရဲ့ အဓိက ဆွဲဆောင်မှုတစ်ခုကတော့ Space Needle ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ယနေ့ချိန်ထိလည်း စီတဲလ်ရဲ့ အထင်ရှားဆုံးမြို့အမှတ်အသားအဖြစ် တည်ရှိနေပါတယ်။ လေဒဏ်တစ်နာရီလျှင် မိုင်(၂၀၀)နှုန်း၊ ငလျင်ဒဏ် အင်အား (၉. ၁)ရစ်ချက်တာစကေးအထိ ကြုံကြုံခံနိုင်အောင် တည်ဆောက်ထားပါတယ်။

Space Needle မြို့ရဲ့ အမြင့်ပေ (၅၀၀)အထက်မှာ ရစ်ဇဲနေသော ပန်းကန်ပြားပျံအလား ထင်ရတဲ့ မျှော်စင်တစ်ခုရှိပါတယ်။ အဲဒီ မျှော်စင်ထိပ်ကိုရောက်ရန် ဓာတ်လှေကားစီးချိန်မှာ တစ်မိနစ်ခန့် မကြာပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ဓာတ်လှေကားစီးရန်အတွက် တန်းစီစောင့်ဆိုင်းရတဲ့

အချိန်ဟာ နာရီပေါင်းများစွာ ကြာမြင့်ပါတယ်။ မျှော်စင်ထိပ်မှပဲဖြစ်ဖြစ်၊ စားသောက်ဆိုင်ရှိတဲ့ Space Needle အတွင်းမှာပဲဖြစ်ဖြစ် ကြည့်ရှု မည်ဆိုပါက မြို့တော်ကို အပေါ်စီးမှ အနံ့မြင်တွေ့ရမှာဖြစ်ပါတယ်။ နောက်ပြီးအရှေ့ဘက် ကတ်ကားဒီတောင်တန်းမှ အနောက်ဘက် အိုလံပစ် တောင်တန်းအထိ မြင်ရပါတယ်။

Chapter-(2)
 Lakeside whiz Kid
 Lakeside တွင် ထူးချွန်သောကလေး

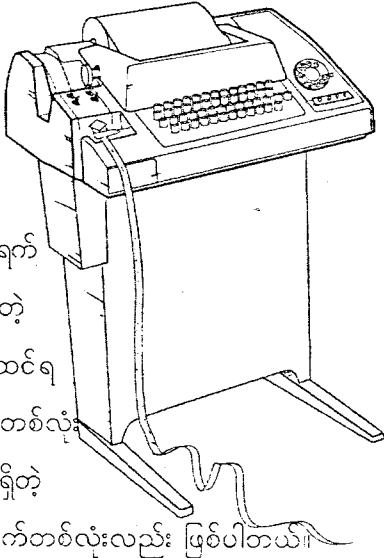
ဘီလ်ဟာ လိတ်ခ်ဆိုဒ်ကျောင်းရဲ့ (၆)တန်းမှာ အသေးဆုံး အညှပ် ဆုံးကလေး ဖြစ်ပါတယ်။ လိတ်ခ်ဆိုဒ်ကျောင်းမှာရှိတဲ့ (၆)တန်းကလေး တွေအားလုံးဟာ အသက်(၁၂)နှစ်ကျော် ရှိပါပြီ။

လိတ်ခံဆိုင်ရဲ့ ဆရာ၊ ဆရာမတွေဟာ ကလေးတွေရဲ့ စိတ်ဝင်စားမှု နယ်ပယ်မှာ ပိုမိုဖွံ့ဖြိုးဖို့ ကြိုးစားကူညီကြပါတယ်။ ဘီလ်ဟာ သင်္ချာနှင့် သိပ္ပံဘာသာရပ်မှာ ထူးချွန်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့စိတ်ဝင်စားဆုံးအရာ ကိုတော့ ရှာမတွေ့သေးပါဘူး။

၁၉၆၈-ခုနှစ် နွေဦးရာသီတစ်ခုမှာ ဆရာတစ်ယောက်ဟာ ဘီလ်နှင့် အတန်းသားတွေကို ကွန်ပျူတာအခန်းသစ်ဆီကို ခေါ်ဆောင်သွားပါတယ်။ တကယ်တော့ ကွန်ပျူတာခန်းထဲမှာ ကွန်ပျူတာမရှိပါဘူး။ အဲဒီ အချိန်တုန်းက ကိုယ်ပိုင်ကွန်ပျူတာတွေ မရှိသေးပါဘူး။ ဒေါ်လာသန်း ပေါင်းများစွာတန်တဲ့ ဘောင်အကြီးကြီးနဲ့ ကွန်ပျူတာတစ်လုံးတည်းသာ ရှိပါတယ်။ လိတ်ခံဆိုင်လို ပုဂ္ဂလိကကျောင်းတောင်မှ တစ်လုံးပဲ ဝယ်နိုင် ပါတယ်။

ဒါကြောင့် လိတ်ခံဆိုင် အနေနှင့် နောက်ထပ်အကောင်း ဆုံးအရာတစ်ခုဖြစ်တဲ့ စာရိုက် စက်ကို ဝယ်ထားပါတယ်။ ရုတ်တရက် ကြည့်မယ်ဆိုလျှင်တော့ ကြီးမားတဲ့ လျှပ်စစ်စာရိုက်စက်တစ်လုံးလို့ ထင်ရ ပါတယ်။ အဲဒါဟာ တယ်လီဖုန်းတစ်လုံး ဖြစ်တဲ့အပြင် စီတဲလ်မြို့ဘွင်းမှာရှိတဲ့ ကွန်ပျူတာနဲ့ ချိတ်စက်ပေးတဲ့ စက်တစ်လုံးလည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဆရာက မှာကြားချက်ရိုက်ပြီး

အသုံးပြုနည်းအား ကောင်လေးတွေကို ပြပါတယ်။ Clackety-Clack လို့

ရိုက်လိုက်ပါတယ်။ လက်နှိပ်စက်ဟာ စက္ကူလိပ် ရှည်ပေါ်သို့ စတင်ရိုက်နှိပ်ပါတယ်။ အဲဒီအသံဟာ

ဆိုးဆိုးရွားရွား ဆူညံနေပါတယ်။ မကြာမီမှာပဲ ဆရာရဲ့စာတိုဟာ တယ်လီဖုန်းကြိုးလိုင်းမှတစ်ဆင့်

လေးငါးမိုင်လောက်အဝေးမှာရှိတဲ့ ကွန်ပျူတာဆီသို့ အရှိန်ဖြင့်ရောက်ရှိသွားပါတယ်။ တစ်ခဏအကြာမှာ

တော့ ကွန်ပျူတာဆီမှ လက်ခံရရှိသော စာတိုတွေကို စက်မှုပြန်ရိုက်နှိပ် ထုတ် ပေးပါတယ်။

ဘီလ်က ကွန်ပျူတာရဲ့ လုပ်ဆောင်ချက်ကို အတော်လေးအံ့အား သင့်သွားပါတယ်။ သူဟာ သူ့ရဲ့အားလပ်ချိန်တွေကို ကွန်ပျူတာခန်းမှာပဲ ကုန်ဆုံးဖို့ စတင်ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။ သူ့ရှာဖွေရသလောက် ကွန်ပျူ တာနဲ့ပတ်သက်တာတွေအားလုံးကို ဖတ်ရှုပြီး အခြေခံကွန်ပျူတာ ဘာသာစကားတွေကို လေ့လာပါတယ်။ ကွန်ပျူတာဘာသာစကားဟာ ကွန်ပျူတာတွေနဲ့ စကားပြောဖို့အဓိက လျှို့ဝှက်စကားလုံးပါပဲ။

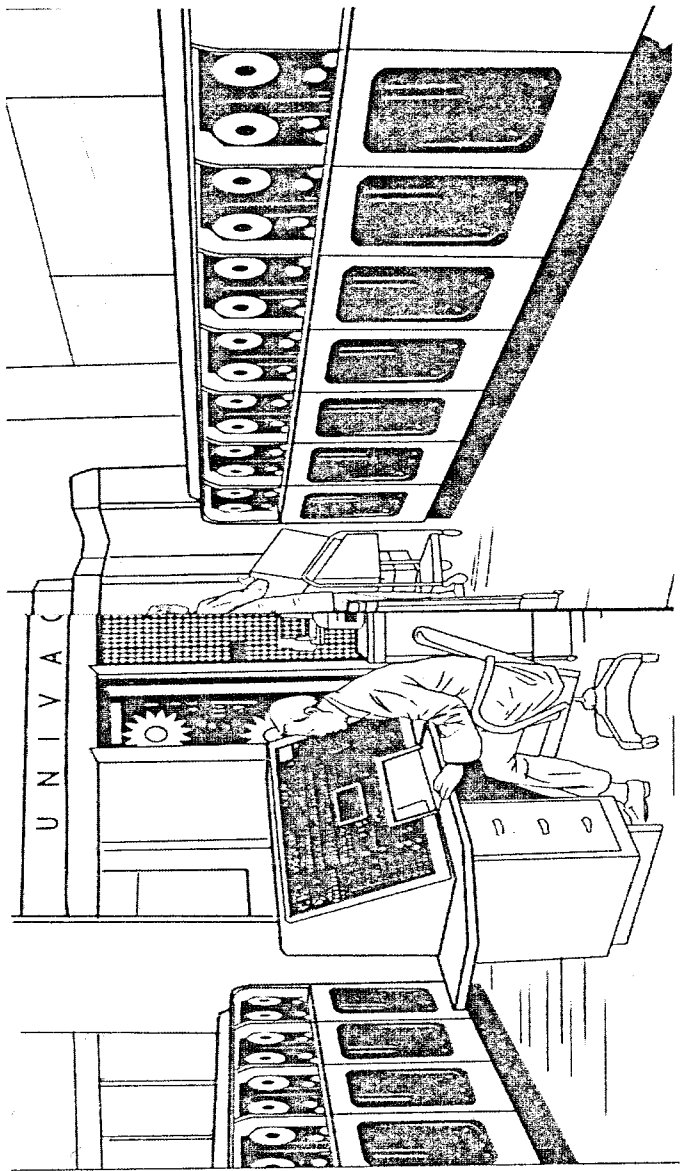
လိတ်ခ်ဆိုင်ကျောင်းသား လေးငါးယောက်ဟာလည်း ကွန်ပျူတာကို စိတ်ဝင်စားလာပါတယ်။ သူတို့ဟာ သူတို့အချင်းချင်း တွေ့ရှိသမျှကို အပြန်အလှန် လေ့လာကြပါတယ်။ လိတ်ခ်ဆိုင်က ဆရာတွေဟာ ကွန်ပျူ

SJ1 1301EPPA
 SJ1 1300034F
 SJ1 130000JI
 SJ 0001
 SJ 1138 19FH
 SJ11301EPPFA
 SJ1 1301EPPA
 SJ1 1300034
 SJ1 130000JI
 SJ 000
 SJ 1138 FH
 SJ11301EF
 SJ1 1301EPPA
 SJ1 1300034F
 SJ1 130
 SJ 0001
 SJ 1138 19FH
 SJ11301EPPFA
 SJ1 1301EPPA
 1300034

တာနဲ့ပတ်သက်ပြီး လေ့လာဖို့အစီအစဉ်ဆွဲပြီး ကလေးတွေကို သင်ကြားပေးခဲ့ပါတယ်။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် တခြားနည်းလမ်းတွေက ပိုအလုပ်ဖြစ်ပါတယ်။ ဘီလ်နဲ့သူ့မိတ်ဆွေတွေဟာ ကျွမ်းကျင်သူတွေဖြစ်လာခဲ့ပြီး ဆရာတွေကို သင်ပေးခဲ့ပါတယ်။

လိတ်ခ်ဆိုဒ်မှာတော့ ဘီလ်ဟာ သူ့ဘဝရဲ့ ဝါသနာ၊ ပြင်းပြမှုစိတ်တစ်ခုကို ရှာတွေ့ခဲ့ပါတယ်။ အခုတော့ သူဟာ ဦးတည်ချက်တစ်ခုကိုပဲ စိတ်ထက်သန်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒါကတော့ ကွန်ပြူတာ... ကွန်ပြူတာ... ကွန်ပြူတာတွေပါပဲ။

Early Computer ခေတ်အစောပိုင်း ကွန်ပျူတာ

အရင်ခေတ် ကွန်ပျူတာတွေဟာ ကြီးမားသော စက်ကြီးတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘီလ်ငယ်စဉ်အချိန် ၁၉၅၀-ခုနှစ်တုန်းက ယူရိုဗတ်စ်ရဲ့ ကွန်ပျူတာတစ်လုံးအလေးချိန်ဟာ ကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင် (၁၄)တန်ကျော် လောက်တောင်ရှိပါတယ်။ ကြမ်းပြင်မှာ ဧရိယာ ပေ(၃၅၀) လောက် နေရာယူပြီး အရွယ်အစားကြီးမားသော်လည်း မှတ် နိုင်စွမ်းကတော့ ယနေ့လက်ကိုင်ဂဏန်းပေါင်းစက်တွေရဲ့ မှတ်ဉာဏ် လောက်သာ ရှိပါတယ်။

၁၉၆၀-ခုနှစ်အစောပိုင်းက ကွန်ပျူတာတွေဟာ ထရန်စစ်တာတွေနဲ့ မောင်းနှင်ရပါတယ်။ ဝါယာကြိုးနဲ့ ယူနစ်တွေကိုချိတ်ဆက်ပြီး ရေခဲ သေတ္တာလောက်ကြီးပါတယ်။ လေအေးပေးစက်အခန်းတွေထဲမှာ ထိန်း သိမ်းထားပြီးတော့ ကြမ်းပြင်မှာထောင်ထားရပါတယ်။ ကြီးကြပ်သူတွေက

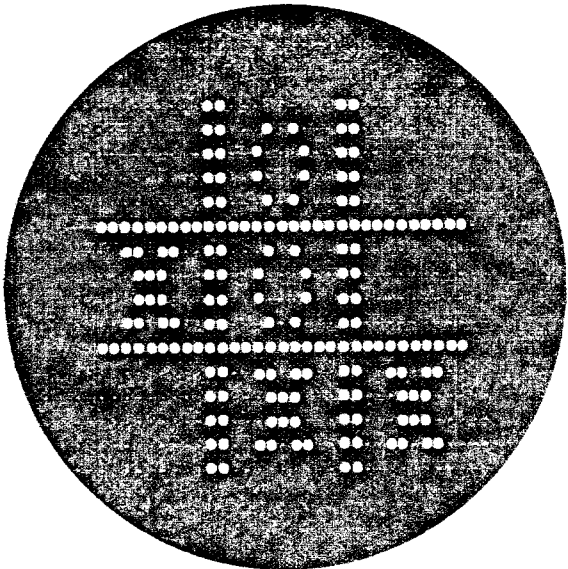
အချိန်ပြည့် အလှည့်ကျစောင့်ကြည့်ကြရပါတယ်။ တန်ဖိုးကတော့
 ဒေါ်လာသန်းပေါင်းများစွာ ကုန်ကျပါတယ်။ တက္ကသိုလ်တွေ၊ အစိုးရ
 ဌာနတွေနဲ့ ကြီးမားတဲ့လုပ်ငန်းရှင်အချို့မှသာ ဝယ်ယူနိုင်ပါတယ်။ တခြား
 စီးပွားရေးသမားတွေနဲ့ ကျောင်းတွေဟာ အသုံးပြုရန် အချိန်အလိုက်
 ငွေပေးပြီး ငှားရပ်အသုံးပြုရပါတယ်။

Chapter-3
Learning a New Language
ဘာသာစကားအသစ် သင်ယူခြင်း

ထူးချွန်သောကျောင်းသားတွေစုပေါင်းပြီး ကွန်ပျူတာအသင်းကို တည်ထောင်ခဲ့ကြပါတယ်။ သူတို့ကိုယ်သူတို့ ပရိုဂရမ်မာ (ကွန်ပျူတာ ညွှန်ကြားချက်ရေးသားပြုစုသူများ) လို့ခေါ်တွင်ကြတယ်။ မကြာမီပဲ ကောင်လေးများစွာဟာ သူတို့ရဲ့ကိုယ်ပိုင် ပရိုဂရမ် (ညွှန်ကြားချက်)တွေကို ရေးသားကြတယ်။ ပရိုဂရမ်တစ်ခုဆိုတာ ကွန်ပျူတာအတွက် ညွှန်ကြားချက် အခြေခံတစ်ခုပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘီလ်ဟာ သူ့ရဲ့ပထမဆုံး ပရိုဂရမ်ကို ရေးတဲ့အချိန်က ဆယ့်သုံးနှစ်သာ ရှိပါတယ်။ ကလေးတွေအနေနဲ့ ကစားလို့ကောင်းနေဆဲအရွယ်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ကိုယ်တိုင်စမ်းသပ်မှုကို နှစ်သက်တဲ့ဘီလ်လို့ ကောင်လေးတစ်ယောက် အတွက်တော့ ကွန်ပြူတာဟာ ပြည့်စုံတဲ့စိန်ခေါ်မှုတစ်ရပ်ပါပဲ။ ပရိုဂရမ် တစ်ခုစီတိုင်းဟာ စမ်းသပ်မှုတစ်ခုပါပဲ။ အလုပ်ဖြစ်ရဲ့လား။ အကယ်၍ ဘီလ်က လုံးဝတိကျမှန်ကန်တဲ့ လျှို့ဝှက်စကားလုံးကိုရေးမယ်ဆိုလျှင်တော့ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလိုမဟုတ်ရင်တော့ ကွန်ပြူတာက အမှားတွေပြုလုပ်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အချက်အလက်အမှားတွေထည့်လျှင် အချက်အလက် အမှားတွေပဲ ထွက်လာမှာပါ။

အသင်းမှာရှိတဲ့ အဖွဲ့ဝင်အများစုထက် ဘီလ်ဟာ (၂)နှစ်ငယ်ပါတယ်။ အဖွဲ့ဝင်တွေအားလုံးဟာ ဘီလ်ဟာ အရမ်းငယ်လွန်းတယ်လို့ တစ်ချက်တည်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့တယ်။ သူတို့ဟာ ဘီလ်က စာရိုက်စက်ကို တစ်ချိန်လုံးအပိုင်စီးထားတယ်လို့လည်း ထင်ကြတယ်။ ဒါကြောင့် ဘီလ်ကို အသင်းကနေ မောင်းထုတ်လိုက်တယ်။ သိပ်မကြာပါဘူး။ ဘီလ်ဟာ ဘယ်သူမှရှာဖွေမတွေ့ရှိသေးတဲ့အရာကို သိခဲ့တယ်။ ဒါနဲ့ တခြားကောင်လေးတွေဟာ ဘီလ်ကို လိုအပ်လာတယ်။ ဒါကြောင့် ဘီလ်ကို ပြန်လာဖို့ တောင်းဆိုခဲ့တယ်။

ကွန်ပြူတာချိန်ဟာ အားလပ်ချိန် မရှိခဲ့ပါဘူး။ ကွန်ပြူတာကြီးတွေရဲ့ ပိုင်ရှင်လျှပ်စစ်အရာရှိက လိတ်ခံဆိုင် ကျောင်းကို လက်နှိပ်စက်ငှားရမ်းခအဖြစ် တစ်လကို (၈၉)ဒေါ်လာ တောင်းခံပါတယ်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းကလည်း

ကျောင်းသားတွေဆီ ကွန်ပျူတာအသုံးပြုခအဖြစ် တစ်နာရီကို (၈)ဒေါ်လာ ကောက်ခံခဲ့ပါတယ်။ အဲဒါဟာ အလွန်ဈေးကြီးပါတယ်။ အဲဒီအချိန်က ကာတွန်းစာအုပ် (၆၆)အုပ်ကိုမှ (၈)ဒေါ်လာပဲ ကျပါတယ်။

ပထမတော့ လိတ်ဆိုင်ရဲ့အမေများအသင်းက ကွန်ပျူတာကြေးကို ပေးပါတယ်။ မကြာခင်မှာပဲ အမေများအသင်းရဲ့ ပိုက်ဆံတွေကုန်သွားခဲ့ ပါတယ်။ အခုတော့ ကျောင်းသားတွေကပဲ သူတို့အသုံးပြုတဲ့ ကွန်ပျူတာ အချိန်အတွက် ကိုယ်တိုင်ပဲ ပေးရပါတော့တယ်။

ဘီလ်ရဲ့မိခင်တွေဟာ ကျောင်းစရိတ် ကုန်ကျစရိတ်အားလုံးကို ပေးပေးမယ့် သူတို့က သူတို့သားကို ကွန်ပျူတာအချိန်အတွက် ပေးရမယ့် ငွေကိုတော့ ကိုယ်တိုင်ပဲ ပေးစေပါတယ်။

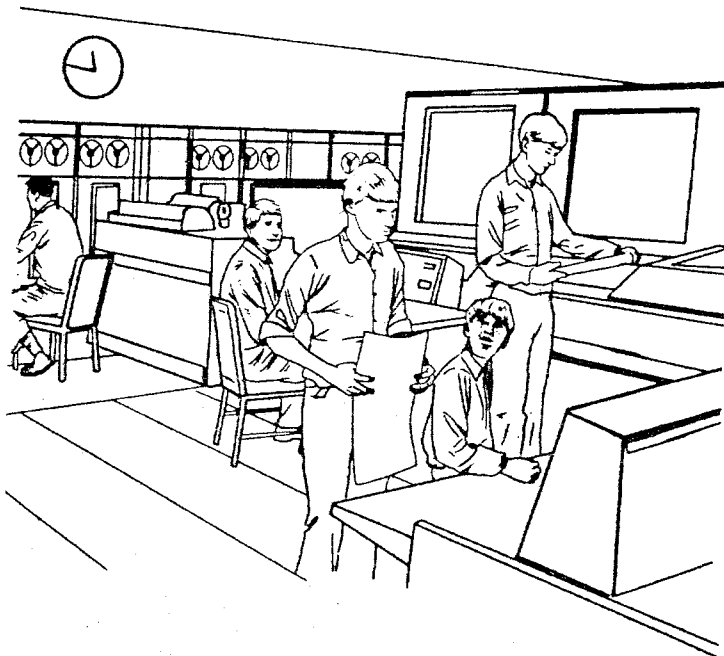
ဒါဆို ဘီလ် ဘာလုပ်မလဲ?

သူ့အလုပ်တစ်ခု ရှာတွေ့ခဲ့ပါတယ်။ နှစ်အတော်ကြာပြီးတော့ ဘီလ်က သူ့မိခင်တွေကို အလုပ်သွင်းပေးဖို့ နောင်ပြောင်ပြောခဲ့ပါတယ်။

စီတဲလ်မြို့မှာ ဖွင့်ကာစ ကုမ္ပဏီအသစ်တစ်ခုရှိပါတယ်။ Computer Center Corporation လို့ခေါ်တယ်။ အဲဒီမှာ ကွန်ပျူတာ ကြီးတွေရှိတယ်။ ကောင်လေးတွေက အဲဒီကုမ္ပဏီကို C အစ စာလုံးတွေကို ယူပြီး 'C' သုံးလုံးလို့ အပြောင်အပျက် ခေါ်ကြတယ်။ အဲဒီမှာ လူနည်းစု သာ ကွန်ပျူတာကို နားလည်တတ်ကျွမ်းတာကြောင့် 'C' သုံးလုံးဟာ လိတ်ခံဆိုင်က တော်တဲ့ကျောင်းသားတွေနဲ့ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မယ့် ဆက်ဆံရေးတစ်ခုအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားတယ်။ ကောင်လေးတွေဟာ

ချို့ယွင်းချက်မရှိသော ပရိတ်ရမ်ကို ရေးဆွဲဖော်ထုတ်နိုင်ရင် အဲဒီကုမ္ပဏီရဲ့ ကွန်ပြူတာကို အခမဲ့သုံးခွင့်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဘီလ်နဲ့ သူ့သူငယ်ချင်းတွေအတွက်ကတော့ အဲဒီအလုပ်ဟာ ကောင်းကင်ဘုံပါပဲ။ ဒီမှာ ဒေါ်လာသန်းချီတန်တဲ့ ကွန်ပြူတာတွေရှိပြီး သူတို့တွေလိုသလို ထိန်းချုပ်အသုံးပြုလို့ရနေပါတယ်။

ကောင်လေးတွေဟာ ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းတွေ ကွန်ပြူတာအသုံးပြုရန် မလိုတဲ့ အလုပ်ဆင်းချိန် ညအခါတွေနဲ့ အလုပ်ပိတ်ရက်တွေမှာ သူတို့ အလုပ်လုပ်ရပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျောင်းချိန်ပြီးနောက် (၇)တန်းကျောင်း

သား ဘီလ်ဟာ တစ်ခါတရံ ဘတ်စ်ကားစီးပြီး 'C' သုံးလုံးကို သွားရပါတယ်။ ညတော်တော်များများကိုတော့ သူနှင့်သူ့အပေါင်းအဖော်များဟာ ညလယ်ရောက်သည်အထိ နေလေ့ရှိပါတယ်။ တကယ်လို့ ဘီလ်ဟာ နောက်ဆုံးဘတ်စ်ကားကို မမှီတော့ရင်တော့ သုံးမိုင်အကွာအဝေးရှိသော အိမ်ကို လမ်းလျှောက်ပြန်ရပါတယ်။

အဲဒီနှစ်တွေမှာ 'C' သုံးလုံးဟာ စီးပွားရေးတွင်ကျယ်လာပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘီလ်ရဲ့အသက်မွေးမှုလုပ်ငန်းကတော့ စတင်ရုံသာ ရှိပါတယ်။ အသက် (၁၅)နှစ်မှာတော့ ဘီလ်ဟာ လိတ်ခံဆိုင်ကျောင်းက ပရိုဂရမ်ရေးဆွဲသူတစ်ယောက်နဲ့ လုပ်ငန်းတွဲလုပ်ပါတယ်။ သူ့ရဲ့နာမည်က ပေါလ်အယ်လန်ပါ။ Traf-O-Data လို့ခေါ်တဲ့ ပရိုဂရမ်ကို ရေးဆွဲခဲ့သူလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီအရာက စိတ်လဲမြို့ရဲ့ ယာဉ်ကြောစီးဆင်းမှုကို တိုင်းတာပေးပါတယ်။ တကယ်ကိုပဲ Traf-O-Data က ကောင်လေးတွေကို ဒေါ်လာနှစ်သောင်းလောက် ရှာဖွေရရှိစေပါတယ်။

ဘီလ်နဲ့ ပေါလ်အယ်လန်ဟာ ဆန့်ကျင်ဘက်အမြင်ရှိသူတွေပါ။ ပေါလ်ဟာ (၂)နှစ်ပိုကြီးပြီး စကားပြောနူးညံ့ကာ ဘာမဆို ရှက်ကြောက်တတ်သူပါ။ ဘီလ်ကတော့ ပွင့်လင်းပြီး အချက်ကိစ္စတစ်ခုကို ငြင်းခုံဖို့ အတွက်လည်း အဆင်သင့်ဖြစ်နေသူပါ။ ထူးဆန်းစွာပဲ ကောင်လေးနှစ်ယောက်ဟာ လျင်မြန်စွာ သူငယ်ချင်းဖြစ်လာပါတယ်။ သူတို့ဟာ ကွန်ပျူတာကို ချစ်စိတ်တွေ မျှဝေပါတယ်။ တစ်ယောက်ရဲ့အမြင်နဲ့ဉာဏ်စွမ်းကိုလည်း တစ်ယောက်က လေးစားပါတယ်။

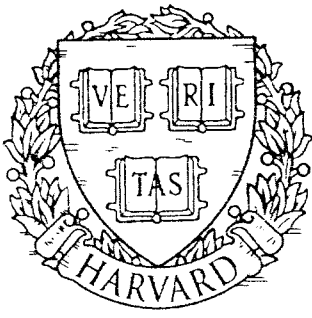
ဘီလ်နဲ့ ပေါလ်ဟာ နာရီပေါင်းများစွာကြာအောင် အနာဂတ်ကွန်ပျူတာအကြောင်းကို ပြောဆိုကြပါတယ်။ ဖြစ်နိုင်တာတွေကတော့ အဆုံးမရှိပါဘူး။ ကွန်ပျူတာက လူတွေရဲ့ဘဝကို ပြောင်းလဲပေးမယ့် အစွမ်းရှိတယ်လို့ သူတို့ယုံကြည်ကြတယ်။

ဘီလ်ဟာ သူ့ရဲ့အငယ်တန်းကျောင်းသားနှစ်အတွင်းမှာပဲ သူ့ရဲ့ကျောင်းကနေ ပရိုဂရမ်ရေးဆွဲသော နောက်ထပ်အလုပ်တစ်ခုကို ထပ်မံရရှိခဲ့ပါတယ်။ လိတ်ခ်ဆိုဒ်ကျောင်းကလည်း မိန်းကလေးကျောင်းနဲ့ပေါင်းလိုက်ပါတယ်။ အတန်းချိန်ဇယားတွေဟာ လက်နဲ့ဆွဲလို့မရအောင် အလွန်ရှုပ်ထွေးနေပါတယ်။ တချို့ဆရာတွေဟာ အချိန်ဇယားအတွက်

ကွန်ပျူတာပရိုဂရမ်ရေးဆွဲရန် ကြိုးစားကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့ အဆင်မပြေတဲ့အချိန်မှာတော့ ဘီလိနဲ့ သူ့အတန်းဖော်တွေကို ကူညီစေပါတယ်။ အဲဒီအတွက် ကောင်လေးတွေဟာ ဒေါ်လာ ငါးထောင်နဲ့ ညီမျှတဲ့ ကွန်ပျူတာ အသုံးပြုချိန်ကို ရရှိပါတယ်။

ဘီလိဟာ စိန်ခေါ်မှုကို ပျော်ရွှင်စွာနဲ့ပဲ နာရီအလုပ်လုပ်ပုံနဲ့တူတဲ့ လိတ်ခံဆိုင်ရဲ့ အချိန်ဇယားကို ပရိုဂရမ်ရေးဆွဲပြီး သုံးစေခဲ့ပါတယ်။ သူ့အလုပ်ကနေ နောက်ထပ်အကျိုးကျေးဇူးတစ်ခုလည်း ရရှိခဲ့ပါတယ်။ ဘီလိဟာ မိန်းကလေးတွေနဲ့အတူတူ အတန်းတက်နိုင်ဖို့ နည်းလမ်းတစ်ခုကိုလည်း ရှာတွေ့ခဲ့ပါတယ်။

(၁၉၇၃)ခုနှစ်မှာ လိတ်ခံဆိုင်ကျောင်းကနေ ဘီလိဘွဲ့ရခဲ့ပါတယ်။ အခုတော့ သူဟာ အမြင့်တစ်နေရာမှာ ရပ်နေပါပြီ။ လိတ်ခံဆိုင်က လူတိုင်း သူ ဘယ်သူဆိုတာကို သိပါတယ်။ သူဟာ နာမည်ကြီး ဟားဘတ်တက္ကသိုလ်ကို စတင်ဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်နေပါပြီ။

လိတ်ခံဆိုင်ကျောင်းဟာ ဘီလ်ကို
ဘဝပြောင်းလဲမှုတွေ ဖြစ်စေပါ
တယ်။ အဲဒီမှာပဲ သူဟာ ကွန်ပျူတာ
တွေကို ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ပါတယ်။
ပထမဆုံး စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကို
စတင်ပြီး ဒေါ်လာထောင်ပေါင်း
များစွာကို ရှာဖွေနိုင်တယ်။

အနာဂတ်မှာ သူ့ရဲ့စီးပွားရေး
လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက်ဖြစ်လာမယ့်
သူ့သူငယ်ချင်း ပေါ့လ်အယ်လန်ကို
တွေ့ခဲ့တယ်။ အဲဒီမတိုင်မီမှာပဲ
လိတ်ခံဆိုင်ရဲ့ ပရိုဂရမ် ရေးဆွဲသူ
နှစ်ယောက်ဟာ သူတို့အရင်က
ဘယ်သူမှ မလုပ်ဖူးတာတွေလုပ်ဖို့
အတူတကွ စိတ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြတယ်။

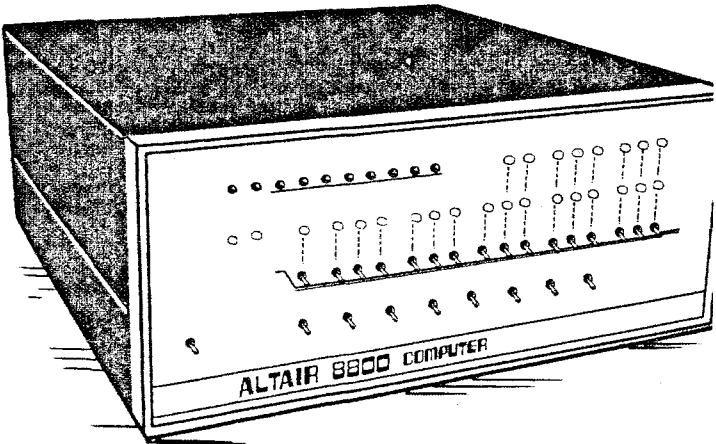
Chapter (4) Opprtunity Knocks အခွင့်အလမ်းများ ဝင်ရောက်လာခြင်း

ဟားဘတ်တကုသိုလ်ရဲ့ ပထမနှစ်အတွင်းမှာတော့ ဘီလ်ဟာ ကျောင်းစာတွေနဲ့ မအားနိုင်ပါဘူး။ ဒုတိယနှစ်ဝက်လောက်မှာတော့ ဘီလ်ဟာ သူ့ဘဝကိုပြောင်းလဲစေမယ့် မဂ္ဂဇင်းဆောင်းပါးတစ်ခုကို ဖတ်မိပါတယ်။ အဲဒီအချိန်တုန်းက ပေါလ်အယ်လန်က ဘော်စတန်မှာ အလုပ်လုပ်နေပါတယ်။ အဲဒီဆောင်းပါးကို သူ အရင်တွေ့ရှိခဲ့တာပါ။ (၁၉၇၅) ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလထုတ် ပေါ့ပြုလာအီလက်ထရောနစ် မဂ္ဂဇင်းရဲ့ မျက်နှာဖုံးမှာ “ကမ္ဘာ့ပထမဆုံး ကွန်ပျူတာအသေးသုံး ကိရိယာ” ဆိုတဲ့ စကားလုံးတွေဟာ ငှောက်ပစ္စာ ပါဝင်လာပါတယ်။

ချက်ချင်းပဲ ပေါလ်ဟာ ဘီလ်ကို မဂ္ဂဇင်းပြဖို့ ဟားဘတ်တက္ကသိုလ်ကို

တဟုန်ထိုးပြေးလာခဲ့ပါတယ်။ ပေါလ်စိတ်လှုပ်ရှားနေတာကို ဘီလ်နားလည်
 ပါတယ်။ ဒါဟာ အံ့အားသင့်စရာသတင်းတစ်ခုပါပဲ။ လူတွေဟာ ကွန်
 ယူတာအသေးတစ်ခု ပြုလုပ်ဖို့ ကိရိယာတစ်ခုကို ဝယ်နိုင်ပါတယ်။
 ကွန်ယူတာအကြီးကြီးတွေလိုပဲ တူညီစွာ အသုံးပြုနိုင်မှာပါ။ အဲဒီနာမည်
 ကတော့ အဲတဲလ် ၈၈၀၀ ပဲဖြစ်ပါတယ်။ တကယ်ကျတော့ အဲတဲလ်ဟာ
 ကမ္ဘာ့ပထမဆုံးကွန်ယူတာအသေးမဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် အဲဒီအတွက်
 ကုန်ကျငွေက ဒေါ်လာ (၄၀၀)မကျော်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် ကိုယ်တိုင်ပြုလုပ်
 ချင်တဲ့ ဝါသနာရှင်တွေအတွက်တော့ ပထမဆုံးဈေးသက်သာတဲ့ ပစ္စည်း
 တစ်ခုဖြစ်နေပါတယ်။

အဲတဲလ်ဟာ ယနေ့ခေတ် ကွန်ယူတာတွေနဲ့ အားလုံးတူမယ်တော့
 မထင်ပါဘူး။ မိုက်ခရိုဝေ့ဗ်မီးဖိုအရွယ်အစားရှိပြီး ခလုတ်လေးတွေနဲ့

မီးလုံးလေးတွေ တပ်ဆင်ထားတဲ့ အမည်းရောင်သေတ္တာငယ်တစ်လုံးပုံစံ ပါပဲ။ ကီးဘုတ်လည်းမရှိပါဘူး။ ကြည့်စရာ (Screen) မျက်နှာပြင် လည်း မရှိပါဘူး။ ဒါ့အပြင် အဲဒါကို သင့်နှင့်အတူတကွ ယူဆောင် သွားလို့တော့ ရပါတယ်။ ကွန်ပျူတာနဲ့ တပ်ဆင်အသုံးပြုမယ် ဆိုရင်တောင် ဝယ်ယူကတော့ သိပ်မရှိပါဘူး။ သူတို့မှာ ကွန်ပျူတာရဲ့ သင်ကိုင်တွယ်ထိတွေ့နိုင်တဲ့ အမာထည်ပစ္စည်း (Hardware) တွေပဲ ပါဝင်ပါတယ်။ အဲဒါအလုပ်လုပ်ဖို့အတွက် အပျော့ထည်ပစ္စည်း (softare) မရှိပါဘူး။ အပျော့ထည်ဆိုတာ ကွန်ပျူတာကို အလုပ်လုပ် ခိုင်းရန်သုံးသော ဘာသာစကား ပရိုဂရမ်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အပျော့ထည် မရှိရင် ကွန်ပျူတာဟာ ဘာမှမလုပ်နိုင်ပါဘူး။ အပျော့ထည်မရှိတဲ့ ကွန်ပျူတာဟာ ဂတ်စ်မရှိတဲ့ကားနှင့် တူပါတယ်။

ဘီလ်နဲ့ပေါလ်ဟာ အလွန်အစွမ်းရှိတဲ့ အကြံဉာဏ်ကို ရလိုက်ပါတယ်။ သူတို့ဟာ အဲဒီစက်အသစ်အတွက် အပျော့ထည်ကို ရေးမှာပါ။ သူတို့ နှစ်ဦးစလုံးဟာ အရမ်းကိုတော်တဲ့ ပရိုဂရမ်ရေးဆွဲသူတွေပါ။ သူတို့မှာ လုပ်နိုင်စွမ်းအားရှိပါတယ်။ ကျွမ်းကျင်မှုရှိတယ်။ သူတို့လုပ်နိုင်မယ်ဆိုတာ သူတို့ကိုယ်တိုင် သိပါတယ်။

ဘီလ်ဟာ ကွန်ပျူတာပြုလုပ်တဲ့ ကုမ္ပဏီကို ဖုန်းခေါ်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီကုမ္ပဏီကတော့ ပစ္စည်းအသေးလေးများကို ဖန်တီးထုတ်လုပ်တဲ့ (MITS) ကုမ္ပဏီပဲဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီကုမ္ပဏီက နယူးမက်ဆီကို၊ အယ် ဘူကွာကျူပြည်နယ်မှာ ရှိပါတယ်။ ဘီလ်ဟာ MITS ရဲ့ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သူ

အက်ဒ်ရောဘတ်ကို သူနဲ့သူ့လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက်နဲ့ အဲဒဲလ်အတွက် software ရေးနေကြောင်း ပြောပါတယ်။ ကြည့်ဖို့စိတ်ဝင်စားလားလို့ မေးပါတယ်။

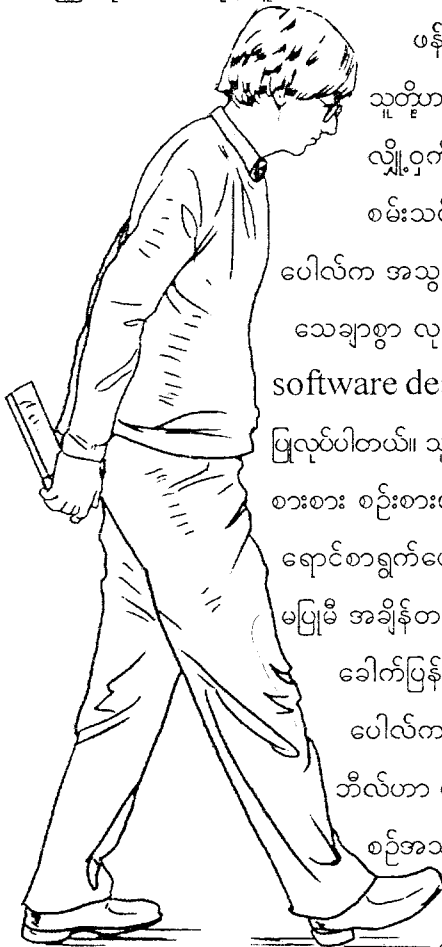

“သေချာတာပေါ့” လို့ရောဘတ်ကပြောပြီး ကောင်လေးတွေကို တစ်လအတွင်း သို့မဟုတ် သိပ်မကြာခင်တွေ့မယ်လို့ ပြောပါတယ်။

“ဟုတ်ပြီကွ” ဆိုပြီး ဘီလ်ဟာ သူ့ရဲ့ပရိုဂရမ်ကို မကြာခင်မှာ ပြီးတော့မယ်လို့ အခိုင်အမာဆိုပါတယ်။ တကယ်တော့ သူနဲ့ပေါလ်ဟာ လုံးဝ စတောင်မစရသေးပါဘူး။

နောက် (၈)ပတ်ခန့်အကြာမှာတော့ ဘီလ်နဲ့ ပေါလ်ဟာ ရူးသွပ်စွာ အလုပ်လုပ်နေကြပါတယ်။ စိန်ခေါ်မှုက ကြီးမားပါတယ်။ သူတို့မှာ

အလုပ်ဆက်လုပ်ဖို့ အဲဒဲလ်တစ်လုံးတောင် မရှိပါဘူး။ MITS က အဲဒီ လိုအပ်ချက်ကို နောက်ကနေ ဖြည့်ဆည်းပေးပါတယ်။ သူတို့ဟာ ကွန်ပျူတာအကြီးလုပ်ဆောင်ပုံနဲ့တူတဲ့ အသေးတစ်ခုကို အသွင်တူအောင်

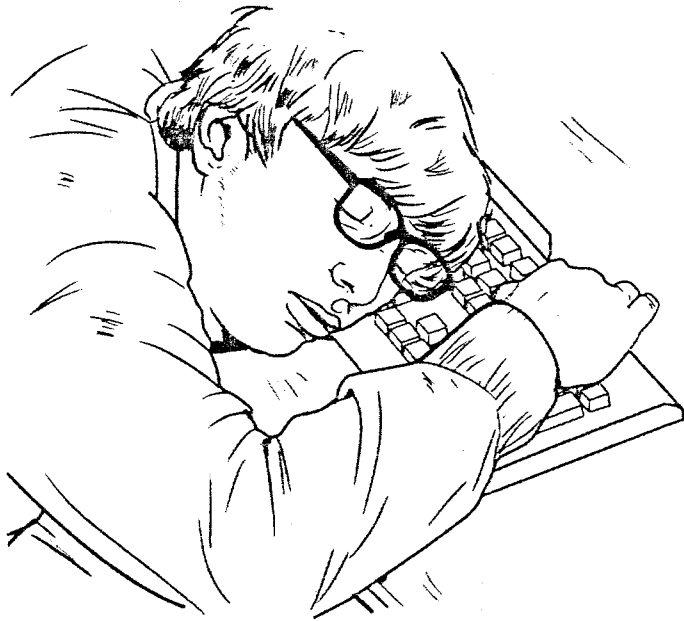
ဖန်တီးပါတယ်။ အဲဒီနည်းနဲ့ သူတို့ဟာ ကွန်ပျူတာကြီးကို သူတို့ရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက် စကားလုံးအသစ်နဲ့ စမ်းသပ်ခဲ့ပါတယ်။

ပေါလ်က အသွင်တူအောင်ပြုလုပ်တာကို သေချာစွာ လုပ်ပါတယ်။ ဘီလ်ကတော့ software design ဆွဲခြင်းကို ကြီးကြပ် ပြုလုပ်ပါတယ်။ သူဟာ မရေးခင်မှာ ကြီးကြီး စားစား စဉ်းစားပါတယ်။ ဘီလ်ဟာ အဝါ ရောင်စာရွက်ပေါ်မှာ ဘာမှရေးသားခြင်း မပြုမီ အချိန်တစ်ခုကြာအောင် ခေါက်တုံ့ ခေါက်ပြန် လမ်းလျှောက်နေတာကို ပေါလ်က တွေ့မြင်ပါတယ်။

ဘီလ်ဟာ ကျောင်းစာနဲ့သူ့ရဲ့လုပ်ငန်း စဉ်အသစ်အတွက် လှည့်ပတ်စီစဉ် ရပါတယ်။ အရာရာကို စွန့်လွှတ်ပေးဆပ်ရပါတယ်။

ဘိလ်အတွက်တော့ အိပ်ပျော်ခြင်းတွေ မရရှိတော့ပါဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ
တော့ သူဟာ ညနောက်ကျတဲ့အထိ အလုပ်လုပ်ပါတယ်။ ပေါလ်ဟာ
/ နောင်အခါမှာတော့ အဲဒီအချိန်က ဘိလ်ကို

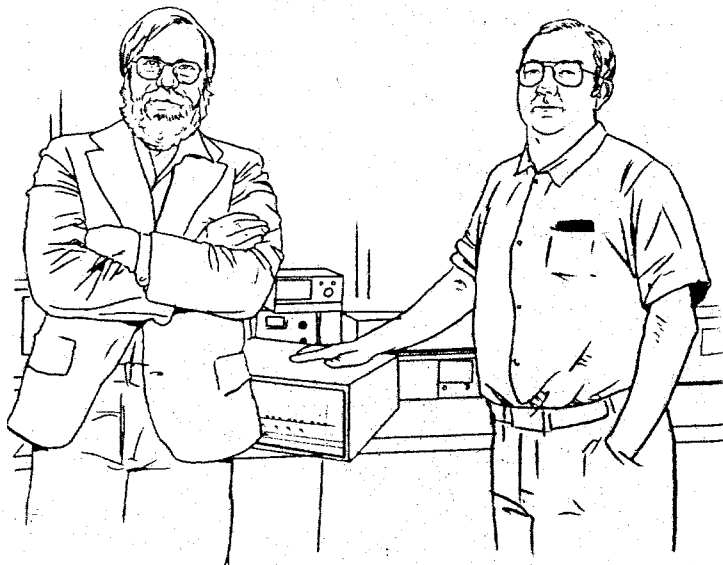
“သူဟာ သူ့နှာခေါင်းက ကီးဘုတ်ဆီကို တဖြည်းဖြည်း
ငိုက်စိုက်ကျလာတဲ့အထိ အလုပ်လုပ်တယ်”
လို့ ဖော်ပြပါတယ်။

သူဟာ နေ့တစ်ဝက် သို့မဟုတ် တစ်နေ့လုံးအိပ်ပြီးတဲ့အခါမှာတော့
မျက်လုံးတွေ ဖွင့်လာပါတယ်။ screen ကို မျက်စိမှေးကြည့်တယ်။

မျက်တောင်နှစ်ကြိမ်ခတ်ပြီး သူ့ရောက်နေတဲ့နေရာကနေ ပြန်စပါတယ်။

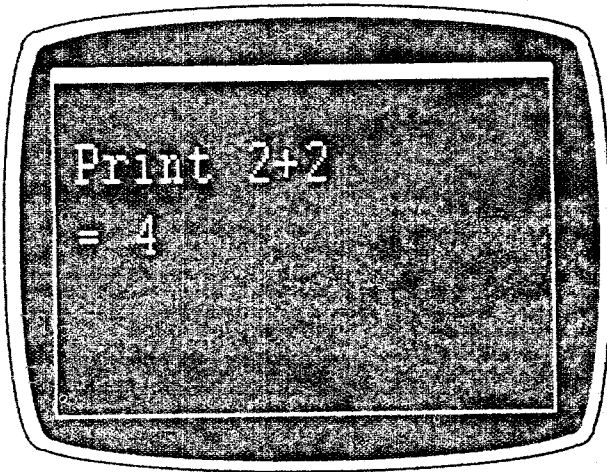
MITS ကပေးထားတဲ့အချိန် နီးကပ်လာတဲ့အခါ ဘီလ်ဟာ ဟားဘတ်က သူငယ်ချင်းအချို့ကို ကူညီဖို့ ခေါ်ဆောင်လာပါတယ်။ အချိန်ရောက်လာတော့ ပရိုဂရမ်လည်း အဆင်သင့်ဖြစ်နေပါပြီ။

အက်ဒ်ရောဘတ်ကို ပရိုဂရမ်ပြဖို့ အဲဘူကွာကျူကို ခရီးထွက်ရန် ပေါလ်ကို စေလွှတ်ခဲ့ပါတယ်။ ကောင်လေးတွေဟာ အလွန်ခက်ခက်ခဲခဲ ကြိုးစားရပါတယ်။ အခုတော့ သူတို့ရဲ့အိပ်မက်ဟာ လမ်းတစ်ဝက်ကို ရောက်နေပါပြီ။

MITS ကို ပေါလ်ရောက်တော့ အက်ဒ်ရောဘတ်ဟာ ရှုပ်ပွနေ သော စားပွဲတစ်ခုဆီကို ခေါ်ဆောင်သွားပါတယ်။ အဲဒီမှာ အဲတဲလ်လေး

တွေဟာ ငြိမ်သက်စွာ ရှိနေပါတယ်။ ပေါလ်ဟာ အက်ဒ်အတွက် သူတို့ရဲ့ ပရိုဂရမ်ကို စမ်းသပ်အသုံးပြုဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်နေပါတယ်။ သူဟာ အဲဒီ ပရိုဂရမ်ကို တင်နေတဲ့အချိန်မှာ စိတ်ဖိစီးမှုကို ခံစားနေရပါတယ်။ သူတို့ရဲ့ software ကို အဲတဲလ်အစစ်တစ်ခုမှာ တစ်ခါမှ မစမ်းသပ်ခဲ့ဖူးပါဘူး။ အလုပ်ဖြစ်ပါ့မလား။ လျှို့ဝှက်စကားတွေ မှန်ပါ့မလား။ ပေါလ်ဟာ အသက်အောင်ပြီး သူ့ရဲ့ပထမဆုံးခိုင်းစေချက်ကို ထည့်သွင်းလိုက်ပါတယ်။

"PRINT 2+2"

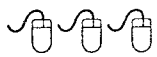
တကယ်ပဲ ကွန်ပျူတာက အဖြေတိုတစ်ခုကို ပြန်ထုတ်ပေးပါတယ်။
'4'

အောင်ပြီ။

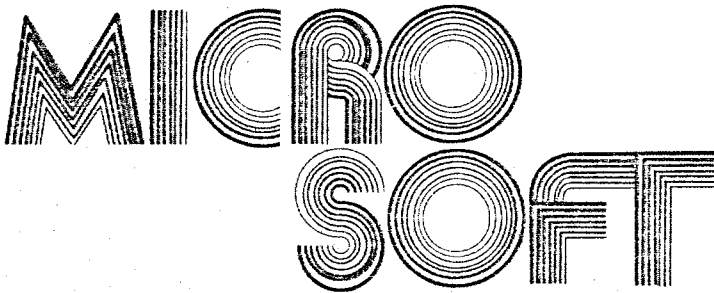
တစ်အောင်ကြာပြီးနောက် အက်ဒ်ရောဘတ်ဟာ ပရိုဂရမ်ကို

ဝယ်ယူဖို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်ပါတယ်။ ဘီလ်ဂိတ်နဲ့ ပေါလ်အယ်လန်ဟာ ကွန်ပျူတာအသေးအတွက် တကယ့်ပထမဆုံးပရိုဂရမ်ကို ဖန်တီးခဲ့ကြပါတယ်။

ဘီလ်ရဲ့အသက်ကတော့ (၁၉)နှစ်သာ ရှိပါသေးတယ်။

Chapter (5)
 Microsoft is Born
 မိုက်ခရိုဆော့ဖ် မွေးဖွားလာခြင်း

အခုတော့ သူတို့ဟာ MITS နှင့်ဆက်ဆံရေးတစ်ရပ် ရှိလာခဲ့ပါတယ်။ ဘီလ်နဲ့ပေါ့လ်ဟာ သူတို့ရဲ့ လုပ်ငန်းအတွက် နာမည်တစ်ခုလိုအပ်လာပါတယ်။ ဒါနဲ့ သူတို့ဟာ ကွန်ပျူတာအသေးအတွက် software ရေးသားနေရတာဖြစ်လို့ Micro-soft လို့ခေါ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြတယ်။ တစ်နှစ်မကြာခင်မှာပဲ ကြားထဲက အတုံးလေးပြုတ်သွားပါတယ်။ Microsoft ဖြစ်သွားပါတယ်။ ဘီလ်က Microsoft ရဲ့ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်ပြီး

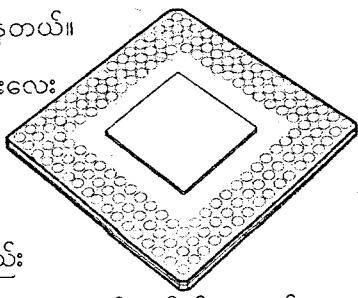
ပေါလ်ကတော့ လက်ထောက်ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်တယ်။

ပထမတော့ ကုမ္ပဏီဟာ နာမည်တစ်ခုသာရှိတော့။ ပေါလ်ဟာ သူတို့ရဲ့အပျော့ထည်ဌာနခေါင်းဆောင်အဖြစ် MITS မှာအချိန်ပြည့် အလုပ်ဆင်းရတယ်။ အဲလ်ဘူကွာကျူမှာပဲ နေထိုင်တယ်။ ဘီလ်က ဟားဘတ်မှာပဲ နေထိုင်ပါတယ်။ ကောင်လေးနှစ်ယောက်လုံးဟာ Microsoft နဲ့ပတ်သက်ပြီး ရည်မှန်းချက်တွေ အများကြီးရှိတယ်။

(၁၉၇၅)ခုနှစ်မှာတော့ ဘီလ်ဟာ အဲလ်ဘူကွာကျူမှာရှိတဲ့ ပေါလ် ဆီကိုသွားဖို့အတွက် ခွင့်ယူခဲ့တယ်။ ပေါလ်ဟာ အချိန်ပိုင်းအလုပ်လုပ်ရင်း နဲ့ သူတို့ရဲ့ Microsoft အတွက် စီမံကိန်းအသစ်ကို စတင်ခဲ့တယ်။ ဘီလ်ရဲ့မိဘတွေဟာ သူ့ကိုကျောင်းမထွက်စေချင်ပါဘူး။ ဘီလ်လည်း စိတ်မပါဘဲနဲ့ ဟားဘတ်ကို ပြန်ခဲ့ရတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့ရဲ့စိတ်နှလုံးသား ကတော့ ကျောင်းမှာ မရှိတော့ပါဘူး။ သူနဲ့ပေါလ်ဟာ စတင်ထားတဲ့ အဲလ်ဘူကွာကျူက သူတို့ရဲ့ကွန်ပျူတာလုပ်ငန်းဆီကို ပြန်သွားခဲ့တယ်။

ကွန်ပျူတာကမ္ဘာဟာ အဓိက ကိစ္စရပ်အနေနဲ့ ပြောင်းလဲလာမယ် ဆိုတာကို ဘီလ်က အလိုလို သိနေတယ်။

ကွန်ပျူတာ chip ချပ်ပြားအသေးလေးတွေဟာ ဝေဖာအသေးလေးတွေ ပုံစံဖြစ်ပြီး အဲဒီအပေါ်မှာ အချက်အလက်ပေါင်းများစွာကို သိမ်းဆည်းထားနိုင်သော ချပ်ပြားလေးတွေ ရရှိလာမှာပါ။ ဘီလ်က ကွန်ပျူတာ

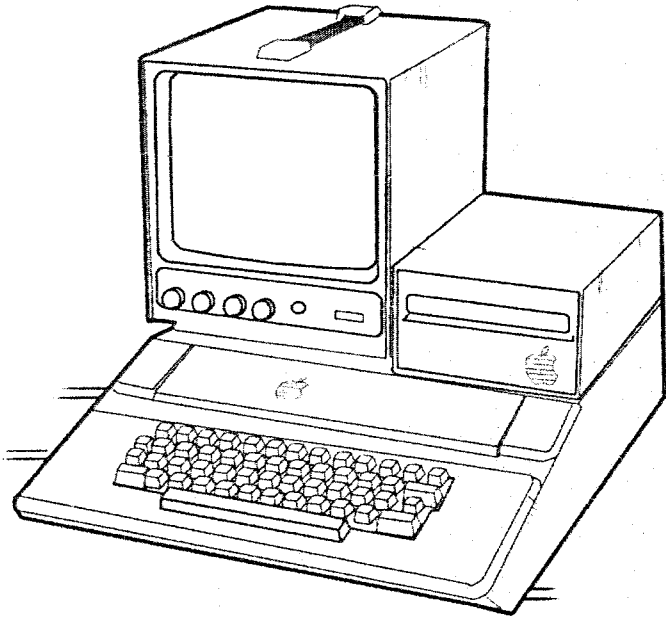
အသေးတွေဟာ အရေးပါဆုံး ဖြစ်လာမယ်လို့ ထင်တယ်။ အဲဒါကပဲ သူ့အတွက် အရေးကြီးတာတစ်ခုခုလုပ်ဖို့ အခွင့်အလမ်းပါပဲ။ အဲဒီ အချိန်လေး ချက်ချင်းပဲ သူဟာ ဟားဘတ်ကို ထပ်စွန့်ခွာခဲ့တယ်။ ဒီတစ်ကြိမ်တော့ သူဘယ်တော့မှ ပြန်မသွားတော့ဘူး။

ဘီလ်ဟာ အဲလ်ဘူကွာကူကိုပြန်ရောက်တော့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း ထဲမှာပဲ သူ့ကိုယ်သူ နှစ်မြုပ်ထားလိုက်တယ်။ မကြာခင်မှာပဲ ပေါလ်နဲ့ အချိန်ပြည့် ဆက်သွယ်ခဲ့တယ်။ သူနဲ့ပေါလ်ဟာ Microsoft အတွက် ဆောင်ပုဒ်တစ်ခု ရေးသားခဲ့တယ်။ “အိမ်တိုင်းမှာရှိတဲ့ စားပွဲခုံပေါ်မှာ ကွန်ပျူတာတစ်လုံးရှိရမယ်”။ (၁၉၇၀)ခုနှစ် နှောင်းပိုင်းခေတ်မှာတော့ အဲဒီဆောင်ပုဒ်ဟာ အိပ်မက်ဆန်ဆန်သဘောသာ ရှိတယ်။ အဲဒါဟာ မဖြစ်နိုင်တဲ့ ရည်မှန်းချက်ပဲ။ ဒါပေမယ့် လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက်တွေကတော့ တကယ်ဖြစ်လာဖို့ ကြိုးစားကြတယ်။

အဲဒီအချိန်ကစပြီး အဲတဲလ်ဟာ အောင်မြင်နေပါတယ်။ တခြား ကုမ္ပဏီတွေကလည်း ကွန်ပျူတာအသေးတွေပြုလုပ်ဖို့ စတင်နေပါတယ်။ MITS ကတော့ အမာထည်တွေကိုသာ ပြုလုပ်ပါတယ်။ Apple ကုမ္ပဏီတစ်ခုတည်းကသာ ကွန်ပျူတာအသေးတွေအတွက် အမာထည် ရော၊ အပျော့ထည်ပါ ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်တယ်။ Microsoft ကတော့ တခြားကုမ္ပဏီတွေအတွက် အပျော့ထည်တွေပြုလုပ်ဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်နေ ပါတယ်။

ယနေ့ခေတ်မှာတော့ ကျွန်တော်တို့တွေဟာ ခွင့်ပြုထားတဲ့ အပျော့

ထည်ကုမ္ပဏီတွေ အများကြီးရရှိနေပါပြီ။ ဒါပေမယ့် တစ်ခါတုန်းက စတိဗ်ဂျော့က ပြောဖူးတယ်။ “ဘီလ်ဟာ အပျော့ထည်ကုမ္ပဏီဆိုတာ ဘာမှန်း ဘယ်သူမှမသိခင်ကတည်းက အပျော့ထည်ကုမ္ပဏီကို စတင် ခဲ့တာ” လို့ပြောပါတယ်။

Microsoft ရဲ့အစောပိုင်းနေ့တွေမှာ ဘီလ်နဲ့ပေါလ်နှစ်ယောက် စလုံးဟာ အရာအားလုံးကို နည်းနည်းစီလုပ်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် ဘီလ်ရဲ့ ပေါက်ရောက်သော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကပဲ သူ့ကို Microsoft ရဲ့ ဦးဆောင်သူအဖြစ် သိမြင်စေပါတယ်။ သူဟာ စီးပွားရေးအသစ်ကို ဆက်တိုက်လုပ်ဖို့ လမ်းကြောင်းပေါ် လျှောက်လှမ်းနေတယ်။ သူဟာ

ဝန်ထမ်းတွေရဲ့အလုပ်တွေကို ကူညီတယ်။ အဲဒီအပြင် Microsoft အသစ်အတွက် လျှို့ဝှက်စကားလုံးကို ရေးတယ်။ Microsoft ဖွံ့ဖြိုးလာတာနဲ့ ပရိုဂရမ်ရေးသူတွေကို ပို၍ ငှားရမ်းရတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘီလ်ကတော့ ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်အနေနဲ့ပဲ ရှိတယ်။ နှစ်များစွာ ကြာအောင် လျှို့ဝှက်စကားလုံးတွေကို ဘီလ်သာပြီးအောင်မရေးလျှင် Microsoft ရဲ့လျှို့ဝှက်စကားလုံးတစ်လုံးတောင် ထွက်မလာပါဘူး။

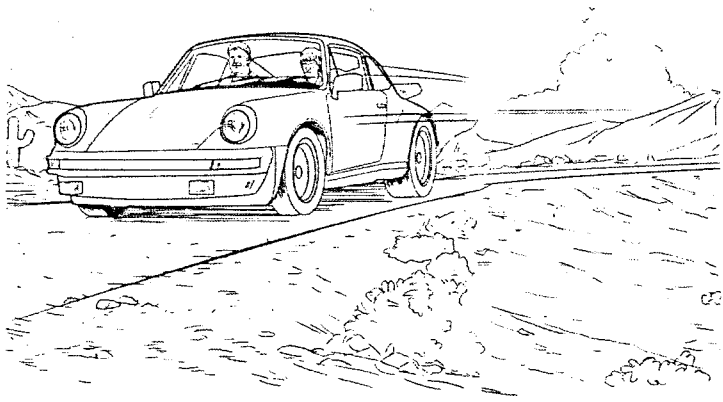

မကြာခဏဆိုသလို ဘီလ်ဟာ တစ်နေ့လုံး တစ်ညလုံး အလုပ်လုပ်တယ်။ တစ်မနက်မှာတော့ အသစ်ခေါ်ထားတဲ့ အတွင်းရေးမှူးဟာ ရုံးကို ရောက်လာပြီး စားပွဲခုံအောက်မှာ လဲလျောင်းနေတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို

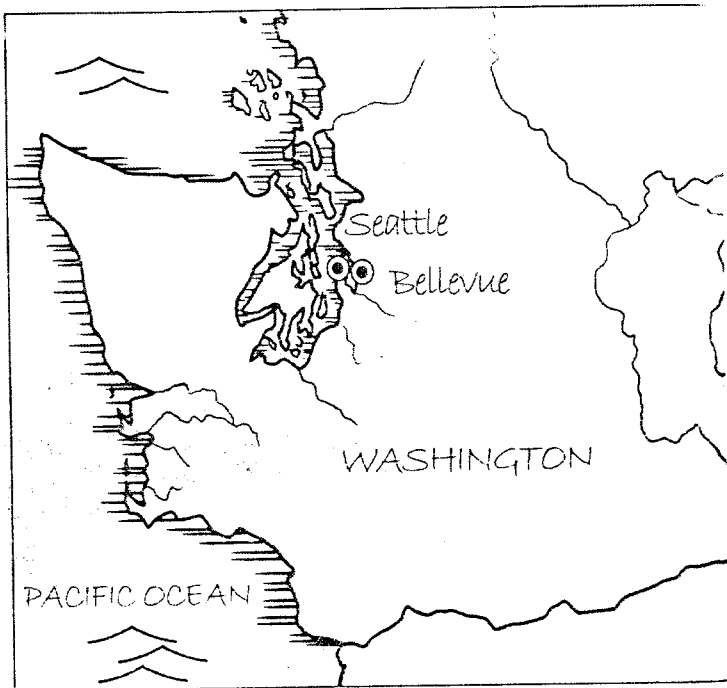
တွေ့တယ်။ သူမဟာ ရဲကိုခေါ်ချင်တယ်။ တခြားဝန်ထမ်းတွေက
ဝိုင်းရယ်ရင်း သူမကို ပြောတယ်။ အဲဒါ ဘီလ်ပဲ၊ တစ်ညလုံးအလုပ်လုပ်ပြီး
အိပ်ပျော်နေတာလို့ပြောပါတယ်။

ဘီလ်ဟာ Microsoft ကလူတွေကို သူ့လို ညနောက်ကျတဲ့အထိ
နဲ့ အားလပ်ရက်တွေမှာပါ အလုပ်လုပ်ဖို့ မျှော်လင့်တယ်။ ဝန်ထမ်းအများစု
ကတော့ အဲဒီလိုမဟုတ်ပါဘူး။ သူတို့ဟာ ငယ်ရွယ်ခန့်ညားပြီး ကိုယ်တိုင်
ကားမောင်းကြတယ်။ ပြီးတော့ သူတို့ဟာ ကွန်ပျူတာအသေးကို ယုံကြည်
ကြတယ်။

အပျော်အနေနဲ့ ဘီလ်ဟာ ပျော်စရာနေရာ 911 Porsche
ကို ကားမောင်းထွက်လာတယ်။ တစ်ခါတရံ သူ့ရဲ့အလုပ်အတူလုပ်သူ
တွေကို ညလယ်မှာခေါ်ဆောင်ပြီးတော့ မြို့ပြင်မှာရှိတဲ့ သဲကန္တာရလမ်း
တွေမှာ ကားမြန်မြန်မောင်းကြတယ်။

(၁၉၇၉)ခုနှစ်မှာ ဘီလ်နဲ့ပေါ့လ်ဟာ သူတို့ရဲ့ကုမ္ပဏီကို ပြောင်းရွှေ့ဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြတယ်။ သဲကန္တာရမြို့တော် အဲလ်ဘူကာကျူဟာ ဖောက်သည် တွေအတွက် ဝေးလွန်းတယ်။ ဒါ့အပြင် ဘီလ်နဲ့ပေါ့လ်ဟာ မိသားစု၊ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ စိုစိုပြေပြေ သိုင်းသိုင်းဝန်းဝန်း ရှိချင်တယ်။ ဒါကြောင့် Microsoft ကို စိတ်လဲနားမှာရှိတဲ့ ဘဲလ်ဗျူး၊ ဝါရှင်တန်ကို ရွှေ့ခဲ့တယ်။

အဲလ်ဘူကာကျူက မထွက်ခင် Microsoft ကုမ္ပဏီလေးက ဝန်ထမ်းတွေကို မှတ်တမ်းတင်ဓာတ်ပုံမိုက်ခဲ့တယ်။ လူရင်းဝန်ထမ်း ဆယ့်သုံးယောက်ထဲက ဆယ့်တစ်ယောက် ဓာတ်ပုံထဲမှာ ပါတယ်။

သူတို့ရဲ့ ငယ်ရွယ်တဲ့မျက်နှာတွေမှာ မျှော်လင့်ချက်တွေ ရည်မှန်းချက်တွေ ရှိနေတယ်။ သူတို့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်တောက်ပတဲ့အနာဂတ်ကို မျှော်ကြည့်နေ တာလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်။

Chapter (6) Big Deal

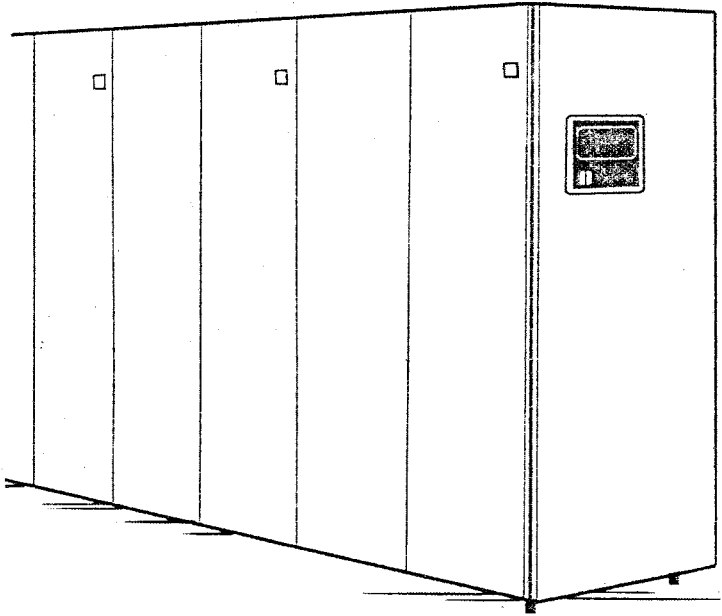
ကြီးမားသော သဘောတူညီမှု

ဘီလ်ဟာ သူ့စီးပွားရေးအတွက် အခွင့်အလမ်းကို အမြဲတမ်းရှာဖွေနေတယ်။ သူ့အသက် ဆယ်နှစ်တုန်းက ဘီလ်ဟာ ဈေးကြီးတဲ့ တွေ့စုံဘောလက်အိတ်အသစ်ကိုဝယ်ဖို့ မတတ်နိုင်ခဲ့ဘူး။ ဒါကြောင့် သူ့အစ်မခရစ်တီကို သူမရဲ့လက်အိတ်ကို သူသုံးချင်တဲ့အခါ သုံးလို့ရအောင် ငါးဒေါ်လာပေးခဲ့တယ်။ အဲဒီသဘောတူညီမှု ခိုင်မြဲအောင် ဘီလ်ဟာ စာချုပ်တစ်ခုရေးပြီး သူ့အစ်မကို လက်မှတ်ထိုးစေတယ်။

(၁၉၈၀)ခုနှစ်တွင် ဘီလ်ဟာ IBM ကုမ္ပဏီရဲ့အဓိက စာချုပ်ချုပ်ဆိုဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်နေပါတယ်။ အဲဒီကိစ္စဟာ Microsoft ကို စွမ်းအား

အပြည့်ရှိတဲ့ ကုမ္ပဏီတစ်ခု ဖြစ်စေမှာပါ။

IBM ဟာ ကွန်ပျူတာအကြီးကြီးတွေပြုလုပ်တဲ့ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံး ကွန်ပျူတာစက်ရုံဖြစ်ပါတယ်။ အခုတော့ သူတို့ဟာ ကွန်ပျူတာအသေးစီးပွားရေးကို ရယူချင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် သူတို့ Microsoft ကိုသွားခဲ့တယ်။

ကောင်းလိုက်တဲ့အခွင့်အလမ်းပါပဲ။ အဲဒီအချိန်တုန်းက ဘီလ်ဟာ နှစ်ဆယ့်လေးနှစ်ပဲရှိသေးပြီး Microsoft မှာအလုပ်လုပ်တဲ့သူ သုံးဆယ့်နှစ်ယောက်ရှိပါတယ်။ စာချုပ်အရဆိုရင်တော့ ကြီးမားတဲ့ IBM ဝန်ထမ်း (၃၀၀၀)ဟာ ပူးပေါင်းပါဝင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

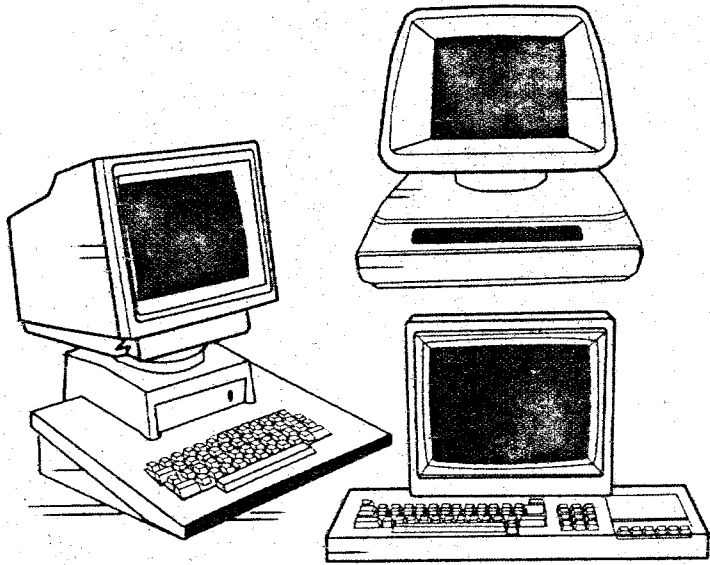
မြင်မြင်ချင်းမှာတော့ IBM ကစီးပွားရေးသမားတွေအနေနဲ့ ဘီလ်ဟာ အလုပ်တွဲလုပ်ဖို့ အလွန်ကို ငယ်နေပါတယ်။ သို့သော်လည်း မကြာခင်မှာပဲ ကွန်ပျူတာနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘီလ် ဘယ်လောက်သိတယ်ဆို တာကို မြင်တွေ့လိုကရပါတယ်။ IBM ဟာ ကိုယ်ပိုင်ကွန်ပျူတာအသစ် တွေအတွက် ဘာသာစကားနဲ့စနစ်ကောင်းမွန်စွာလည်ပတ်ဖို့ Microsoft ကိုငှားရမ်းဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါတယ်။ ပြုလုပ်ပုံစနစ်တစ်ခုဟာ ကွန်ပျူတာတစ်ခုမှာ အရေးကြီးဆုံး software ပါပဲ။ အဲဒီစနစ်ကနေ ကီးဘုတ်၊ မော်နီတာနဲ့တခြား software ပရိုဂရမ်တွေကို သုံး၍ရအောင် ပြုလုပ်ပေးပါတယ်။ ပြုလုပ်ပုံစနစ်မရှိတဲ့ ကွန်ပျူတာတစ်လုံးဟာ ဂတ်စ် အပြည့်နဲ့သွားဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်နေပေမယ့် မောင်းသူမရှိတဲ့ ကားတစ်စီးနဲ့ တူပါတယ်။

တစ်နှစ်နီပါးကြာအောင် Microsoft ဟာ IBM အတွက် software အသစ်ဖန်တီးဖို့ အလုပ် လုပ်ခဲ့ကြတယ်။ (၁၉၈၁)ခုနှစ်မှာIBM ဟာ သူ့ရဲ့ပထမဆုံးကွန်ပျူတာအသေးကို ထုတ်ဖို့ အဆင်သင့် ဖြစ်နေပါတယ်။

အဲဒါကို ကိုယ်ပိုင်ကွန်ပျူတာ အတိုကောက်အနေနဲ့ PC လို့ခေါ်ပါတယ်။ PC တိုင်းကို MS-DOS နဲ့သုံးရပါတယ်။ MS ဆိုတာ Microsoft, D က Disk (ကွန်ပျူတာသုံးဓာတ်ပြား) OS က Operation

system (ပြုလုပ်ပုံစနစ်)ပဲဖြစ်ပါတယ်။

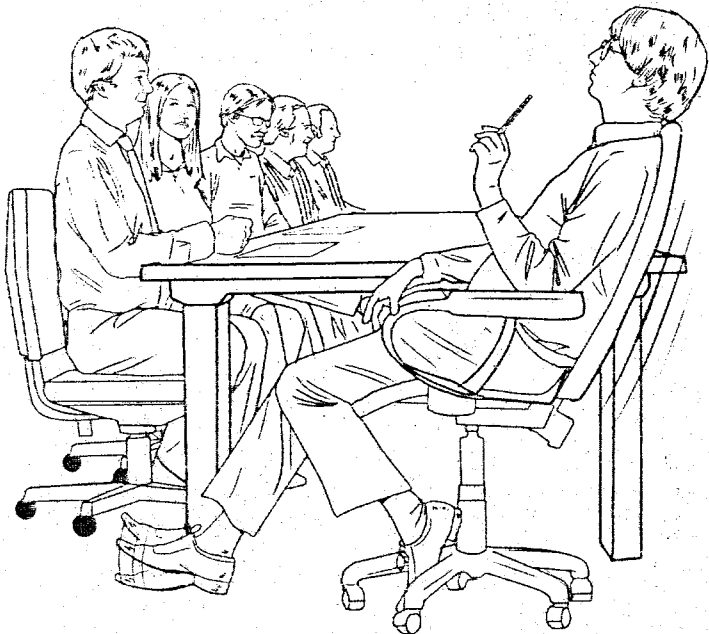
အရှိန်အဟုန်နဲ့ ရောင်းချနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ မကြာမီ တခြား hardware ကုမ္ပဏီတွေက IBM ကိုယ်ပိုင်ကွန်ပျူတာအပွားတွေ ပြုလုပ်နေကြပါတယ်။ အပွားဆိုတာ ပုံစံတူပြုလုပ်တာပါ။ အဲဒါဟာ Microsoft ဟာ သူ့ရဲ့ MS-DOS ကို တခြားကုမ္ပဏီတွေကိုလည်း ရောင်းနိုင်တယ်ဆိုတာ ဖော်ပြပါတယ်။

သိပ်မကြာလိုက်ခင်မှာပဲ MS-DOS ဟာ ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းရှိ ကွန်ပျူတာအသုံးပြုသူတွေအတွက် စံထားရသော ပြုလုပ်ပုံစနစ်တစ်ခု ဖြစ်လာပါတယ်။ အသုံးပြုသူတွေအားလုံးဟာ ဖိုင်တွေကို ဝေမျှနိုင်ပါတယ်။ အဲဒါဟာ ကွန်ပျူတာတွေရဲ့အတွင်းမှာ ထည့်သွင်းထားပြီး

ကမ္ဘာသုံးဘာသာစကားတစ်ခု ဖြစ်နေပါပြီ။

ရလဒ်အနေနဲ့တော့ Microsoft ဟာ ကျယ်ပြန့်ကြီးထွားလာ
ပါတယ်။ (၁၉၈၁)ခုနှစ် နှစ်ကုန်ပိုင်းမှာတော့ ကုမ္ပဏီမှာ ဝန်ထမ်းပေါင်း
(၁၃၀)ရှိပါတယ်။ (၁၉၈၃)ခုနှစ်မှာတော့ ဝန်ထမ်းပေါင်း (၅၀၀)နီးပါး
ရှိပါတယ်။ ဘီလ်ဟာ လူတိုင်းကို နာမည်တွေ ကြာကြာမှတ်မထားနိုင်
ပါဘူး။

သူဟာ အရင်အတိုင်းပါပဲ၊ ပုံမှန်ပဲ နေထိုင်ပါတယ်။ ပြီးတော့
အလုပ်တွေ အများကြီးလုပ်တဲ့ သူဌေးပါပဲ။

ဘီလိနဲ့အစည်းအဝေးပြုလုပ်လျှင် ပရိဂရမ်မာတွေဟာ ပြင်ဆင်မှုတွေရှိထားရတယ်။ ဘီလိရဲ့ဦးနှောက်ဟာ ကွန်ပျူတာဓာတ်ပြားလိုပါပဲ။ ကွန်ပျူတာပရိဂရမ်တွေရော ကမ္ဘာပေါ်က စီးပွားရေးကိစ္စတွေနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ သတင်းအချက်အလက်ပေါင်း မြောက်များစွာကို သိမ်းဆည်းထားပါတယ်။ ထပ်ပြီးတော့ ဘီလိဟာ ပုံဖော်နိုင်စွမ်းရှိတဲ့သူပါ။ တခြားလူတစ်ယောက်ရဲ့အတွေး၊ အကြံကို ချက်ချင်းမြန်မြန် မှန်းဆနိုင်သူပါ။ စီမံချက်ဆွဲတာမှာ လိုအပ်ချက်ရှိနေရင်လည်း ဘီလိက တွေ့ပါတယ်။ တစ်ခါတရံတော့ ပရိဂရမ်ရေးသူတွေကို “ကြားဖူးသမျှထဲမှာ ဒါဟာ တော်တော်ညံ့ဖျင်းတဲ့အရာပဲ” လို့ အော်တတ်ပါတယ်။

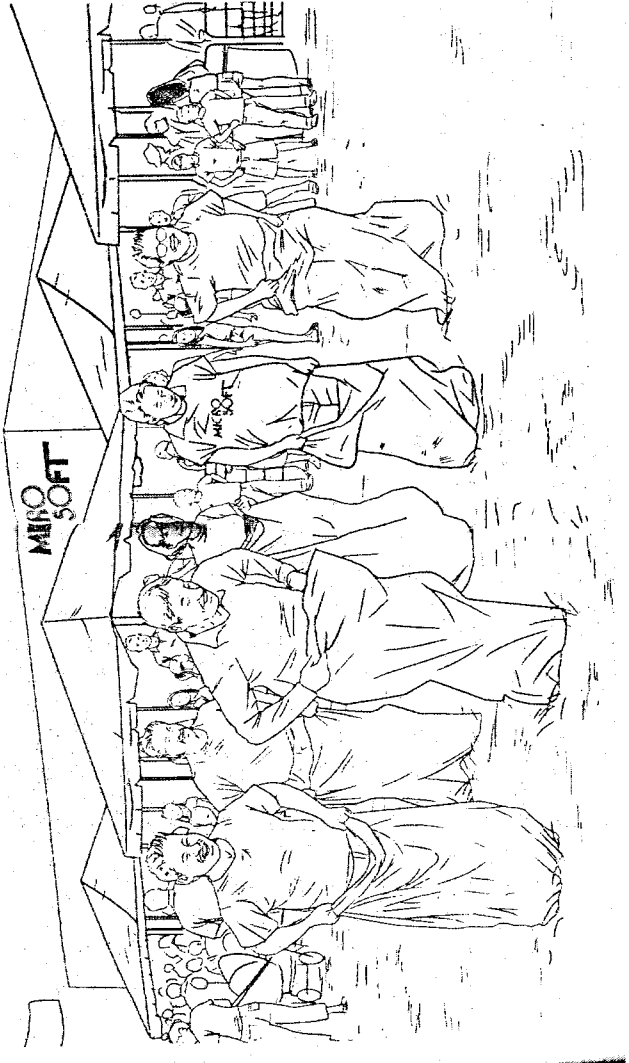
အလုပ်သမားအသစ်တွေဆို ဘီလိကြောင့် တစ်ခါတရံ စိတ်ပျက်အံ့အားသင့်ခြင်းတွေ ဖြစ်ရတယ်။ ပေါလ်ဟာ နောက်တော့ ဘီလိကို စာရေးခဲ့တယ်။ “မင်းရဲ့ဉာဏ်ပညာ၊ ခြေထောက်စည်းချက်၊ ကိုယ်ကို ရှေ့နောက်လှုပ်တာတွေဟာ သဘာဝတရားရဲ့ စွမ်းအားကနေ ဖြစ်ပေါ်လာတာပါ”

ဘီလိဟာ သူ့အရှေ့မှာရပ်နေတဲ့ ပရိဂရမ်ရေးသူတွေကို လေးလေးစားစားဆက်ဆံပြီး အတွေးတွေကို ယှဉ်ပြိုင်ပြောဆိုလာတာကို ပေါလ် မြင်ခဲ့ရပါတယ်။ ဘီလိအတွက်တော့ ပြဿနာတွေရဲ့ အဖြေကို ရှာရတာကိစ္စကြီးတစ်ခုပါပဲ။ သူဟာ တွေးသစ်တစ်ခုနဲ့ရင်ဆိုင်ရပြီဆိုလျှင် အဲဒါကို ဂရုတစိုက်စဉ်းစားပြီးတော့ အချက်အလက်အားလုံးကို သေချာအောင် ပြုလုပ်ပါတယ်။ အဲဒီလိုနဲ့ ဘီလိဟာ သူ့အော်စရာ ကိစ္စတွေ ဘယ်လောက်

ရှိရှိ တိတ်ဆိတ်စွာဖြင့် နေရင်း အဆင်ပြေပါတယ်လို့ ပြောကာ အစည်းအဝေးကို အဆုံးသတ်ပါတယ်။

Microsoft မှာရှိတဲ့ အလုပ်သမားတွေဟာ နားလည်လာပြီး သူတို့ရဲ့ သူဌေးကို အသိအမှတ်ပြု လက်ခံလာကြတယ်။ ကုမ္ပဏီရဲ့ အောင်မြင်မှုကတော့ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် စကားပြောဆိုခြင်းပါပဲ။ ဘီလ်ဟာ သူလုပ်ရမယ့်အရာကို ရှင်းလင်းစွာ သိပါတယ်။ ဝန်ထမ်းတွေဟာ ကုမ္ပဏီ အခက်အခဲတွေ လွန်မြောက်လာလို့ ဝမ်းသာကြတယ်။

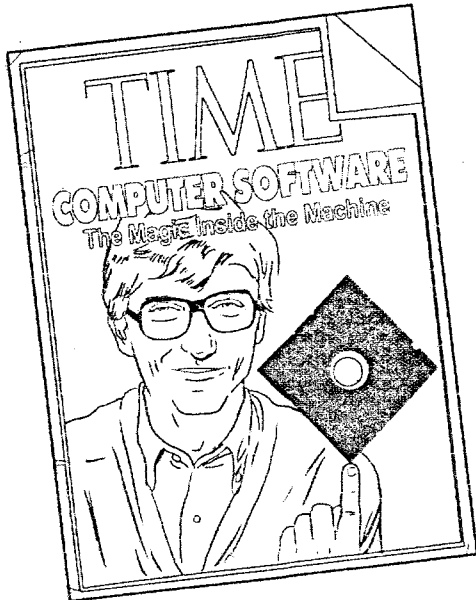
ဒါအပြင် ဘီလ်မှာ ပျော်စရာ ဟာသအမြင်လည်း ရှိတယ်။ နွေရာသီ ပျော်ပွဲစားခရီးစဉ်ကို စီစဉ်ပြီး အဲဒီမှာ Microsoft ဝန်ထမ်းတွေကို ယှဉ်ပြိုင်ပွဲတွေ ကစားပွဲတွေပြုလုပ်ကာ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်စေတယ်။ အဲဒါဟာ ဘီလ်ငယ်စဉ်က ချဲရီးယို အိုလံပစ်ပွဲနဲ့ တူပါတယ်။

သို့သော်လည်း ကုမ္ပဏီဟာ အလွန်အရေးကြီးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဆုံးရှုံး
 လိုက်ရတယ်။ (၁၉၈၂)ခုနှစ်မှာ ပေါ့လ်အယ်လန်ဟာ ဟောဒ်ကင်းလို့
 ခေါ်တဲ့ရောဂါကို ခံစားနေရကြောင်း တွေ့ရှိခဲ့တယ်။ အဲဒါဟာ ကင်ဆာ
 ရောဂါတစ်မျိုးဖြစ်ပြီး မြန်မြန်ကုသပါက ပျောက်ကင်းနိုင်သောရောဂါ
 တစ်မျိုးလည်း ဖြစ်တယ်။ ပေါ့လ်ဟာ အလုပ်မှာ စိတ်ဖိစီးမှုများစွာကို
 ခံစားခဲ့ရပါတယ်။ အတွေးအကြံတွေကို စဉ်းစားတွေးခေါ်ရခြင်းဟာ
 ဘီလ်အတွက်တော့ ပျော်စရာဖြစ်ခဲ့ပေမယ့် ပေါ့လ်အတွက်တော့ စိတ်
 ဖိစီးစေပါတယ်။ (၁၉၈၃)ခုနှစ်မှာ သူဟာ ပြန်လည်ကျန်းမာလာပေမယ့်
 Microsoft ကိုစွန့်ခွာဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါတယ်။

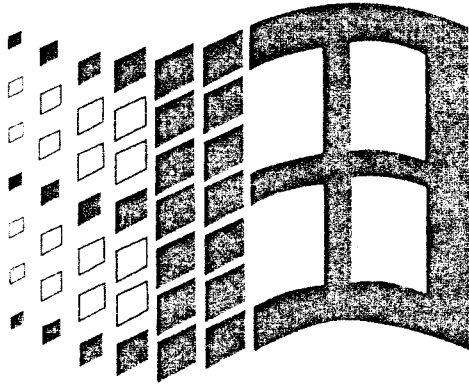
သူမထွက်ခွာခင်မှာပဲ ဘီလ်ဟာ ပေါလ်ဆီ စာတစ်စောင်ရေးခဲ့ပါတယ်။ “ပြီးခဲ့တဲ့ (၁၄)နှစ်တာကာလအတွင်းမှာ ငါတို့ဟာ အမြင်မတူညီမှုတွေ မြောက်မြားစွာရှိခဲ့ပါတယ်။ သို့သော်လည်း ငါတို့မှာ သဘောတူညီမှုတွေ အများကြီးရှိတယ်ဆိုတာ သံသယဖြစ်စရာ မရှိပါဘူး။”

(၁၉၈၄)ခုနှစ်မှာ ဘီလ်ဟာ တိုင်းမ်မဂ္ဂဇင်းရဲ့မျက်နှာဖုံးမှာ ထည့်သွင်းဖော်ပြခြင်းခံခဲ့ရပါတယ်။ သူဟာ အခုတော့ Microsoft ရဲ့ မျက်နှာစာဖြစ်နေပါပြီ။ အဲဒီအချိန်ကစပြီးတော့ Microsoft နဲ့ ဘီလ်ဂိတ်ကို တွဲ၍ သိလာကြပါတယ်။

Chapter (7) On the Fast Track မြန်ဆန်သော လမ်းကြောင်းဖြင့်

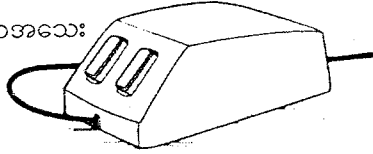

ဘိလ်က မြန်ဆန်စွာပြုလုပ်လိုတာကြောင့် စက်ရုံထဲမှာပဲ ရှိနေခဲ့ပါတယ်။ (၁၉၈၀)ခုနှစ်မှာတော့ ကွန်ပျူတာစက်ရုံဟာ မူးနောက်စေတဲ့ နေရာတစ်ခုအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားပါတယ်။ ကုမ္ပဏီအသစ်တွေ၊ အတွေးအမြင်အသစ်တွေနဲ့ ပစ္စည်းအသစ်တွေ ပေါ်ထွက်လာပါတယ်။ ယှဉ်ပြိုင်ပွဲ

က ပြင်းထန်လာပါတယ်။

(၁၉၈၅)ခုနှစ်မှာ Microsoft ကနေ သူတို့ရဲ့ နောက်ဆုံးပေါ် software အသစ်ဖြစ်တဲ့ Windows ပေါ်ထွက်လာပါတယ်။

mouse လို့ခေါ်တဲ့ ညွှန်ပြတဲ့အရာအသေးလေးကလည်း မတူခြားနားစွာ ဖြစ်လာပါတယ်။ တကယ်တော့

အဲဒီပစ္စည်းသေးသေးလေးတွေဟာ အဲဒီ နှစ်မတိုင်ခင်ကတည်းက တီထွင်ပြီးသားပါ။ ဒါပေမယ့် ကွန်ပျူတာပိုင်ရှင်တွေ အသုံးပြုဖူးတာကတော့ ပထမဆုံးပါပဲ။ mouse က PC အဟောင်းရဲ့ ပြုလုပ်တဲ့အရာတွေကို မူလနေရာကနေ ပြောင်းလဲနိုင်တဲ့ စနစ်တစ်ခုပါပဲ။

ယခင်က PC သုံးသူတွေဟာ မှတ်ဉာဏ်သွင်းထားတဲ့ ခိုင်းစေချက်ကို ကီးဘုတ်ကနေ ရိုက်ထည့်ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် windows သုံးသူတွေ

ကတော့ ကွန်ပျူတာမျက်နှာပြင်ပေါ်မှာ ပုံသင်္ကေတတွေကို ညွှန်ပြရုံလေးနဲ့ သုံးနိုင်ပါတယ်။ mouse ကို

နှိပ်လိုက်တာနဲ့ ပရိုဂရမ်တစ်ခုလုံး ပွင့်လာမှာပါ။ တခြားပရိုဂရမ်ကို ညွှန်ပြပြီးနှိပ်လိုက်တာနဲ့ နောက်ပရိုဂရမ်တစ်ခုဟာလည်း တစ်ချိန်တည်းမှာ ပွင့်လာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ချိန်တည်းမှာ မျက်နှာစာတစ်ခုထက် ပိုဖွင့်နိုင်တာကြောင့် အဲဒီ software အသစ်ကို windows လို့ခေါ်ခြင်းဖြစ်တယ်။

Xerox ကုမ္ပဏီဟာ Apple နည်းပညာအတိုင်း mouse

ကို သုံးတဲ့ပထမဆုံးကွန်ပျူတာကုမ္ပဏီ ဖြစ်ခဲ့တယ်။ Microsoft က windows ထွက်ရှိပြီးနောက်မှာ Apple က သူတို့ဒီဇိုင်းရဲ့ အစိတ်အပိုင်း တွေယူသုံးမှုနဲ့ တရားစွဲခဲ့တယ်။ Microsoft က သူတို့ရဲ့ထုတ်ကုန်ပစ္စည်း တွေဟာ Apple နဲ့တကယ်ခြားနားကြောင်း ပြသနိုင်ပြီး တရားရုံးမှာ အနိုင်ရရှိခဲ့ပါတယ်။

Windows ဟာ သုံးသူတွေနဲ့ ရင်းနှီးလွယ်ပါတယ်။ နောက်တစ် မျိုးပြောရရင် သုံးရတာ လွယ်ကူပါတယ်။ ကွန်ပျူတာကနေ စကားလုံး ပေါင်းများစွာနဲ့ အဓိပ္ပါယ်ကို ပြောင်းလဲပေးပါတယ်။ ပရိုဂရမ်ရေးဆွဲသူ တွေက ရင်းနှီးပြီးသားစကားလုံးတွေကို ယူပြီး ကွန်ပျူတာတွေမှာ သုံးပါ တယ်။ Menu, Tool, Dock, Paste စတဲ့ စကားလုံးတွေပါ။ Mouse ကတော့ အဓိပ္ပါယ်အသစ်ပါ။

Microsoft မှာ အလုပ်လုပ်ရတာဟာ အရင်ထက်ပိုပြီး အပြင်း အထန်လုပ်ရပါတယ်။ ဘီလ်လည်း အတူတူပါပဲ။ အောင်မြင်မှုတွေဟာ စိတ်မသက်သာစေပါဘူး။ သူ့ရဲ့ ကုမ္ပဏီကိုဘယ်လောက်ပဲ ကောင်း အောင်လုပ်နိုင်ပါစေ ဘီလ်ကတော့ သူ့အတွက်အကျိုးအမြတ်ဖြစ်မယ့် အရာကို ပခုံးဆန့်၍ ရှာဖွေနေဆဲပါ။ အဲဒီအချိန်တွေဟာ ခက်ခက်ခဲခဲ တွေးတောစဉ်းစားနေရတဲ့ အချိန်ပါပဲ။ ကွန်ပျူတာတွေရဲ့ အနာဂတ်နဲ့ အတွေးအကြံကောင်းအသစ်တွေ ရရှိနိုင်ဖို့ တစ်နှစ်မှာတစ်ခါ ပြန်လည် ဆန်းစစ်ဖို့ စတင်ခဲ့ပါတယ်။ သူက အဲဒီအချိန်ကို “တွေးတောမှု ရက်သတ္တပတ်” လို့ ခေါ်တွင်တယ်။ အဲဒီအချိန်ကနေ အဲဒီနယ်ပယ်မှာ

အသုံးပြုရမယ့် အတွေးသစ်တွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဖတ်မှတ်လေ့လာရန် အချိန်ပေးပါတယ်။ အတွေးသစ်များစွာကို သူ့ရဲ့ဝန်ထမ်းတွေဆီက ရရှိခဲ့တာပါ။ ဘီလ်က သူ့ရဲ့မန်နေဂျာလည်း နားချိန်လိုအပ်ကြောင်း သတိပြုမိပါတယ်။ ဒါကြောင့် အဲဒီ “တွေးတောမှု ရက်သတ္တပတ်” ကို သူတို့အတွက် နှစ်စဉ်အားလပ်ချိန်အဖြစ် ပြုလုပ်ပေးခဲ့ပါတယ်။

၁၉၈၆-ခုနှစ်မှာ ဘီလ်ဟာ Microsoft ကို အများပိုင်အဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့ပါတယ်။ ကုမ္ပဏီက အလုပ်သမားမဟုတ်တဲ့ မည်သူမဆို အဲဒီကုမ္ပဏီရဲ့ စတော့ရှယ်ယာတွေကို ဝယ်ယူနိုင်ခွင့်ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ရှယ်ယာဆိုတာ ကုမ္ပဏီရဲ့ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်အနည်းငယ်ကို ဈေးကွက်တွင် ရောင်းချခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

Micorsoft ရှယ်ယာတွေဟာ အလွန်မြန်ဆန်စွာ ရောင်းကုန်သွားခဲ့ပါတယ်။ ညတွင်းချင်းပဲ ဘီလ်ဂိတ်နဲ့ စတင်ပူးပေါင်းတည်ထောင်သူ ပေါလ်အယ်လန်တို့ဟာ သန်းကြွယ်သူဌေးများ ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။ ၁၉၈၇-ခုနှစ်မှာတော့ စတော့ဈေးကွက်ဟာ အလွန်မြင့်ခဲ့ပြီး ဘီလ်ဟာ ကုဋေကြွယ်သူဌေးဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။ သူဟာ အသက်သုံးဆယ့်တစ်နှစ်သာရှိပြီးတော့ အဲဒီအချိန်မှာ အသက်အငယ်ဆုံး ကုဋေကြွယ်သူဌေးလည်း ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။

သန်းပေါင်းတစ်ထောင်ဆိုတာ ခြောက်ပေနီးပါးမြင့်လောက်အောင် များပြားလှတဲ့ ပိုက်ဆံတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒေးဗစ် အမ်ချာဝါ့ခ်ရဲ့ “တစ်သန်းဆိုတာ ဘယ်လောက်လဲ” ဆိုတဲ့စာအုပ်မှာ တစ်ကုဋေကို

ရေတွက်ဖို့ (၉၅)နှစ်ကျော်ကြာမယ်လို့ ပုံဖော်ရေးသားထားပါတယ်။ ဒါ
တောင်မှ စားဖို့အိပ်ဖို့ အနားမယူမှ ဖြစ်မှာပါ။

နောက်တစ်နည်းနဲ့ဆိုရင်တော့ အကယ်၍ တစ်နှစ်ကို တစ်ကုဋေ
ရှာနိုင်ရင် တစ်ပတ်ကို (၁၉)သန်း၊ တစ်နာရီကို ၄၇၅,၀၀၀ ဒေါ်လာ၊
တစ်စက္ကန့်ကို ၈,၀၀၀ ဒေါ်လာ ရနိုင်မှာပါ။

ကုဋေကြွယ်သူဌေးဖြစ်ပြီး ရှစ်နှစ်အကြာမှာ ဘီလ်ဟာ ကမ္ဘာပေါ်က
အချမ်းသာဆုံး လူတွေကို စာရင်းပြုလုပ်ပါတယ်။ သူဟာ ထိပ်ဆုံးလူ
စာရင်းတွေကို ၁၉၉၅-၂၀၀၇ ထိ နှစ်များစွာ သိမ်းဆည်းထားခဲ့ပါတယ်။
အခုထပ်ပြီး ၂၀၀၉-ခုနှစ်ကို ပြုလုပ်ခဲ့ပါတယ်။ ဘီလ်ရဲ့ပိုင်ဆိုင်မှုဟာ
ကုဋေ (၅၀)ကျော်တန်ဖိုးရှိပါတယ်။ အဲဒါကို ဘယ်လိုရေတွက်မလဲ။
ကိုယ်တိုင်ပုံဖော်ကြည့်ပါ။

Chapter-8
 Family Life
 မိသားစုဘဝ

ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုနဲ့ အောင်မြင်မှုကို ကြီးမားစွာရရှိပြီးနောက်မှာ ဘီလ်ဟာ အိမ်ထောင်ပြုဖို့ စိတ်ဆန္ဒမရှိခဲ့ပါဘူး။ သူ့ရဲ့လုပ်ငန်းဟာ သူ့ရဲ့ အချစ်ဦးဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

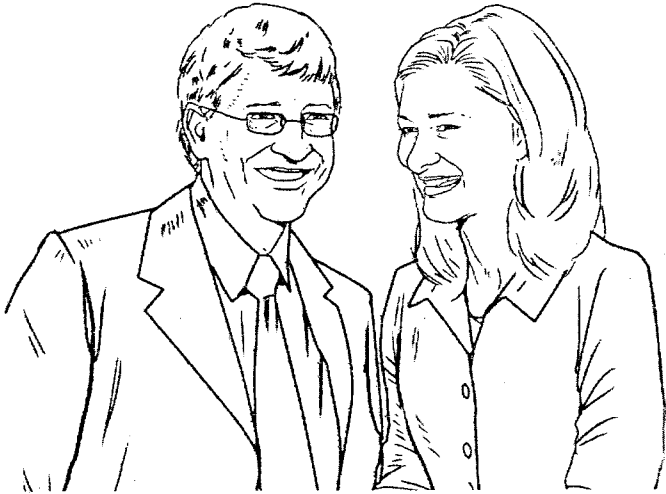
အသက်သုံးဆယ့်နှစ်နှစ်မှာ Microsoft ရဲ့ ပျော်ပွဲစားခရီးမှာ ဘီလ်ဟာ ဆွဲဆောင်မှုရှိတဲ့ ဆံပင်အနက်ရောင်ပိုင်ရှင် Microsoft ရဲ့ မန်နေဂျာလည်းဖြစ်တဲ့ မိန်းကလေးကို တွေ့ဆုံခဲ့ပါတယ်။ သူမရဲ့ နာမည်က မာလင်ဒါဖရန့်ချ်ပါ။ သူမကို စကားပြောချိန်မှာ ဘီလ်က မာလင်ဒါဟာ သပ်ရပ်ကျော့ရှင်းပြီး လွတ်လပ်ပေါ့ပါး ပျော်ပျော်နေတတ် တယ်ဆိုတာကို သိရှိခဲ့ပါတယ်။ သိပ်မကြာခင်မှာပဲ သူတို့နှစ်ဦးဟာ တစ်တွဲတွဲ ဖြစ်သွားခဲ့ပါတယ်။

မာလင်ဒါဟာ ဘီလ်ထက် (၉)နှစ်ငယ်ပါတယ်။ တက်ဆက်မြို့၊ ဒယ်လာမား ကြီးပြင်းခဲ့ပါတယ်။ သူမဟာ အထက်တန်းကျောင်းမှာ အဆင့်တစ်ကျောင်းသူတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒုခံတက္ကသိုလ်မှာတော့ သူမဟာ ကွန်ပျူတာသိပ္ပံဘာသာရပ်ရော စီးပွားရေးဘာသာရပ်မှာပါ ဒီဂရီဘွဲ့ကို ရရှိခဲ့ပါတယ်။ ထို့နောက် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းမှာပါ ဘွဲ့ဒီဂရီ တစ်ခုရရန် ကြိုးစားခဲ့ပါတယ်။ သိပ်မကြာခင်မှာပဲ Microsoft က မာလင်ဒါကို ငှားရမ်းခေါ်ယူခဲ့ပါတယ်။

အစကတည်းက တခြားလူတွေက သူတို့နှစ်ယောက်ကို လိုက်ဖက် တယ်လို့ မြင်ကြတယ်။ သူမဟာ ဘီလ်ရဲ့ စီးပွားရေးမှာ စိတ်ဝင်စားမှုနဲ့ နားလည်မှုတွေပေးကာ မျှဝေခံစားတယ်။ တယ်တော့မဆို သူတို့ နှစ်ယောက်ကို အတူတူရှိနေတာတွေ့လိုက်ရလျှင် အမြဲတမ်းစိတ်ပါလက်

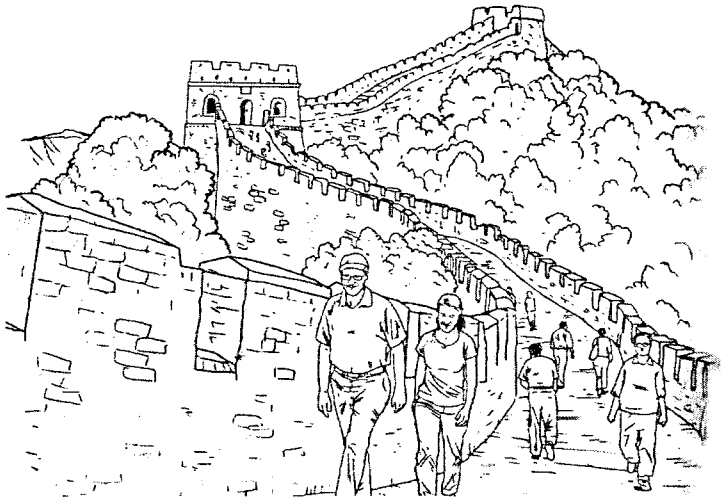
ပါ ရယ်မောပြီးစကားပြောနေတတ်ပါတယ်။

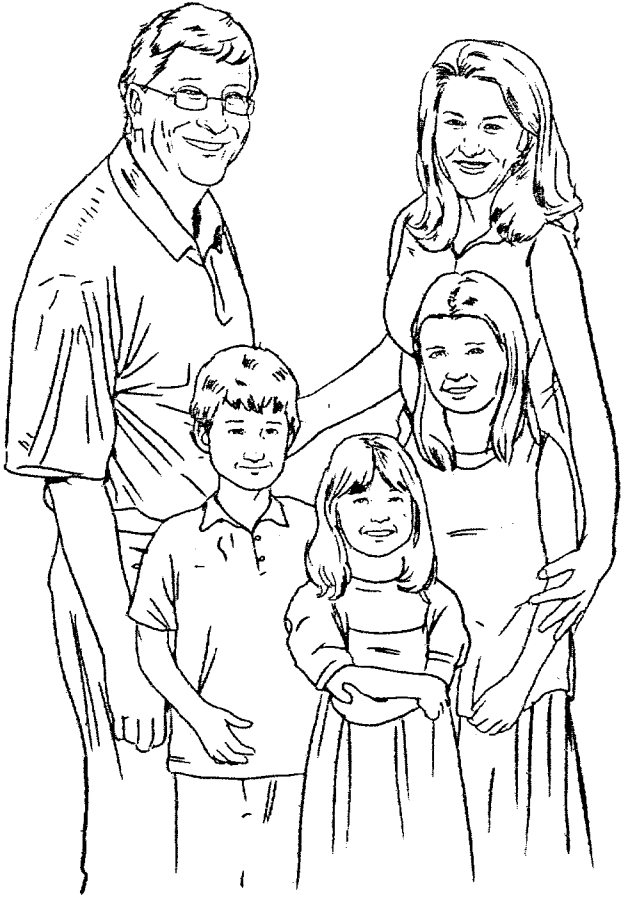
၁၉၉၄-ခုနှစ် နှစ်သစ်ကူးနေ့မှာ ဘီလိန့်မာလင်ဒါဟာ ဟာဝိုင်စီက
 လာနိုင်ကျွန်းမှာ လက်ထပ်ခဲ့ကြပါတယ်။ မင်္ဂလာပွဲဟာ ကမ္ဘာ့သတင်းမှာ
 ပါဝင်ခဲ့ပါတယ်။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ဘီလိန့်မာလင်ဒါဟာ ကျွန်းပေါ်က
 ဟိုတယ်ခန်းတွေအားလုံး၊ ငှားရမ်းဖို့နဲ့ ရဟတ်ယာဉ်အားလုံး၊ ငှားရမ်းဖို့
 ကိုပါ ကိုယ်တိုင်လုပ်ဆောင်ကြတယ်။ အဲဒီလိုနည်းနဲ့ ဓာတ်ပုံဆရာတွေ
 ကတော့ လာရောက်ဓာတ်ပုံရိုက်မယူနိုင်ခဲ့ပါဘူး။

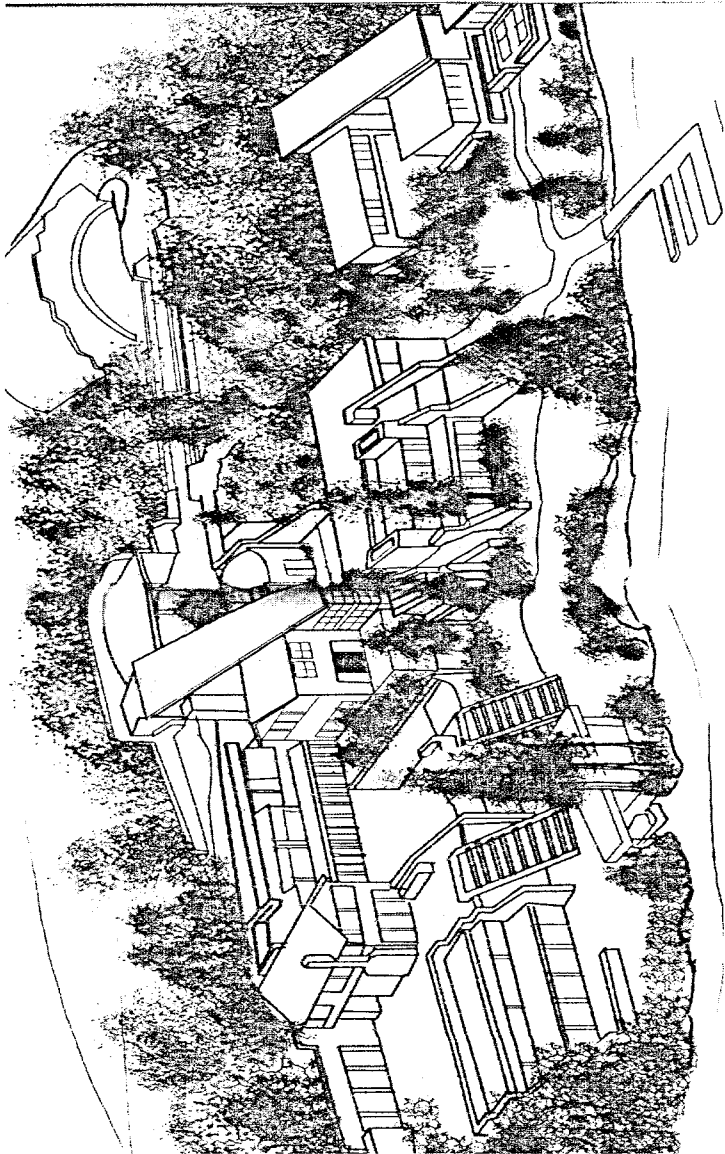
ဘိလ်က သုံးဆယ့်ရှစ်နှစ်ရှိပါပြီ။ သူဟာ တခြားယောက်ျားတွေထက် လူပျိုဘဝမှာ ပို၍ ကြာရှည်စွာနေထိုင်ခဲ့ပါတယ်။ အခုတော့ သူဟာ မာလင်ဒါနဲ့အိမ်ထောင်ပြုခြင်းဟာ သင့်တော်တယ်ဆိုတာ သိခဲ့ရပါတယ်။ သူ့ရဲ့ ကိုယ်တိုင်ဘဝဟာ အဓိပ္ပါယ်အသစ်တွေနဲ့ ပြည့်နှက်နေပါတယ်။

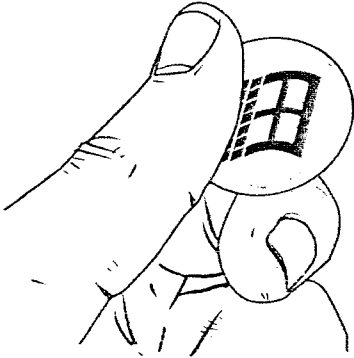
၁၉၉၅-ခုနှစ်မှာ သူတို့စုံတွဲဟာ တရုတ်ပြည်ကနေ အာဖရိကအထိ နေရာစုံသွားရန် ကမ္ဘာပတ်မယ်ခရီးစဉ်တစ်ခုကို ထွက်ခဲ့ပါတယ်။ နောက် တစ်နှစ်မှာတော့ သူတို့ရဲ့ ပထမဆုံးကလေးကို မွေးဖွားခဲ့ပါတယ်။ ဂိတ် ဇနီးမောင်နှံက သူတို့ရဲ့သမီးကို ဂျက်နီဖာ ကတ်သရင်းလို့ နာမည်ပေး ခဲ့ပါတယ်။ နောက်သုံးနှစ်အကြာ ၁၉၉၉-ခုနှစ်မှာ သူတို့မှာ ရောဂါဂျှန် လို့ခေါ်တဲ့ သားတစ်ယောက်ရရှိခဲ့ပါတယ်။ ပြီးတော့ ၂၀၀၂-ခုနှစ်မှာ တော့ သူတို့ရဲ့ သုံးယောက်မြောက်ကလေး ပိုးဘီ အဒယ်လာက သူတို့ မိသားစုဆီကို ဝင်ရောက်လာပါတယ်။

ဘီလ်ဟာ မာလင်ဒါနဲ့ မစေ့စပ်ခင်ကတည်းက အိမ်သစ်တစ်လုံးကို စတင်ပြီး ဆောက်လုပ်ပါတယ်။ ၁၉၉၅-ခုနှစ်မှာတော့ ဧရိယာစတုရန်းပေ (၅၅၀၀၀)ကျယ်တဲ့ စိတ်ကူးယဉ်အိမ်လေးဟာ သူတို့မိသားစုနေထိုင်ဖို့ အဆင်သင့် ဖြစ်နေပါပြီ။

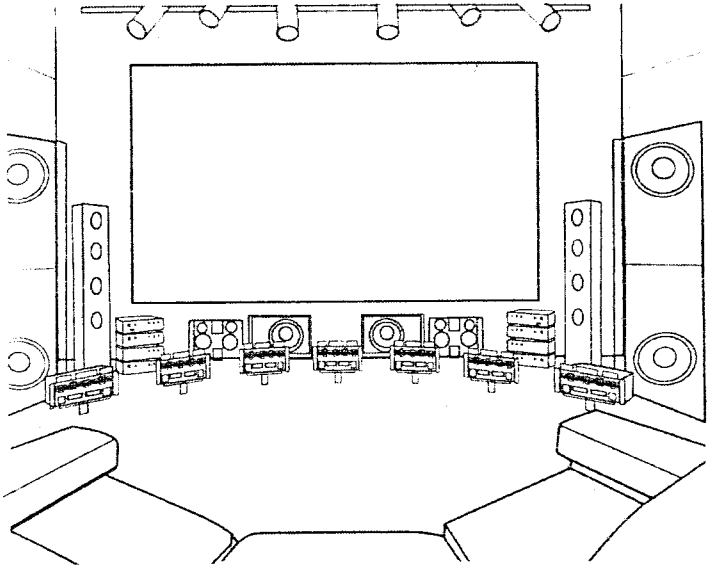

ထိုတိုက်အိမ်ကြီးကို စိတ်မြို့ပြင် ဝါရှင်တန်ရေကန်ကြီးကို အပေါ်
 စီးမှ မြင်ရသည့် မတ်စောက်သော တောင်ထိပ်မှာတည်ဆောက်ထားခြင်း
 ဖြစ်ပါတယ်။ သစ်တောပြုန်းတီးခြင်း အန္တရာယ်မှ ကာကွယ်နိုင်ရန် အိမ်ကို
 သစ်သားအဟောင်းများဖြင့် ပရိဘောဂပြုလုပ်တည်ဆောက်ထားပါတယ်။
 စွမ်းအင်ချွေတာနိုင်ရန်နှင့် ငလျင်ဒဏ်မှကာကွယ်နိုင်ရန် အိမ်ကို
 တောင်ခါးပန်းပေါ်တွင် တည်ဆောက်ထားပါတယ်။

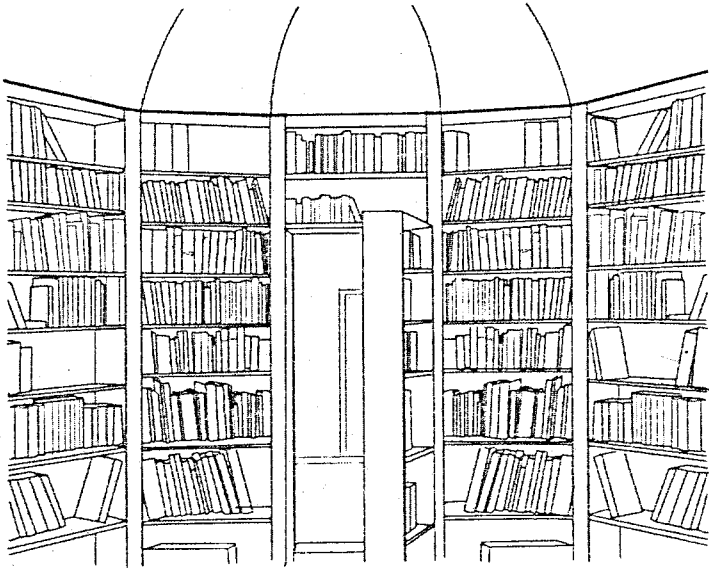
အိမ်ရဲ့ပုံစံမှာ အလွန်ခေတ်မှီပြီး နည်းပညာဆိုင်ရာတွေကိုလည်း
 အနုပညာဆန်စွာ ပြုလုပ်ထားပါတယ်။ ဧည့်သည်တွေဟာ ချပ်ပြားပါး
 လေးတွေပါတဲ့ တံဆိပ်တစ်ခုကို ဝတ်ဆင်နိုင်ပါတယ်။ အဲဒီတံဆိပ်မှာ
 သူတို့နှစ်သက်တဲ့ ပစ္စည်းတွေရဲ့ သတင်းအချက်အလက်တွေ ပါဝင်ပါ
 တယ်။ ချပ်ပြားလေးကနေ အချက်ပြမှုတွေ ပေးပို့ပေးနိုင်ပါတယ်။ ဧည့်
 သည်တစ်ယောက် အခန်းအတွင်းဝင်လာလျှင် သူတို့ကြိုက်နှစ်သက်တဲ့
 သီးချင်းက အလို့လိုပွင့်လာပါတယ်။ မီးအလင်းရောင်နဲ့ အခန်းတွင်း

အပူချိန်ဟာလည်း သူတို့ရဲ့ နေထိုင်မှုပုံစံအတိုင်း ချိန်ညှိပေးပါတယ်။ သူ့ရဲ့ နှစ်သက်တဲ့ ပန်းချီ၊ ဓာတ်ပုံ စတာတွေကို နံရံပေါ်မှာ ပြသပေးပါတယ်။ (ပန်းချီ၊ ဓာတ်ပုံပြသမှုတွေဟာ လျှပ်စစ်နဲ့ ထိန်းချုပ်ထားတာပါ)

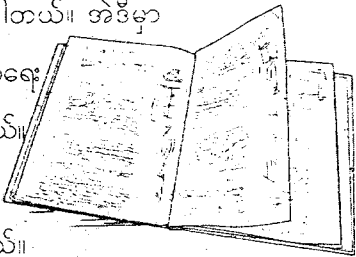

အဲဒီ အိမ်ရာမြေမှာ အလိုရှိရာ အားလုံးကိုရနိုင်ပြီး ဂိမ်းကစားခန်း၊ ရုပ်ရှင်ကြည့်တဲ့အခန်း(ရုပ်ရှင်ရုံ)၊ အားကစားခန်းမ စတာတွေကိုလည်း ပါရှိပါတယ်။ ပေ(၆၀)ရှည်တဲ့ အိမ်တွင်းရေကူးကန်တစ်ခုမှာလည်း ရေထဲမှာ သီချင်းဖွင့်နိုင်အောင် စီစဉ်ထားပါတယ်။ မှန်နံရံတစ်ခုလည်းရှိပြီး ရေကူးသူတွေဟာ ရေငုတ်ပြီး အပြင်ဘက်ကို ထွက်လို့ရပါတယ်။ အဲဒီမှာ လေ့ထားတဲ့နေရာတစ်ခု၊ သင်္ဘောတစ်စီးနဲ့ ဧည့်သည်များ နားခိုရာ အိမ်

တစ်လုံးလည်း ရှိပါတယ်။

လှပတဲ့အခန်းတွေအားလုံးထဲမှာမှ ဘီလီရဲ့ အကြိုက်ဆုံးကတော့ ကြီးမားလှတဲ့ စာကြည့်တိုက်အခန်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ စာကြည့်တိုက်ရဲ့ လျှို့ဝှက်နံရံတစ်ခုနောက်မှာတော့ နှစ်ပေါင်း(၅၀၀)ကျော်သက်တမ်းရှိတဲ့ တန်ဖိုးကြီးစာအုပ်တွေကို ထားရှိပါတယ်။ အဲဒီမှာ ပညာရှင် လီယိုနာဒိုဒါဗင်ချီရဲ့ လက်ရေး မှတ်စုစာအုပ်တစ်အုပ်လည်းရှိပါတယ်။ ဘီလီဟာ အဲဒီစာအုပ်ကို ဒေါ်လာ သန်း(၃၀)ကျော်နဲ့ ဝယ်ယူခဲ့ပါတယ်။

အိမ်တစ်ခုလုံးကို ခမ်းနားကြီးကျယ်သော နေရာဖြစ်အောင် ပြင်ဆင်ထားသော်လည်း မိသားစုနေထိုင်ရာ နေရာကိုတော့ အိပ်ခန်း(၇)ခန်းဖြင့် သင့်တင့်မျှတအောင် ပြင်ဆင်ထားပါတယ်။ သူတို့ရဲ့ အရင်းနှီးဆုံး သူငယ်ချင်းတွေကိုသာ အိမ်ရဲ့အဲဒီနေရာကို ဖိတ်ကြားပါတယ်။ ဂိတ်မိသားစုဟာ ကမ္ဘာအနှံ့ ကျော်ကြားနေသော်လည်း သူတို့ကိုယ်တိုင်သာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်ပါတယ်။ ဘိလ်နဲ့မာလင်ဒါဟာ သူတို့ရဲ့ ကလေးတွေကို သူတို့နှစ်ဦးငယ်စဉ်ကအတိုင်း ပုံမှန်ပျော်ရွှင်တဲ့ကလေးဘဝကို ဖြတ်သန်းစေချင်ပါတယ်။

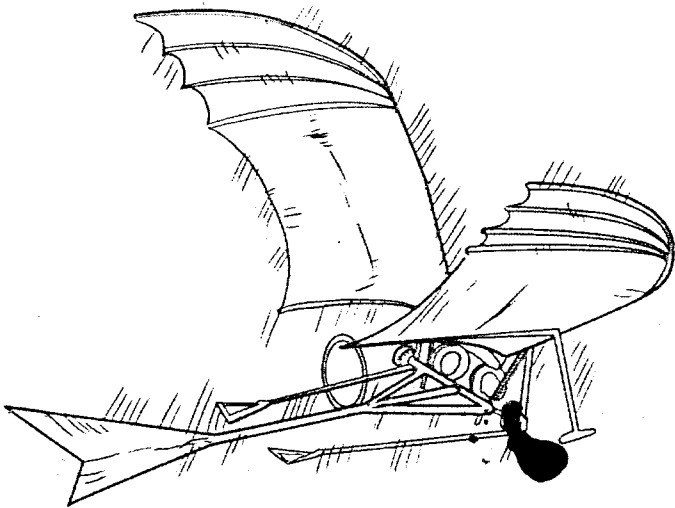
Leonardo Da Vinci (1452-1519)

လီယိုနာဒို ဒါဗင်ချီ

လီယိုနာဒိုဟာ အသက်ရှင်နေထိုင်ခဲ့ဖူးတဲ့ လူတွေထဲမှာ အံ့ဩစရာ အကောင်းဆုံး လူတစ်ဦးပဲဖြစ်ပါတယ်။ သူဟာ ခေတ်တိုင်းရဲ့ သိပ္ပံပညာ ရပ်တင်မက နယ်ပယ်တိုင်းမှာ ထူးချွန်တဲ့ပညာရှင်တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ပါတယ်။ အံ့ဩစရာ ပန်းချီ၊ ပန်းပုပညာရှင်လည်း ဖြစ်တယ်။ ဒါ့ကြောင့်လည်း ဘီလ်ဟာ လီယိုနာဒို ဒါ ဗင်ချီကို ဖော်ညွှန်ပြခြင်း ဖြစ် ပါတယ်။

လီယိုနာဒိုဟာ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ပေါင်း(၅၀၀)က အီတလီမှာ နေထိုင်ခဲ့ပါတယ်။ သူတို့ရဲ့ မူရင်းလက်ရာများဖြစ်တဲ့ မိုနာလီဇာနဲ့နောက်ဆုံးညစာစားပွဲ ပန်းချီကားဟာ ယနေ့တိုင် လူသိများ၍ ကျော်ကြားနေတုန်းပါပဲ။ ဒါပေမယ့် သူ့မှာ ထက်မြက်တဲ့ သိပ္ပံပညာရပ်အသိတွေလည်း ရှိပါတယ်။ ပျံသန်းတဲ့စက်ပစ္စည်းတွေနဲ့ ရေငုတ်သင်္ဘောတွေကိုလည်း ယခုမတိုင်ခင် နှစ်ပေါင်းများစွာကတည်းက လီယိုနာဒို ဒီဇိုင်းထုတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

လီယိုနာဒိုဟာ သူ့ရဲ့ မှတ်စုစာအုပ်မှာ ထက်မြက်တဲ့အတွေးတွေနဲ့ ပုံတွေကို ရေသားမှတ်တမ်းတင်ထားခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီထဲမှ နှစ်ဆယ်တစ်ခု ဟာ ယနေ့အချိန်ထိ ရှင်သန်နေဆဲဖြစ်ပါတယ်။ ၁၉၉၄ မှာ ဘီလ်ဟာ လီယိုနာဒိုရဲ့ သိပ္ပံမှတ်စုစာအုပ်တစ်အုပ်ကို ဝယ်ယူခဲ့ပါတယ်။ နှစ်စဉ် နှစ်တိုင်း သူဟာ လီယိုနာဒို၏မှတ်စုစာအုပ်ကို တခြားသူများ မြင်တွေ့ နိုင်စေရန် ပြတိုင်များစွာကို လှည့်လည်ပြသခဲ့ပါတယ်။

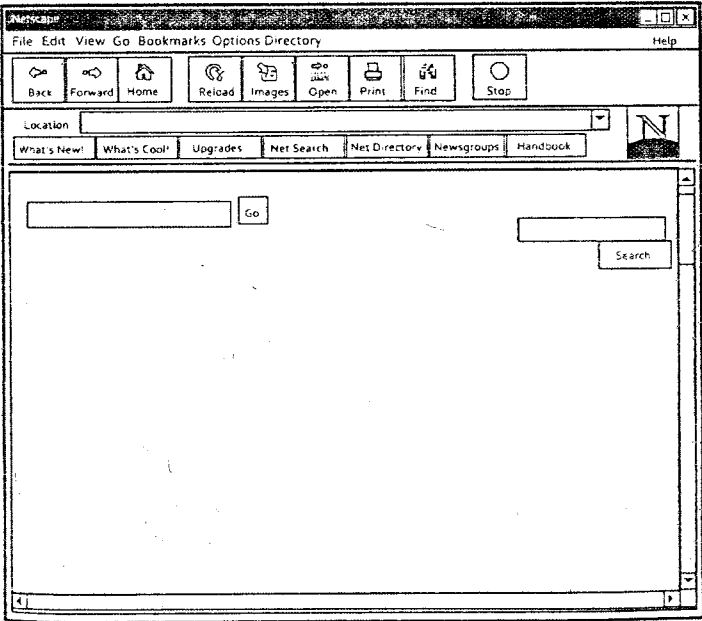
Chapter-9
 Facing Challenges
 စိန်ခေါ်မှုကို ရင်ဆိုင်ခြင်း

၁၉၉၀-ခုနှစ်လောက်မှာ ရိုက်ခတ်မှုအသစ်တစ်ခု စတင်ပြီး ခေတ်
 ဘေးလာပါတယ်။ ပင်လယ်လှိုင်း ရိုက်ခတ်မှုမဟုတ်ဘဲ လူတွေဟာ အင်

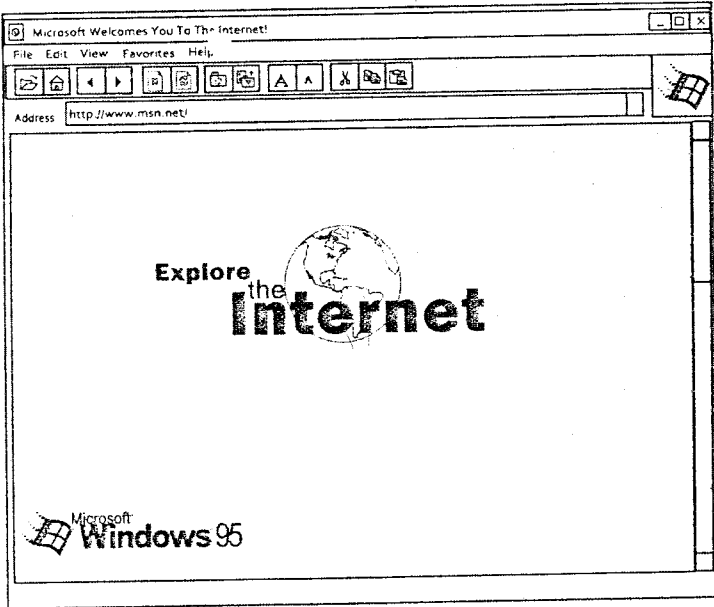
တာနက်ကို စတင်စိတ်ဝင်စားလာပါတယ်။ အင်တာနက်ဆိုတာ ကွန်ပျူတာကနေ ကမ္ဘာအနှံ့ချိတ်ဆက်ထားတာပါ။ အင်တာနက်ကို သုံးခြင်းဖြင့် စာမျက်နှာတစ်ခုကနေ တစ်ခုကိုသွားရင်း ထိုင်ခုံကမထဘဲ မည့်သည့် အရာကိုမဆို သိရှိလေ့လာနိုင်ပါတယ်။ အစောပိုင်းရက်တွေမှာတော့ ဘီလ်ဟာ အင်တာနက်ရဲ့ အရေးပါပုံကို အသိအမှတ်မပြုမိပါဘူး။

အင်တာနက်စတင်သူတွေဟာ တစ်ခြားစီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်တွေကို စွဲဆောင်ခဲ့ပါတယ်။ အင်တာနက်ကုမ္ပဏီအသစ်တွေဟာ တစ်ညလုံး နီးပါး စမ်းသပ်ပြုလုပ်ခဲ့ကြပါတယ်။ Netscape နတ်စကေ့လို့ခေါ်တဲ့ ကုမ္ပဏီတစ်ခုဟာ ကျော်ကြားတဲ့ browser တစ်ခုကို ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့

ပါတယ်။ (Browser ဆိုတာက ကွန်ပျူတာသုံးသူတွေကို အင်တာနက်ကနေ သူ့ဆီ့ရှာဖွေချင်တဲ့ အရာများကို ရှာဖွေအသုံးပြုလို့ရတဲ့ နေရာတစ်ခုဖြစ်ပါတယ်)

ရုတ်တရက်ဆိုသလို ချက်ချင်းပဲ ဘီလ်ဟာ သူ့အမှားကို သိမြင်လာပါတယ်။ သူဟာ ချက်ချင်းသူ့ရဲ့လုပ်ငန်းကို စတင်ပါတယ်။ သူဟာ သူ့ရဲ့ ဝန်ထမ်းတွေဆီကို စာရှည်တစ်စောင်ရေးပါတယ်။ ခေါင်းစဉ်ကတော့ The Internet Tidal Wave (အင်တာနက်ဒီလှိုင်း) ဖြစ်ပါတယ်။ စာထဲမှာ ဘီလ်ဟာ အင်တာနက်ဟာ PC လောကမှာ အရေးကြီးဆုံး တစ်ခုတည်းသော တိုးတက်မှုဖြစ်တယ်ဟု ကြေငြာလိုက်ပါတယ်။

သူဟာ Microsoft က လူတိုင်းကို အင်တာနက်ကို နံပါတ်တစ်ဦးစား ပေး ပြုလုပ်ရမယ်လို့ ပြောခဲ့ပါတယ်။

၁၉၉၅-ခုနှစ်မှာတော့ ဘီလ်ဟာ Microsoft ရဲ့ ပထမဆုံး အင်တာနက် Browser ကို ပြသခဲ့ပါတယ်။ အဲဒါကတော့ Internet Explorer ဝဲဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ Netscape က ရောင်းချမှု (၉၀)ရာခိုင်နှုန်းရရှိထားပါတယ်။ Microsoft က အမှီလိုက်နိုင်ဖို့ အများကြီး ပြုလုပ်ရမှာပါ။

ဘီလ်ဟာ သူ့ရဲ့ Microsoft ကုမ္ပဏီက Browser ကို သူ့ရဲ့ ကွန်ပျူတာစနစ်နဲ့ ပေါင်းစည်းလိုက်ပါတယ်။ Window Software ဝယ်ယူသူကို Explorer အခမဲ့ပေးပါတယ်။ အဲဒီနည်းနဲ့ Interent Explorer ဟာ ကြီးထွားလာပြီး Netscape ကို နေရာယူနိုင်ခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီလို သူ့ရဲ့ ရဲရင့်တဲ့အပြုအမူဟာ တရားရေးပြဿနာ ဖြစ်စေခဲ့ပါတယ်။ ၁၉၉၈-ခုနှစ်မှာ အမေရိကန် တရားစီရင်ရေးဌာနက Microsoft ကို ရုံးတော်သို့ ခေါ်ယူခဲ့ပါတယ်။

- တာကြောင့်ပါလဲ..... ?
- ?
- ?
- ?
- ?

လူတိုင်းဝယ်ယူချင်ပြီး ကျော်ကြားတဲ့ပစ္စည်းတစ်ခုကို ထိုနည်းနဲ့ ရောင်းချခြင်းဟာ လုံးဝ တရားမဝင်ပါဘူး။ ပစ္စည်းမျိုးတူတစ်ခုကို တခြား ကုမ္ပဏီမှ ယှဉ်ပြိုင်ထုတ်လုပ်နိုင်ခွင့် မရှိခြင်းဟာ အမေရိကန်ဥပဒေကို ဆန့်ကျင်ပါတယ်။ တရားသူကြီးမှ Microsoft ကို ဤသို့သတ်မှတ် ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်က PC ကွန်ပျူတာ (၈၀)ရာခိုင်နှုန်းဟာ Microsoft ရဲ့ ကွန်ပျူတာစနစ်ကို အသုံးပြုကြပါတယ်။ Internet Explorer ကိုလည်း အလိုအလျောက် သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်။ Netscape ကဲ့သို့ ကုမ္ပဏီတွေမှာ ယှဉ်ပြိုင်စရာ နည်းလမ်းမရှိပါဘူး။ တရားရေးအရ အဲဒါဟာ မျှတမှုမရှိပါဘူး။

အဲဒီပြဿနာဟာ ဘီလ်ကို ဆိုးရွာစွာ ရိုက်ခတ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် လူတော်တော်များများကတော့ သူ့ရဲ့ သူ့ကုမ္ပဏီအပေါ်မှာ

ညာတာမှု မရှိကြပါဘူး။ ကွန်ပျူတာအင်ပါယာကြီးထွားလာတာနှင့်အမျှ ဘီလ်မှာ ရန်သူများစွာရှိပါတယ်။ သူ့ဝေဖန်ရေးဆရာက သူဟာ ကုန်ကျ စရိတ်အားလုံးကို ရချင်တယ်လို့ ပြောခဲ့ပါတယ်။ စီးပွားရေးလောကမှာ တော့ သူဟာ အတ္တကြီး၊ ကိုယ်ကျိုးကြည့်သူလို့ မြင်ကြတယ်။ လူတော် တော်များများကတော့ ဘီလ်ဟာ စိတ်ကြီးဝင်နေသူလို့ ထင်ကြတယ်။ တရားရုံးမှာတောင် သူဟာ အာခံတတ်ပုံရတယ်လို့ မြင်ကြပါတယ်။

ဘီလ်ဟာ အစိုးရက တရားစွဲခြင်းခံရတာကို သူဖြစ်ဖူးသမျှတွေထဲ မှာ အဆိုးရွားဆုံးကိစ္စပဲလို့ ပြောခဲ့ပါတယ်။ ဘီလ်အတွက်တော့ သူ့ ကုမ္ပဏီအပေါ် တရားစီရင်ချမှတ်တာဟာ အဓိပ္ပါယ်မရှိပါဘူး။ သူဟာ Microsoft အနေနဲ့ ကုန်ပစ္စည်းသစ်ထုတ်လုပ်စမ်းသပ်ဖို့ နှစ်စဉ် သန်းပေါင်းများစွာ သုံးစွဲနေရတာကို အဓိကထားပြောခဲ့ပါတယ်။ အောင်မြင်မှုအတွက် ကုမ္ပဏီတစ်ခုကို အပြစ်ဒဏ်ချမှတ်တာဟာ ပြောင်း လဲခြင်းတစ်ခု ဖြစ်လာမယ်လို့ ဘီလ်က အခိုင်အမာဆိုပါတယ်။

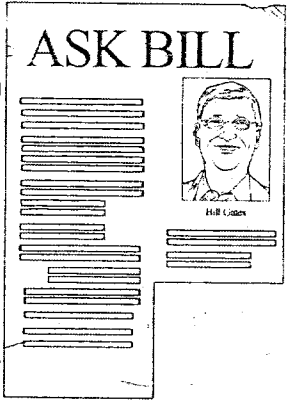
တရားရုံးက ဘီလ်ရဲ့အဆိုကို လက်မခံပါဘူး။ ၂၀၀၀-ခုနှစ်မှာ တရားသူကြီးမှ Microsoft ကို နှစ်ပိုင်းခွဲရန် အဆိုပြုပါတယ်။ ကွန်ပျူ တာစနစ်နဲ့ဆိုင်တဲ့ ကုမ္ပဏီနဲ့ Software ရေးတဲ့ကုမ္ပဏီဆိုပြီးတော့ နှစ်ပိုင်းခွဲရန် ဖြစ်ပါတယ်။ နောက်တော့ တရားဥပဒေဟာ လုံးဝပြောင်းလဲ သွားခဲ့ပါတယ်။ နောက်ဆုံးတော့ ၂၀၀၂-ခုနှစ်မှာ အဲဒီကိစ္စဟာ Microsoft ရဲ့ပြင်းပြတဲ့ ဆန္ဒကြောင့် ပြီးပြတ်သွားခဲ့ပါတယ်။ Microsoft က စီးပွားရေးကိစ္စတွေဟာ တချို့နည်းလမ်းတွေကို

ပြောင်းလဲပစ်ပေမယ့် ကြီးမားတဲ့ကုမ္ပဏီကတော့ တစ်ခုတည်းအနေနဲ့ပဲ ရှိနေပါတယ်။

တရားရင်ဆိုင်မှုဟာ လေးနှစ်ကြာ ကြာမြင့်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အားလုံးပြီးသွားတဲ့အခါမှာတော့ ဘီလ်ဟာ နေ့စဉ်အလုပ်ကို သူ့ရဲ့ ပုံမှန် စွမ်းအားတွေနဲ့ လာရောက်ပါတယ်။

“အဲဒီလောက် ပိုက်ဆံတွေအများကြီးရှိတာတောင် အလုပ်ကို ဘာကြောင့် မငြီးငွေ့တာလဲ” ဟု တစ်စုံတစ်ယောက်က အဲဒီမေးခွန်းကို ရေးပြီး ဘီလ်ရေးတဲ့သတင်းစာ စာမျက်နှာကို ပို့ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီစာမျက်နှာကတော့ ဘီလ်ကို မေးမြန်းခြင်းစာမျက်နှာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘီလ်က ပြန်ရေးခဲ့ပါတယ်။ အဖြေကတော့ ရိုးရိုးလေးပါ။

“ကျွန်တော်စိတ်ဝင်စားပြီး စိန်ခေါ်မှုတွေကို ရှာဖွေပြုလုပ်တယ်။ ပြီးတော့ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ကျွန်တော့် အလုပ်ဟာ အကောင်းဆုံးလို့ထင်လို့ပါ။”

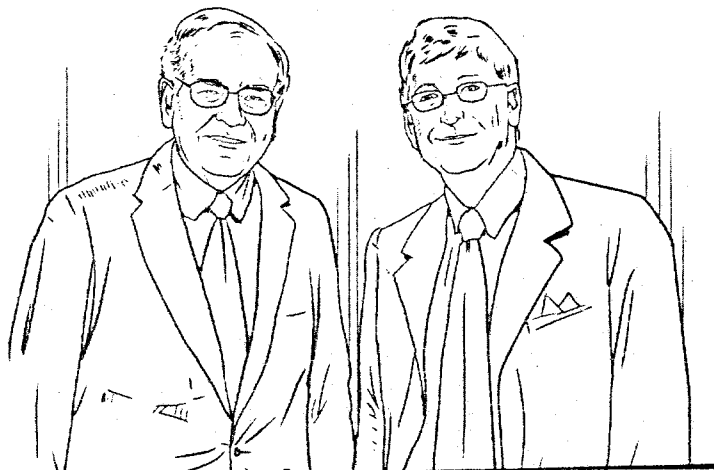
ဘီလ်ဟာ Microsoft နှင့်ပတ်သက်ပြီး မနက်၊ နေ့လည်၊ ည တစ်ချိန်လုံး စဉ်းစားနေရပါတယ်။ ဆိုးရွားတဲ့ ကမ္ဘာ့ပြဿနာတွေဟာ သူ့ရဲ့ အာရုံတွေကို ဖမ်းစားထားပါတယ်။ ဘီလ်ဟာ စဉ်းစားပြီးတာနဲ့ အဲဒီပြဿနာတွေကို ဖြေရှင်းရန် သူ့ရဲ့စိတ်၊ စွမ်းအားနဲ့ ပိုက်ဆံတွေရဲ့ အကူအညီကို ယူပြီး ဖြေရှင်းရပါတယ်။

Chapter-10
 Sharing the Wealth
 ချမ်းသာမှုကို ဝေမျှခြင်း

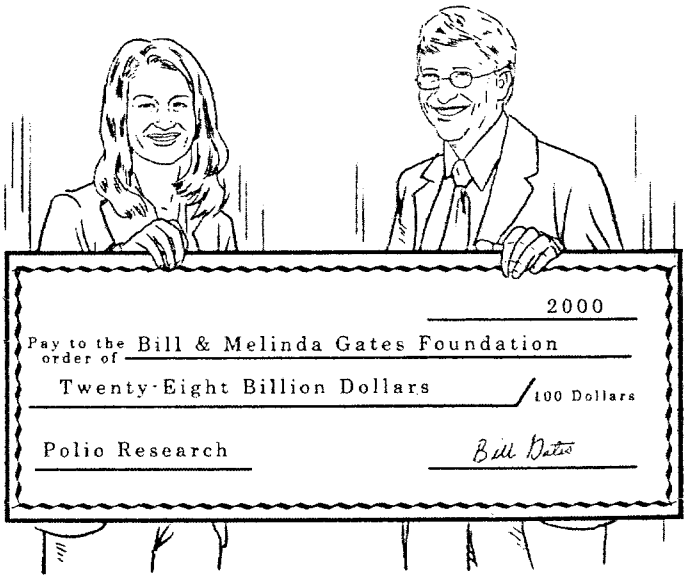
အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားမှာ ပိုက်ဆံအများအပြားကို အများကောင်း ကျိုးအတွက် လှူဒါန်းသောပုဂ္ဂိုလ်အတွက် အထူးစကားလုံးတစ်ခု ရှိပါတယ်။ အဲဒါက Philanthropist လူသားချင်းစာနာသူ ပဲဖြစ်ပါတယ်။ မြောက်မြားစွာသာ ငွေတွေရရှိပြီး နှစ်အတန်ကြာပြီးနောက်မှာတော့ ဘီလ်ဟာ ငွေအမြောက်အမြားကို စတင်ပြီး ပေးပစ်ခဲ့ပါတယ်။

ဘီလ်ဘဝရဲ့ အရေးကြီးဆုံးပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ဘီလ်ရဲ့ ရက်ရောမှုကို စိတ်ထက်သန်စေပါတယ်။ သူ့ရဲ့အမေ မေရီဂိတ်ဟာ ၁၉၉၄-ခုနှစ်မှာ ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီး သူမ မကွယ်လွန်ခင်မှာ ပရဟိတအလုပ်တွေမှာ လှုပ်ရှား ပါဝင်ခဲ့ပါတယ်။ ဘီလ်ရဲ့သူငယ်ချင်း ဝါရင်းဘက်ဖက်ဟာဆိုရင်လည်း သူ့ရဲ့ပိုင်ဆိုင်မှုတွေကို ကောင်းသောကိစ္စတွေမှာ လှူဒါန်းဖို့ တိုက်တွန်း

ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တကယ်တမ်း ဘီလိပ်ကို အကြီးမားဆုံး လွှမ်းမိုးနိုင်
 တာကတော့ သူ့ဇနီးမာလင်ဒါပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ သူမဟာ တစ်ခြားသူတွေကို
 ကူညီရတာကို လက်တွေ့ကျကျ ဆင်ခြင်တတ်သော မိန်းမတစ်ဦးလည်း
 ဖြစ်ပါတယ်။

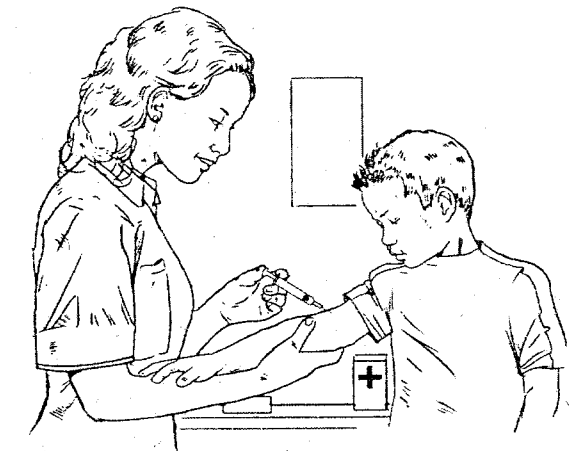
ဘီလိပ်နဲ့မာလင်ဒါဟာ သူတို့ရဲ့ များစွာသော ပိုင်ဆိုင်မှုတွေကို
 ဘယ်လိုလုပ်မလဲဆိုတာ တိုင်ပင်ပြောဆိုကြပါတယ်။ သူတို့ဟာ ၉၅-
 ရာခိုင်နှုန်းကို လှူဖွဲ့ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါတယ်။ ဘီလိပ်က “ကျွန်တော်ကတော့
 ကြီးမားတဲ့ ကြွယ်ဝမှုနဲ့အတူ ကြီးမားသော သိတတ်မှုဖြစ်လာတယ်
 လို့ ယုံတယ်၊ သိတတ်မှုဆိုတာကလည်း လူမှုအဖွဲ့အစည်းကို ပြန်ပေး
 လှူခြင်းပဲ” လို့ ပြောပါတယ်။

၂၀၀၀-ခုနှစ်မှာတော့ ဘီလ်တို့ဇနီးမောင်နှံဟာ ဘီလ်နှင့်မာလင်ဒါ ဂိတ် ဖောင်ဒေးရှင်းကို စတင်တည်ထောင်ခဲ့ပါတယ်။ ဖောင်ဒေးရှင်းတစ်ခု ဟာ ပိုက်ဆံတွေ ပေးလှူဖို့ အခြေချတည်ထောင်ထားတဲ့ စီးပွားရေး တစ်ခုပါပဲ။ ဘီလ်နှင့်မာလင်ဒါဟာ ဒေါ်လာသန်းပေါင်းများစွာကို သူတို့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင် ပိုင်ဆိုင်မှုကနေ သူတို့ရဲ့ ဖောင်ဒေးရှင်းကို လှူဒါန်း ခဲ့ပါတယ်။ အခုတော့ သူတို့ဟာ “သူတို့မှာရှိတဲ့ အင်ဇားနဲ့အရေ အတွက် အများဆုံးကို အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ” လို့ ကိုယ်တိုင် မေးနေကြပါတယ်။

“ချမ်းသာတဲ့နိုင်ငံတွေမှာ ရေရှည်မရှိတဲ့ ရောဂါပိုးတွေက ဆင်းရဲတဲ့ တိုင်းပြည်က သိန်းပေါင်းများစွာသော ကလေးတွေကို

သေစေတယ်” ဆိုတဲ့ ဆောင်းပါးကို ဘီလ်ဖတ်လိုက်ရပါတယ်။ အဲဒီ
 ရောဂါတွေကတော့ ပိုလီယို၊ ငှက်ဖျားရောဂါနဲ့ အသားဝါရောဂါတို့ပဲ
 ဖြစ်ပါတယ်။ များပြားလှသော ကလေးများဟာ ငွေကြေးသက်သာစွာနဲ့
 ကာကွယ်ဆေးထိုးခြင်းဖြင့် ကယ်တင်နိုင်ပါတယ်။

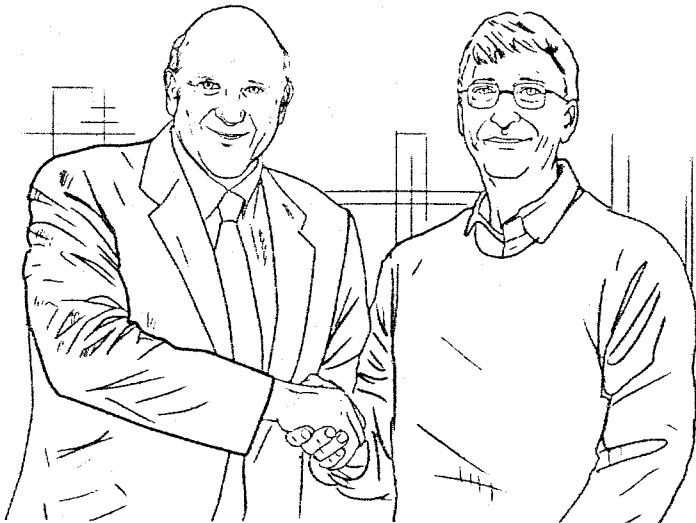

ဘီလ်ဟာ အဲဒီသတင်းကို မာလင်ဒါကို ပြပါတယ်။ “ကျွန်တော်
 တို့ကို တုန်လှုပ်စေပါတယ်” ဘီလ်ဟာ အင်တာဗျူးတစ်ခုမှာ ပြောခဲ့ပါ
 တယ်။

“တကယ်လို့ သင်သာ ဘဝတိုင်းမှာ တူညီသော တန်ဖိုးရှိ
 တယ်လို့ ယုံကြည်ရင် တချို့အသက်တွေဟာ ကယ်ဆယ်ဖို့ တန်ဖိုး
 ရှိပြီး တချို့ကတော့ တန်ဖိုးမရှိဘူးဆိုတာကို လေ့လာတွန်းလှန်ရပါ
 မယ်။ ကျွန်တော်တို့ ကိုယ်တိုင်ပြောပါတယ်။ ဒါဟာ အမှန်မဖြစ်နိုင်
 ဘူး။ တကယ်လို့ အမှန်ဖြစ်မယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်တို့ ပေးဆပ်

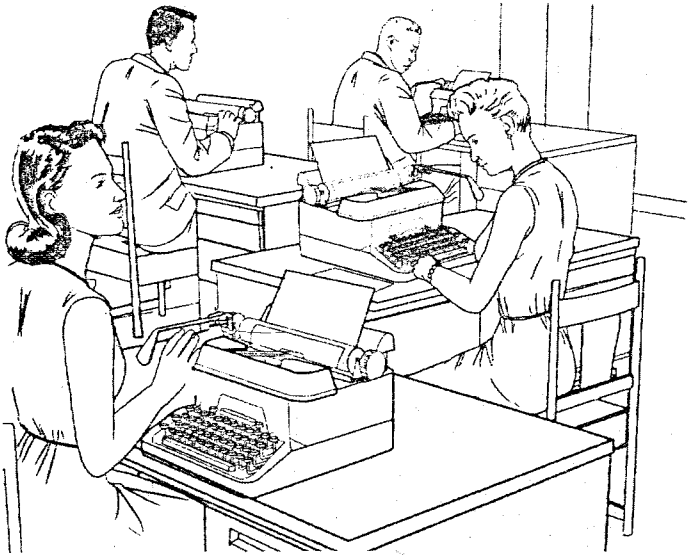
လျှင်ဒါန်းမှုရဲ့ ဦးစားပေးအနေနဲ့ ထိုက်တန်ပါတယ်”

ဘီလ်ဟာ ၂၀၀၀-ခုနှစ်မှာ Microsoft ရဲ့ CEO နေရာကနေ ဖယ်ပေးခဲ့ပါတယ်။ သူ့ရဲ့အလုပ်တွေကို Microsoft စတင်ချိန် ၁၉၈၀ ကတည်းက အတူရှိခဲ့တဲ့ သူ့ရဲ့ကောလိပ်သူငယ်ချင်း စတီဗ်ဘော့မာကို လွှဲပြောင်းပေးခဲ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ၂၀၀၆-ခုနှစ်မှာတော့ သူဟာ Microsoft ကနေ ပင်စင်ယူပြီးတော့ ဘီလ်နှင့်မာလင်ဒါ ဖောင်ဒေးရှင်းမှာ အချိန်ပြည့် အလုပ်လုပ်တော့မယ်လို့ ကြေငြာခဲ့ပါတယ်။

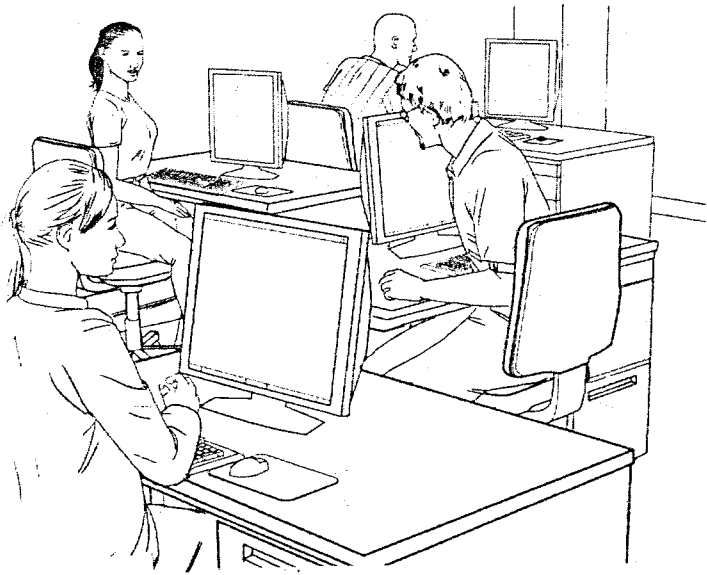

၂၀၀၈-ခုနှစ်၊ ဇွန်လ၊ (၂၇)ရက်ကတော့ ဘီလ်ရဲ့ Microsoft မှာ နောက်ဆုံးအချိန်ပြည့် လုပ်တဲ့ရက်ပါပဲ။ သူဟာ အသက်(၅၂)နှစ် ရှိပြီးတော့ (၃၃)နှစ်ကြာ ကုမ္ပဏီကို ဦးဆောင်ခဲ့ပါတယ်။

၁၉၇၅-ခုနှစ်မှာ ပေါ့လ်အယ်လန်နဲ့ ဘီလ်ဂိတ်ဆိုတဲ့
 Microsoft ရဲ့ ဝန်ထမ်းနှစ်ဦးဟာ တည်ထောင်သူနှစ်ဦးဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။
 ယနေ့မှာတော့ Micorsoft ဝန်ထမ်း (၉၀၀၀)ဝန်းကျင်ခန့် ရှိပါတယ်။

အရင်အချိန်က လက်နှိပ်စက်ဟာ ရုံးသုံးခုံတွေပေါ်မှာ ရှိနေပါတယ်။ ယနေ့ အမေရိကန်မှာတော့ ဘီလ်ဦးဆောင်တဲ့ Software ပြန့်ကားလာပြီးနောက် ရုံးသုံးခုံတိုင်းမှာ ကွန်ပျူတာတစ်လုံးစီ နေရာယူထားပြီးတော့ အိမ်တိုင်းမှာလည်း ရှိနေပါတယ်။

ပုံနေတဲ့ Window တံဆိပ်လေးဟာလည်း ကမ္ဘာအဝှမ်း
 (၇၅)သိန်းသော ကွန်ပျူတာတွေမှာ ဖွင့်တာနဲ့မြင်တွေ့နေရပါပြီ။

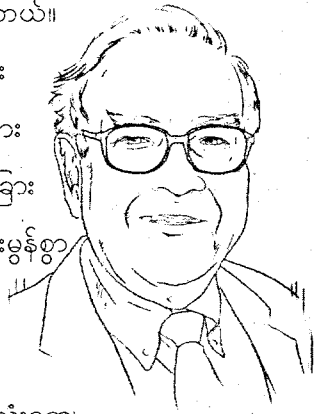

WARREN BUFFET

ဝါရင်းဘာဖက်

ဝါရင်းဘာဖက်ဟာ ကမ္ဘာ့အချမ်းသာဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဖြစ်ပြီး အရက်ရောဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်လည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဘာဖက်ရဲ့ ကုမ္ပဏီကတော့ Berkshire Hathaway ဝဲဖြစ်ပါတယ်။

Microsoft လိုမျိုး သူကပစ္စည်း ထုတ်တဲ့ကုမ္ပဏီမဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီအစား Berkshire Hathaway ဟာ အခြား ကုမ္ပဏီတွေကို ဝယ်ယူပါတယ်။ ကောင်းမွန်စွာ လည်ပတ်နေတဲ့ ကုမ္ပဏီတွေ၊ သူတို့ရဲ့ ကုန်ပစ္စည်းတွေကို ကြိုက်လျှင် ဝယ်ယူပါတယ်။ ဥပမာအားဖြင့် စီးရဲ့ သကြားလုံးတွေ၊

Geico ကားအာမခံကုမ္ပဏီ၊ ပြီးတော့ Loom Underweare က

သစ်သီးတွေပါ။ ဒါပေမယ့် ဝါရင်းဘက်ဖက်ဟာ သူ့ရဲ့ စီးပွားရေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အမြင်ရှိရုံသာမက မယုံနိုင်စရာကောင်းလောက်အောင် ရက်ရော သူလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ သူဟာ သူ့ပိုက်ဆိုင်မှုရဲ့ (၉၉)ရာခိုင်နှုန်းကို ပေးလှူဖို့ ကတိပြုထားပါတယ်။

၂၀၀၆-ခုနှစ်မှာ ဝါရင်းဘာဖက်ဟာ ပျမ်းမျှ သန်း(၃၀)တန်တဲ့ သူ့ရဲ့ စတော့ကို ဘီလ်နှင့်မာလင်ဒါဖောင်ဒေးရှင်းကို နှစ်(၂၀)ကျော်ကြာ တဲ့အထိပေးဖို့ ကတိပြုခဲ့ပါတယ်။

ဘီလ်နှင့်အတူ သူဟာ ပေးလှူတဲ့ကတိတစ်ခုကို ဖန်တီးလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီမှာ တခြားသန်းကြွယ်သူငွေ (၇၀)လောက်ကလည်း သူတို့ရဲ့ ပိုင်ဆိုင်မှုတစ်ဝက်ကို ပရဟိတလုပ်ငန်းတွေမှာ ပေးလှူဖို့ ကတိပြုခဲ့ကြပါတယ်။

POLIO ပိုလီယို

နှစ်ဆယ်ရာစု ပထမပိုင်းတစ်ဝက်လောက်မှာ ပိုလီယိုရောဂါဟာ ကလေးသူငယ်တွေအတွက် ကြောက်လန့်စိုးရိမ်ရဆုံး ရောဂါတစ်ခုဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ပိုလီယိုရောဂါ ခံစားရတဲ့ တချို့ကလေးတွေမှာ ကြာရှည်စွာ ရောဂါလက္ခဏာ မကျန်စေဘဲ ဘာမှမခံစားရပေမယ့် တချို့အတွက် တော့ ခန္ဓာကိုယ်ချို့ယွင်း သွက်ချာပါဒ်ရောဂါမျိုး ကျန်ရစ်စေခဲ့ပါတယ်။ အရွယ်ရောက်သူတွေမှာလည်း ပိုလီယိုရောဂါ ဖြစ်စေနိုင်ပါတယ်။ အကျော်ကြားဆုံး ပိုလီယိုရောဂါသည်ကတော့ အမေရိကန်သမ္မတ ဖရန်ကလင်းဒီရူစဉ့် ပဲဖြစ်ပါတယ်။ အရွယ်ရောက်ပြီးမှ ပိုလီယိုဝေဒနာကို ခံစားရပြီးတဲ့ နောက်မှာ သူဟာ ဘီးတပ်ထိုင်ခဲ့နဲ့ပဲ

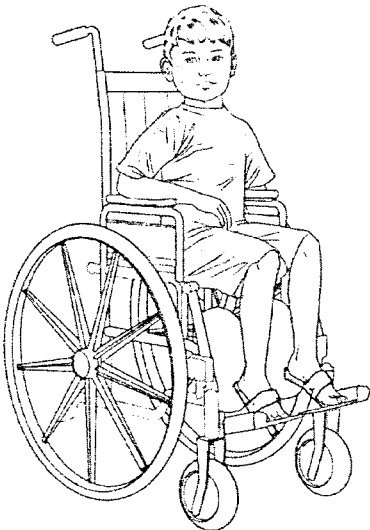
သွားလာရပြီးတော့ လေးလံတဲ့ ခြေသိုင်းကြိုးကို ဝတ်ဆင်ကာ ခြေလှမ်း အနည်းငယ်သာ သွားလာနိုင်ပါတော့တယ်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ခြောက်ဆယ်ခန့် ၁၉၅၂-ခုနှစ်က ပိုလီယိုရောဂါကို အမေရိကန်နိုင်ငံတစ်ခုတည်းရှိ လူဦးရေပေါင်း ခြောက်သောင်းလောက် ဆိုးရွာစွာ ဝေဒနာခံစားခဲ့ရပါတယ်။ အဲဒီနောက်မှာတော့ ပိုလီယိုရောဂါ ကို ကာကွယ်ဖို့ကာကွယ်ဆေးတွေ ရှာဖွေစမ်းသပ်ကြပါတယ်။ လူတစ် ယောက်ဟာ ပိုလီယိုဝေဒနာခံစားရပြီဆိုတာနဲ့ ကုသလို့မရခဲ့ပါဘူး။ တစ်ခု သော ကာကွယ်ဆေးကတော့ ဒေါက်တာ ဂျီနာဆော့ခ်ရဲ့ SALK ကာကွယ်ဆေးပါပဲ။ အဲဒီဆေးကို ဆေးထိုးအပ်ဖြင့် လူနာကို ထိုးသွင်း ပေးရပါတယ်။

တခြားကာကွယ်ဆေးကတော့ ဒေါက်တာ အဲလ်ဘတ်ဆာဘင်းရဲ့ SABIN ကာကွယ်ဆေးပါ။ အဲဒါကတော့ အရည်ပုံစံဖြစ်ပြီး လူနာ တွေသာ အရည်အနည်းငယ်ကို သောက်သုံးရပါတယ်။ ကာကွယ်ဆေး တွေဟာ အံ့အားသင့်စရာကောင်းလောက်အောင် ကမ္ဘာ့အနောက်ဘက် ခြမ်းက ပိုလီယိုရောဂါတွေကို အလွန်လျင်မြန်စွာ ရှင်းထုတ်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။

သို့သော်လည်း ကာကွယ်ဆေးအတွက် မတတ်နိုင်တဲ့ ဆင်းရဲတဲ့ နိုင်ငံတွေမှာတော့ ဆက်လက်ရှိနေပါတယ်။ ၁၉၈၈-ခုနှစ်မှာတော့ ကမ္ဘာ့ အနှံ့အပြားရှိ ကလေးပေါင်း သုံးသိန်းခွဲဟာ ထိုဝေဒနာကို ခံစားခဲ့ရပါ တယ်။ အဲဒီနှစ်တွေမှာ ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းကနေ ပိုလီယို ရောဂါကို အဆုံးသတ်ဖို့ ရည်မှန်းချက်ထားကာ အတူတကွ ဆောင်ရွက်

ခဲ့ကြပါတယ်။ ဘီလိဂိတ်မှာလင်ဒါဂိတ်ဟာ အဲဒီလုပ်ငန်းစဉ်ထဲကို ရန်ပုံငွေ ထည့်ဝင်ခဲ့ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ ၂၀၁၁-ခုနှစ် နှစ်ပတ်လည်ဖောင်ဒေးရှင်းစာထဲ မှာ ဘီလိဂိတ်ဟာ ဝေဒနာခံစားရသူ (၉၉)ရာခိုင်နှုန်းလျော့ကျသွားပြီ ဖြစ်ကြောင်း မှတ်တမ်းတင်ထားခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ထပ်လောင်းပြော ရရင် ကျန်ရှိတဲ့ (၁)ရာခိုင်နှုန်းဟာလည်း တကယ့်ကို အန္တရာယ်ပါ။ ဖြစ် ပွားမှုတွေဟာ ပျံ့နှံ့လာနိုင်ပါတယ်။ “ကျွန်တော်တို့ဟာ ပန်းတိုင်ရောက် ဖို့ နီးကပ်နေပါပြီ။ နောက်ဆုံးကျန်တဲ့ ခြေတစ်လှမ်းနဲ့ ခရီးစဉ်ကို အဆုံးသတ်ရပါမယ်” ဘီလိဂိတ် တိုက်တွန်းပြောဆိုခဲ့ပါတယ်။ “ကျွန် တော်တို့တွေ ဒီပြဿနာကို သုညထိရောက်အောင် လုပ်ဆောင်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်”

Chapter-11
Life Today
ယနေ့ဘဝ

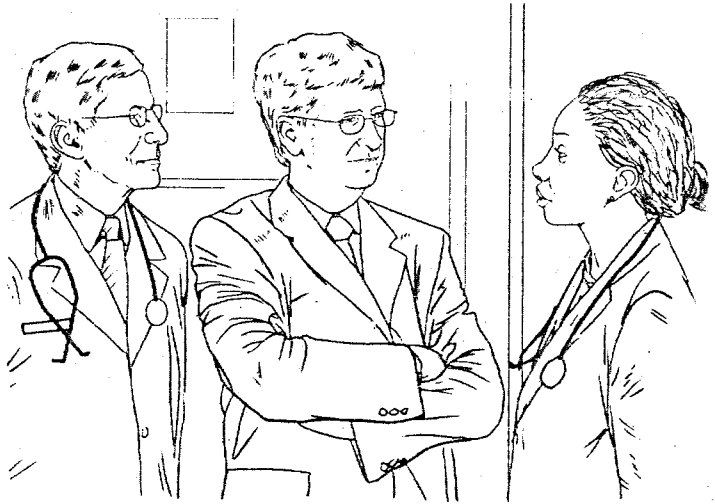
၂၀၁၀-ခုနှစ် မတ်လမှာ ဘီလ်ဟာ ကမ္ဘာ့အချမ်းသာဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်များစာရင်းမှာ ဒုတိယနေရာကို ရောက်ရှိသွားပါတယ်။ ဘီလ်က “ရှင်းရှင်းပြောရရင် ကျွန်တော် ဂရုမစိုက်ပါဘူး။ အဲဒီလိုဖြစ်သွားတာဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဖောင်ဒေရှင်းကို သန်းပေါင်း(၂၈)သန်း ပေးဝင်ခဲ့လို့ပါပဲ” လို့ပြောခဲ့ပါတယ်။

ယခုအခါမှာတော့ ဘီလ်ဟာ သူ့ရဲ့လုပ်နေကျအတိုင်း အလုပ်ထဲမှာပဲ အာရုံစိုက်ထားပါတယ်။ သူ့ရဲ့ စိတ်အားထက်သန်မှုနဲ့အတူ သူဟာ လူတွေကို အလွန်အမင်း ဆင်းရဲမှုမှ လွတ်မြောက်ရန်၊ ဝေဒနာတွေ သက်သာစေရန်နှင့် အမေရိကန် ပညာရေးစနစ် တိုးတက်စေရန် အထူးသဖြင့် မြို့တွင်းပိုင်းတွေမှာ လုပ်ဆောင်ခဲ့ပါတယ်။

အရင်ကတည်းက ဘီလိဟာ သူ့အလုပ်ကို ချမ်းမြတ်နိုးပါတယ်။
 “တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ အလုပ်လုပ်ရတာ ပျော်စရာကောင်းပါတယ်”
 လို့ ဘီလိက ပြောပါတယ်။ သူနဲ့ မာလင်ဒါဟာ ပြဿနာတွေရဲ့ အရင်း
 အမြစ်ကို သိရှိရန် ကမ္ဘာ့အနှံ့အပြားက ဝေးလံသီခေါင်တဲ့ အရပ်ဒေသ
 တွေကို ခရီးထွက်ခဲ့ပါတယ်။ တစ်ရက်တော့ ဘီလိဂိတ်ဟာ သူ့ဘယ်သူ
 ဆိုတာတောင် မသိ၊ သူ့နာမည်ကိုတောင် လုံးဝမကြားဖူးတဲ့ ရွှေ့ပြောင်း
 ရွာတစ်ရွာရဲ့ အကြီးအကဲရဲ့ တဲအိမ်တစ်အိမ်ကို ရောက်ရှိနေခဲ့ပါတယ်။

အခြားရက်တွေမှာတော့ ဘီလ်ဟာ သိပ္ပံပညာရှင်တွေနဲ့ သူတို့ရဲ့ ရှုပ်ထွေးတဲ့ သုတေသနတွေအတွက် စကားပြောနေပါတယ်။ ဘီလ်ရဲ့ အလုပ်က ငွေရှာနိုင်မယ့် အကြံသစ်တွေကို ဆုံးဖြတ်ချက်ချနိုင်ဖို့ သိပ္ပံပညာရပ်နယ်ပယ်တိုင်းမှာ ဆရာဖြစ်နေဖို့ လိုပါတယ်။

နေ့စဉ်တိုင်းမှာ ဘီလ်ဟာ မရေတွက်နိုင်တဲ့ ခက်ခဲတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ရပါတယ်။ ကြီးမားသော ကုမ္ပဏီတစ်ခုရဲ့ CEO ဖြစ်ဖို့ အတွက် သူ့ရဲ့စီးပွားရေးကျွမ်းကျင်မှုကို ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင်လုပ်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ တစ်ခါတစ်ရံမှာ ဖောင်ဒေးရှင်းအနေနဲ့လည်း အလုပ်မဖြစ်တဲ့ အရင်းအနှီးတွေ ရှိနေပါတယ်။ ဘီလ်ကတော့ အဲဒါကို အလုပ်တစ်ခုလို့ပဲ သတ်မှတ်ပါတယ်။ သူနဲ့ မာလင်ဒါဟာ သူတို့ရဲ့ဖောင်ဒေးရှင်းအတွက် အုပ်ချုပ်မှုအခြေခံဥပဒေကို ရေးဆွဲခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီထဲက

တစ်ခုကတော့-

“ကျွန်တော်တို့တွေ အမြင့်ဆုံးလောင်းကြေးနဲ့ စွန့်စားပြီး အရေးတကြီး လှုပ်ရှားမယ်။ အားသွန်ခွန်စိုက် ပါဝင်ဆောင်ရွက်မယ်”

ဘီလ်ဟာ ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းရှိ တရားဝင်အစိုးရများနဲ့လည်း တွေ့ဆုံခဲ့ပါတယ်။ ၂၀၁၁-ခုနှစ်မှာ ကမ္ဘာ့စီးပွားပျက်ကပ်နဲ့ တွေ့ဆုံရပါတယ်။ နိုင်ငံပေါင်းများစွာဟာ သူတို့ရဲ့ လိုအပ်တဲ့အစီအစဉ်တွေကို ပြန်လည် ပြုပြင်လျော့ချဖို့ ပြုလုပ်ကြပါတယ်။ ဘီလ်ကတော့ အဲဒီလျော့ချမှုကို ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်ခဲ့ပါတယ်။ ကမ္ဘာရဲ့ အဆိုးဆုံးဆင်းရဲမှုတွေဟာ အစိုးရ ခေါင်းဆောင်တွေဆီကို ပြုပြင်ဖို့ရောက်ရှိမှာ မဟုတ်ကြောင်း သူက ညွှန်ပြခဲ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့် “အဲဒီကိစ္စတွေကို သူကူညီချင်ပါတယ်” လို့ ပြောခဲ့ပါတယ်။

ခေါင်းဆောင်တွေဟာ ဘီလ်စကားကို စိတ်အားထက်သန်စွာ နားထောင်ခဲ့ပါတယ်။ ဘီလ်က လိုအပ်တဲ့ အကူအညီအထောက်အပံ့တွေ ဆက်လက်ပေးရန် သင့်တော်တဲ့ အကြောင်းပြချက်တွေ ပေးခဲ့တယ်။ အဲဒီအကျိုးအကြောင်းတွေဟာ သူ့ရဲ့ အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းလုပ်ငန်းမှာ အစောကြီးထဲက ကြားဖူးပြီးသားတွေ ဖြစ်ပါတယ်။

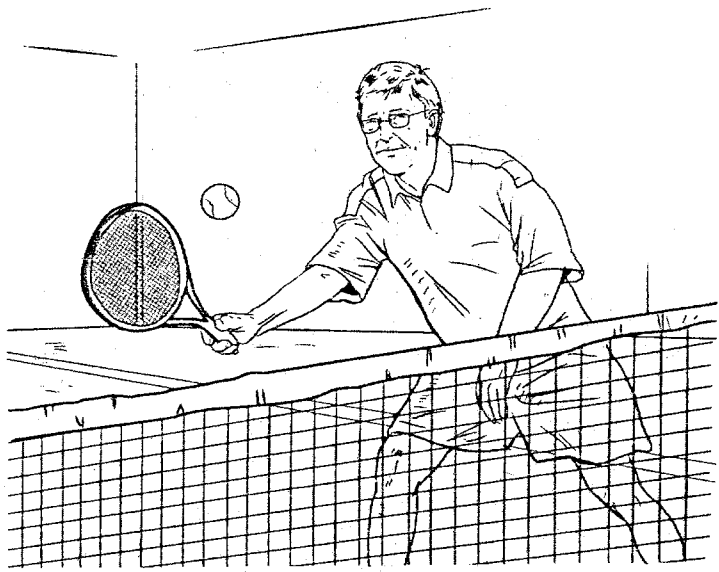
“စီးပွားရေးအကျဘက်ကို ဦးတည်လာပြီဆိုလျှင် ခါးပတ်ကို တင်းတင်းပတ်ပြီး စိတ်ခိုင်ခိုင်ထားဖို့ လိုအပ်တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် နားလည်တယ်” လို့ သူက ပြောပါတယ်။ ဒါပေမယ့် နိုင်ငံတော်တော်များများမှာ ပြည်သူလူထုအတွက် အထောက်အပံ့ဟာ တစ်ရာခိုင်နှုန်းသာရှိတယ်လို့ သူက ထောက်ပြခဲ့ပါတယ်။

“အဲဒီလောက်ငွေပမာဏဟာ ကမ္ဘာမှာရနေတဲ့ အခွန်ငွေ တောင် မရှိဘူး”

လို့သူက ပြောကြားလိုက်ပါတယ်။ ကြီးမားတဲ့ပေးဆပ်မှု အထောက်အပံ့ဖြစ်မယ်ဆိုလျှင် တိုင်းပြည်နိုင်ငံတွေမှာ ပိုမိုငြိမ်သက်အေးချမ်းပြီး ရက်စက်ကြမ်းတမ်းမှုတွေကို လျှော့ချနိုင်မယ်လို့ ထပ်ပေါင်းပြောကြားခဲ့ပါတယ်။

ဘီလ်နဲ့မာလင်ဒါဟာ ကမ္ဘာပေါ်က ဆိုးရွားလှတဲ့ ပြဿနာတချို့ကို ကိုယ်တိုင်မျက်မြင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ ဘီလ်က မကြာခဏဆိုသလို “မာလင်ဒါနှင့်ကျွန်တော်ဟာ အကောင်းမြင်ဝါဒီသမားတွေပါ” လို့ ပြောကြားလေ့ရှိပါတယ်။ အဲဒီအဓိပ္ပာယ်ကတော့ သူတို့မှာ အနာဂတ်အတွက် ကြီးမားတဲ့မျှော်လင့်ချက်တွေ ရှိနေတာပါပဲ။ ဘီလ်က မြင့်မားတဲ့နည်းပညာနယ်ပယ်က တိုးတက်မှုအသစ်တွေဟာ ကမ္ဘာကို ဆိုးဝါးစွာ ဆင်းရဲမွဲတေမှုနဲ့ ကာကွယ်မှုတွေမရှိလို့ သေဆုံးရခြင်းကို အဆုံးသတ်ပေးနိုင်မယ့် အခွင့်အလမ်းတွေ ပေးနိုင်မယ်လို့ ယုံကြည်ထားပါတယ်။

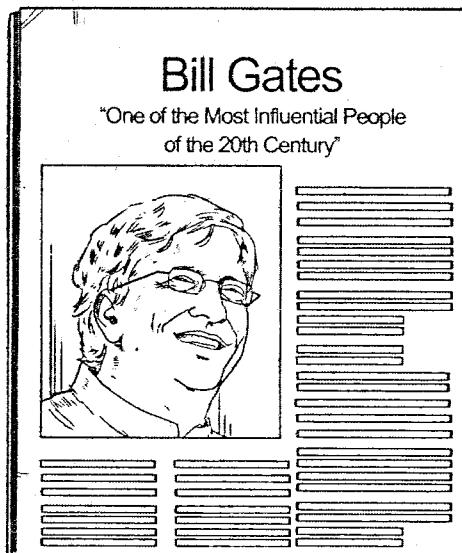
သူအားတဲ့အချိန်တွေမှာ ဘီလ်ဟာ စာဖတ်ခြင်းမှာ စိတ်ဝင်စားပျော်ရွှင်နေတတ်ပါတယ်။ မကြာသေးမှီကမှ သူဟာ ကာကွယ်ဆေးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ စာမျက်နှာ(၄၀၀)လောက်ရှိတဲ့ စာအုပ်တစ်အုပ်ကို စိတ်ဝင်တစား ဖတ်နေသေးတယ်။ သတင်းထောက်တစ်ယောက်က သူ့ကို အံ့ဩစရာဖြစ်စေလားလို့ မေးတဲ့အခါ ဘီလ်က ပြောရမှာတော့ ရှက်ဖွယ်ပါပဲ။ ပျော်စရာတော့ ကောင်းတယ်လို့ ပြုံးရင်းနဲ့ပြန်ဖြေပါတယ်။

တခြားကုန်လွန်ခဲ့တဲ့ အချိန်တွေတုန်းက ဘီလ်ရဲ့အကြိုက်ဟာ တင်းနစ်ကစားခြင်းနဲ့ ကတ်စီကစားခြင်းတို့ပဲဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘီလ်က သဘင်းစာအင်တာဗျူးတစ်ခုမှာ သူဟာ ကမ်းခြေမှာထိုင်နေမယ့် လူဘစ်ယောက်မဟုတ်ဘူးလို့ ပြောခဲ့တယ်။ သူ့အတွက်တော့ အဲဒါဟာ ပျင်းရိငြိုးငွေ့စရာကောင်းတယ်လေ။ ဘီလ်အတွက် ပျော်စရာကတော့ မာလင်ဒါနှင့်ကလေးတွေနဲ့အတူတူ ရှိနေခြင်းပဲဖြစ်ပါတယ်။ ဘယ်လောက် ပဲအလုပ်များများ ကိစ္စမရှိပါဘူး။ “ကလေးတွေဟာ ကျွန်တော်ရဲ့ အချိန်ဇယားမှာ အရေးပါတဲ့ အစိတ်အပိုင်းက ပါဝင်နေပါတယ်” လို့ ဘီလ်ကပြောခဲ့တယ်။

ပြီးတော့ အလုပ်သာဆိုရင်တော့ ဘီလ်အတွက် ပျော်စရာပါပဲ။

အဲဒါကလည်း ပူပေါင်းလုပ်ကိုင်နိုင်စွမ်းရှိလွန်းတဲ့ အကြောင်းပြချက် တစ်ခုပါပဲ။

တိုင်းမ်မဂ္ဂဇင်းကလည်း ဘီလ်ကို (၂၀)ရာစုရဲ့ အလွမ်းမိုးနိုင်ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်လို့အမည်တပ်ထားတာကို အလွယ်တကူပဲ မြင်တွေ့နိုင်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ၂၀၀၇-ခုနှစ်မှာ သူဟာ ဟားဘတ်တက္ကသိုလ်ရဲ့ ဂုဏ်ယူစရာ ဘွဲ့ဒီဂရီတစ်ခုကို နောက်ဆုံးတော့ ရရှိခဲ့ပါတယ်။

ဘီလ်ဟာ ဘွဲ့နှင့်သဘင်အခမ်းအနားမှာ မိန့်ခွန်းပြောကြားခဲ့ပါတယ်။ သူဟာ လူပုံပရိသတ်တွေအလယ်မှာ သူ့အဖေကို အပြောင်အပျက်ပြောကြားခဲ့ပါသေးတယ်။ “ကျွန်တော်ဒီစကားပြောချင်လို့ စောင့်နေတာ နှစ်သုံးဆယ်ကျော်ကြာပါပြီ။ အဖေ . . . ကျွန်တော် အမြဲပြောခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော် ကျောင်းပြန်တက်ပြီး ဘွဲ့ယူမှာပါလို့”

ဘီလိဂိတ်ရဲ့ ဘဝသမိုင်းကြောင်းကို ဘယ်လိုစိစစ်ကြည့်မလဲ?
 ကွန်ပျူတာခေတ်မှာ သူ့ရဲ့ဦးဆောင်မှုတွေအတွက် သူ့ရဲ့လူသားချင်း
 ချစ်ခင်စာနာမှုတွေအမြောက်အမြားကို မှတ်မိသတိရနေမှာလား?

ဘီလ်ကို မေးမြန်းနှောင့်ယှက်ခြင်း မပြုပါနဲ့။ သူဟာ အလုပ်အရမ်း
များနေပါတယ်. . . . ။

တွေးခေါ်ကြံဆမှုများစွာပွင့်လန်းနိုင်စေဖို့
အောင်ပြည့်